

HET VERKLAREN VAN WONINGOVERVALLEN

Een onderzoek naar de kenmerken van woningovervallen in Gelderland-Midden

Denise van Raalte

Master public Administration: Public Safety

Universiteit Twente & de Nationale Politie, district Gelderland-Midden
Arnhem, 17 april 2013

Begeleiders

Dr. M. de Vries (Universiteit Twente)
Dr. G. Meershoek (Universiteit Twente)
R. Weller (Politie Gelderland-Midden)

SAMENVATTING

Woningovervallen worden steeds meer als een maatschappelijk probleem gezien. Doordat dit in 2009 ook door drong bij politici is het Taskforce Overvallen ingesteld. Deze Taskforce is opgericht om de overvalproblematiek verder te onderzoeken en oplossingen aan te dragen. Daarnaast is een landelijke analyse uitgevoerd om een integrale aanpak van overvallen te kunnen ontwikkelen. De Landelijke Expertgroep Overvallen heeft de taak zoveel mogelijk informatie over overvallen te verzamelen en analyseren. Deze Expertgroep heeft besloten om nader onderzoek te doen naar woningovervallen in Politie eenheid Oost. Studenten van Universiteit Twente hebben in alle districten van eenheid Oost een verdiepende analyse van woningovervallen uitgevoerd. Dit rapport bevat resultaten van het district Gelderland-Midden.

Dit rapport bestaat uit een algemene analyse van de woningovervallen die gepleegd zijn in de periode 2009 tot en met 2012. Daarnaast is er onderzocht welke kenmerken woningen en slachtoffers van woningovervallen hebben en of er incidenten voorafgaan aan de woningovervallen. De vraag is in hoeverre woningovervallen met deze gegevens te verklaren zijn. Er zijn theorieën uit de omgevingscriminologie gebruikt om te bepalen welke kenmerken verzameld moeten worden om woningovervallen te kunnen verklaren. De *rationele keuze theorie* is gebruikt om bepaalde beslissingen van de daders te verklaren, de *routine activity theorie* verklaart de selectie voor een bepaalde woning en de buit, en de *crime pattern theorie* is gebruikt om de locatie en omgeving van een overvallen woning te analyseren. Om te verklaren waarom bepaalde slachtoffers vaker slachtoffer worden van een delict, worden theorieën van *herhaald slachtofferschap* toegepast. Met behulp van deze theorieën moet verklaard kunnen worden waarom doelwitten van woningovervallen bepaalde kenmerken hebben en waarom sommige doelwitten vaker slachtoffer worden. Uit het LORS systeem worden de woningovervallen gehaald die zijn gepleegd in Gelderland-Midden van 2009 tot en met 2012. Het LORS definieert een woningoverval als; *“het met geweld of onder bedreiging van geweld, wegnemen, of afpersen van enig goed, gepleegd tegen personen die zich in een afgeschermd ruimte bevinden of op een gepland/georganiseerd (waarde) transport, of een poging daartoe”*. Checklisten zijn gebruikt om woningovervallen en voorafgaande incidenten op dossierniveau te analyseren en coderen. Daarnaast zijn verschillende politiestructuren gebruikt om informatie over slachtoffers, daders en locaties te achterhalen.

De resultaten van de algemene analyse komen redelijk overeen met de resultaten van andere districten. Woningovervallen worden in donkere periodes gepleegd en daders zijn meestal in de meerderheid ten opzichte van slachtoffers. Daarnaast zijn slachtoffers in te delen zijn in drie slachtoffertypologieën; kwetsbaren, ondernemers of criminelen. De grootste groep is de kwetsbare slachtoffers, gevolgd door ondernemers. Per slachtoffertype zijn er verschillende verklarende factoren waarom ze geselecteerd worden voor een woningoverval. Kwetsbare slachtoffers worden slachtoffer van gelegenheidsovervallen, waarbij daders in de nabijheid wonen en verwachten dat de slachtoffers makkelijk te overmeesteren zijn. Bij ondernemers is er een hoge buitverwachting. Daders wonen niet in de buurt maar werken gerichter en komen op een andere manier in contact met de ondernemers. Criminelen worden vooral overvallen door daders uit hun sociale netwerk. De hoge buitverwachting in combinatie met het feit dat daders in de nabijheid wonen, zorgt ervoor dat er een relatie tussen de overvaller(s) en het slachtoffer wordt verondersteld.

In de overvallen woningen worden in de meeste gevallen CRAVED producten buitgemaakt. Daarnaast zijn de overvallen woningen meestal vrijstaande woningen. Dit is opvallend omdat deze woningen ook het vaakst beveiligd zijn, terwijl volgens de theorie daders beveiligde huizen proberen te vermijden. Wel is de sociale controle het laagst bij vrijstaande woningen. Daarnaast wordt er een hoge buit verwacht bij vrijstaande woningen, waardoor daders wellicht een groter risico willen nemen.

De hotspots van woningovervallen liggen in gebieden waar veel bedrijven zijn gevestigd. Deze bedrijven kunnen als crime generators functioneren. Daarnaast ligt het gemiddeld inkomen in de buurten van de hotspot lager dan het inkomen in de buurten zonder hotspots. De meeste daders plegen woningovervallen in de nabijheid van hun eigen woning en in buurten met dezelfde kenmerken als hun eigen buurten.

Bij iets meer van een kwart van de woningovervallen heeft tot één jaar voor de overval een incident plaatsgevonden. Door beperkte informatie is het niet mogelijk een relatie te bewijzen tussen voorafgaande incidenten en de woningovervallen. Ook kan er geen verklaring worden gegeven voor herhaald slachtofferschap. De bevindingen zijn resultaten van een verkennend onderzoek. Er gaan vaak incidenten vooraf bij criminelen, waarschijnlijk omdat deze personen zich toch al in een milieu bevinden waar veel incidenten plaatsvinden en dus vaker slachtoffer worden. Bij kwetsbare personen gaat er niet vaak een incident aan de overval vooraf. Vrijstaande woningen worden het vaakst herhaald slachtoffer van een delict. Ondernemers hebben het grootste aandeel in het aantal voorafgaande incidenten. Zij worden meestal slachtoffer van inbraken. Buitverwachting lijkt positief samen te hangen met voorafgaande incidenten en er vinden meestal incidenten plaats bij woningen waar een kluis aanwezig is.

Uit verdere analyse blijkt dat inbraken wellicht een relatie met daaropvolgende woningovervallen hebben. Ondernemers worden het vaakst slachtoffer van deze inbraken. Dit kan bevestigen dat er door daders gericht te werk wordt gegaan bij ondernemers. Een vergelijking laat zien dat het beeld van een inbraak met overval tot gevolg op een aantal vlakken verschilt van het algemene beeld van inbraken. De slachtoffers uit de eerste groep bestaan vooral uit ondernemers in plaats van kwetsbare personen. Wat waarschijnlijk samenhangt met het slachtoffertype is het type woning; uit de analyse blijkt dat vrijstaande woningen het vaakst slachtoffer van inbraak met overval tot gevolg worden, terwijl tussenwoningen het vaakst slachtoffer van algemene inbraken worden. Daarnaast is er in de meeste woningen, die herhaald slachtoffer zijn geworden, een kluis aanwezig. Dit komt niet overeen met het algemene beeld van inbraken, waar in nog geen 10% van de woningen een kluis aanwezig is. Verder zijn de woningen uit de eerste groep beter beveiligd, een factor die ervoor kan zorgen dat daders terugkomen voor een overval.

Om woningovervallen te voorkomen moet het risico voor de overvallers worden verhoogd en de verwachte beloning worden verlaagd. Kwetsbare personen moeten ervoor zorgen dat daders geen gelegenheid meer hebben om overvallen te plegen. Ondernemers en criminelen moeten de verwachte beloning verlagen of weghalen. Volgens de theorie kunnen overvallen op vrijstaande woningen voorkomen worden door beveiliging toe te voegen, maar binnen dit onderzoek lijkt beveiliging overvallers niet te weerhouden. In buurten met potentiële daders en veel gevestigde bedrijven krijgen daders geschikte doelwitten in het vizier. Eventueel herhaald slachtofferschap kan voorkomen worden, zodra onderscheiden kan worden op welke inbraken er een overval volgt.

VOORWOORD

In november 2012 ben ik begonnen met mijn stage op de afdeling Analyse van het district Gelderland-Midden. Aangezien ik reeds mijn vooronderzoek had afgerond, kon ik meteen beginnen met het verzamelen van mijn gegevens. Voor u ligt het resultaat van mijn afstudeeronderzoek. Dit afstudeeronderzoek is geschreven in het kader van de Masteropleiding Public Administration aan de Universiteit Twente. De opdrachtgever is het Landelijke Expertteam Overvallen.

Graag wil ik Dr. Marsha de Vries bedanken voor haar begeleiding vanuit de Universiteit Twente. Vooral haar feedback tijdens de ontwerpfase heeft me vooruit geholpen. Daarnaast wil ik ook Dr. Meershoek bedanken voor het meelesen tijdens de eindfase van dit onderzoek.

Ik heb mijn afstuderen als prettig ervaren, mede dankzij de fijne sfeer op de afdeling Analyse. Hier kon ik altijd terecht voor vragen en input. Met name wil ik Remke Weller en Nicole Arts bedanken voor de begeleiding vanuit de politieorganisatie. Tot slot wil ik Bert Schriek bedanken. Hij heeft de contacten gelegd die uiteindelijk tot een stageplek hebben geleid.

Aangezien er is gewerkt met vertrouwelijke informatie, kwamen ook ethische kwesties in beeld. Ik wil deze gelegenheid aangrijpen om te benadrukken dat de anonimiteit van alle slachtoffers en daders zijn gewaarborgd. De resultaten zijn niet terug te leiden naar individuele personen.

INHOUD

1 Doelstelling en vraagstelling.....	10
1.1 Aanleiding	10
1.2 Doelstelling.....	11
1.3 Vraagstelling	11
1.3.1 Centrale vraagstelling	11
1.3.2 Deelvragen.....	12
2 Theoretisch kader	14
2.1 Rationele keuze theorie	14
2.2 Routine activity theorie.....	15
2.2.1 Gewilde producten	16
2.3 Crime pattern theorie	17
2.4 Herhaald slachtofferschap	19
2.5 Toepassing.....	20
2.5.1 Slachtoffersselectie	20
2.5.2 Type woning.....	21
2.5.3 Locatie.....	22
2.5.4 Voorafgaande incidenten	22
2.5.5 Veronderstellingen en theorieën.....	24
3 Methodologie	26
3.1 Analyse eenheden	26
3.2 Checklisten.....	26
3.3 Dataverzameling	26
3.3.1 Landelijke Overvallen Registratie Systeem (LORS).....	26
3.3.2 Bedrijfsprocessensysteem (BPS) en Basisvoorziening Handhaving (BVH)	27
3.3.3 Overige dataverzameling	27
3.4 Aanpak.....	28
4 Analyse woningovervallen.....	30
4.1 Algemene beschrijving	30
4.1.2 Slachtoffer- en verdachtenkenmerken.....	32
4.2 Analyse van slachtoffer selectie	32
4.2.1 Slachtoffer/dader ratio	32
4.2.2 Typologie.....	33
4.2.3 Buitverwachting	33
4.2.4 Woonafstand.....	34
4.3 Analyse type woning	35
4.3.1 Woning kenmerken	35

4.3.2 Buitkenmerken	35
4.3.3 Kluis	35
4.3.4 Verschillen type woning	35
4.4 Analyse Locatie	36
4.4.1 Buurtniveau	36
4.4.2 Wijk niveau	37
4.5 Slot	37
5 Voorafgaande incidenten	39
5.1 Algemene analyse	39
5.1.1 Soort incidenten	39
5.2 Slachtoffers	40
5.2.1 Soort incidenten	41
5.2.2 Type woning	41
5.3 Buitverwachting	41
5.3.1 Kluis	42
5.4 Slot	42
6 Verdieping: Inbraken	45
6.1 Algemene analyse	45
6.2 Steekproef	46
6.3 Slot	48
7 Verklaren	50
7.1 Verklaren woningovervallen	50
7.2 Verklaren slachtoffers	50
7.2.1 Slachtoffers vs. daders	50
7.2.2 Slachtoffer typologieën	50
7.3 Verklaren type woning	51
7.4 Verklaren locatie	52
7.5 Verklaren voorafgaande incidenten	53
7.5.1 Slachtoffers	53
7.5.2 Buitverwachting	54
7.6 Inbraak	55
7.7 Slot	56
8 Conclusie	58
8.1 Oorzaken van woningovervallen	60
9 Discussie	63
9.1 Aanbevelingen voor preventie	63
9.1.1 Voorkomen door middel van kenmerken	63
9.1.2 Voorkomen door middel van voorafgaande incidenten	65

9.1.3 Beleidsimplementaties.....	66
9.2 Beperkingen.....	67
9.2.1 Onderzoeksdesign.....	67
9.2.2 Informatieverzameling.....	68
9.3 Aanbevelingen voor vervolgonderzoek.....	68
Literatuur.....	71
Bijlage A Checklist woningoverval.....	74
Bijlage B Checklist woninginbraak.....	76
Bijlage hoofdstuk 4.....	77
4.1 Aantal aanwezige slachtoffers.....	77
4.2 Verdachten.....	77
4.3 Slachtoffer/dader ratio.....	78
4.4 Typologie.....	78
4.5 Buitverwachting.....	78
4.6 Type woning.....	80
4.7 Beveiliging en binnenkomst.....	80
4.8 Buit.....	81
4.9 Kluis.....	84
4.10 Analyse type woning.....	84
4.11 Kaarten hotspots.....	87
4.12 Vergelijking buurten en wijken.....	89
Bijlage hoofdstuk 5.....	91
5.1 Voorafgaande incidenten.....	91
5.2 Soort incidenten.....	91
5.3 Slachtoffer typologie.....	94
5.4 Soort incident naar slachtoffertype.....	94
5.5 Type woning.....	98
5.6 Buit bekendheid.....	99
5.7 Kluis.....	99
Bijlage hoofdstuk 6.....	101
6.1 Inbraak.....	101
6.2 Tussentijd.....	101
6.3 Vergelijking.....	102

1 DOELSTELLING EN VRAAGSTELLING

1.1 AANLEIDING

De meest gewelddadige vorm van overvallen, de woningovervallen, is sterk toegenomen en ze worden gewelddadiger. In 2001 was minder dan één op de vijf overvallen een woningoverval, maar in 2009 is dit aantal al gestegen naar bijna één op de drie. Ook vallen er meer gewonden, in sommige gevallen zelfs doden, dan bij andere vormen van overvallen (Mesu et al., 2011). Niet alleen nemen het aantal overvallen en de ernst toe, ook de gevolgen zijn verontrustend. Logischerwijs is er sprake van financiële schade na een woningoverval, maar misschien nog wel zorgelijker is de emotionele schade van de slachtoffers en de omgeving. Slachtoffers maken een ernstige en gewelddadige gebeurtenis mee. Hierin speelt het element van verrassing een grote rol; de slachtoffers worden plotseling met daders geconfronteerd die hen overrompelen met geweld of dreiging daartoe. Verrassing zorgt ervoor dat het delict vaak ernstige en langdurige gevolgen heeft voor de slachtoffers (Rovers, Bruinsma, Jacobs, Jans, Moors, Siesling, & Fijnaut, 2010).

Woningovervallen worden steeds meer als een maatschappelijk probleem gezien. Mede door bovenstaande redenen, begon ook bij politici door te dringen dat het tijd werd om maatregelen te nemen om het terugdringen van de overvalcriminaliteit te realiseren. In 2009 is *Taskforce Overvallen* ingesteld door Minister Hirsch Ballin van Justitie. Voor de instelling van deze Taskforce was er nog relatief weinig onderzoek gedaan naar wat er precies gebeurt tijdens woningovervallen. De Taskforce had als taak 'het analyseren van problemen bij de bestrijding van overvalcriminaliteit en het aandragen van oplossingen voor deze problemen'. De Taskforce moet overvalcriminaliteit in Nederland beter in kaart brengen en heeft het 'Actieprogramma Ketenaanpak Overvalcriminaliteit' opgesteld. Dit programma bestaat uit ruim 100 acties en maatregelen om overvalcriminaliteit terug te dringen (Aboutaleb, 2009)(Ministerie van Justitie, 2009). Ook het aansluitende kabinet, Kabinet Rutte, zag de meerwaarde van de Taskforce en het bestrijden van overvallen bleef een rol spelen. Naast het instellen van de Taskforce is, in opdracht van het Bovenregionaal Recherche Overleg (BRO) en in samenwerking met de Koninklijke Landelijke Politie Dienst (KLPD), een landelijke analyse overvallen uitgevoerd. Het doel van deze landelijke analyse was om een integrale aanpak van overvallen te kunnen ontwikkelen en om de knelpunten in de huidige aanpak op te lossen. Na deze fenomeenanalyse werd duidelijk dat het ontwikkelen van een effectievere aanpak noodzakelijk was. De belangrijkste conclusie van de analyse was, dat de aanpak van overvallen grote verschillen per regio lieten zien en vooral een ad-hoc karakter hadden. Ondanks de steeds nauwere samenwerking tussen verschillende partijen, was er een gebrek aan landelijke eenduidige aanpak (Rovers et al., 2010).

Ook de Landelijke Expertgroep Overvallen, die belast is met de taak om veel mogelijk informatie over dit onderwerp te verzamelen en analyseren, heeft besloten om meer onderzoek te doen naar woningovervallen. Vanuit deze expertgroep is de opdracht gegeven om woningovervallen in de nieuwe politie eenheid Oost-Nederland te analyseren. Het plan om een politie eenheid Oost-Nederland te creëren, is vastgelegd in de nieuwe Politiewet. (Rijksoverheid, 2012)

Deze wet, aangenomen in juli 2012, reduceert het aantal politie eenheden van 25 regio's naar een Nationale Politie met tien eenheden. De eenheid Oost-Nederland bestaat uit de voormalige

regio's Noord- en Oost- Gelderland, Gelderland- Zuid , Twente, IJsselland en, de regio die in dit onderzoek centraal staat, Gelderland- Midden.

1.2 DOELSTELLING

In opdracht van de Landelijke Expertgroep Overvallen worden overvallen van de eenheid Oost Nederland grondig geanalyseerd door studenten van de Universiteit Twente. In de meeste districten zijn al analyses uitgevoerd, district Gelderland-Midden komt in dit onderzoek aan bod. Het doel van dit overkoepelende onderzoek is om zoveel mogelijk informatie te verzamelen over de woningovervallen die de afgelopen jaren hebben plaatsgevonden in de nieuwe politie eenheid Oost.

Naast dit algemene en overkoepelende doel, wat een algemene analyse van de woningovervallen oplevert, focust dit onderzoek zich op een specifiek onderwerp; doelwit van de woningoverval. Zowel de woningen, als de slachtoffers, staan centraal. De bedoeling is vast te stellen wat de kenmerken van de overvallenslachtoffers, woningen en locaties in Gelderland-Midden zijn, om zo in de toekomst een voorspelling te kunnen doen over waar de risico's liggen. Het doel is om verbanden tussen bepaalde 'kenmerken van woningen' en 'de kans om overvallen te worden' te vinden. Hoe de daders het selectieproces doorlopen en welke afwegingen ze maken moet duidelijk worden. Hierbij worden veronderstellingen uit de theorieën gehaald. Door de kenmerken van de woning en de bewoners te analyseren, moet helder worden of een woning een gewenst en aantrekkelijk doelwit is voor een dader. Eén van de mogelijke kenmerken, voorgaande incidenten, wordt verder uitgediept. Medewerkers van het district Gelderland-Midden hebben een analyse uitgevoerd en daarbij is gekeken naar incidenten die voorafgaan aan woningovervallen. Hieruit blijkt dat bij 20 van de 69 woningovervallen (28,9%) in het half jaar voorafgaand aan de woningoverval, op dezelfde locatie, een ander incident plaatsvond¹. Hierdoor is het idee ontstaan dat woningovervallen voor een deel voorspeld kunnen worden door middel van voorafgaande incidenten. Vandaar dat er wordt onderzocht of er bepaalde incidenten aan de woningovervallen voorafgaan en wat deze incidenten kenmerkt.

Als er meer inzicht verkregen is over welke woningen, slachtoffers en buurten een groot risico lopen, kan er een meer gerichte en efficiëntere aanpak ontwikkeld worden om de overvalproblematiek terug te dringen. Daarnaast kunnen bewoners beter worden ingelicht en kan het risicobewustzijn versterkt worden, waardoor zij maatregelen kunnen nemen om het risico te verkleinen.

1.3 VRAAGSTELLING

1.3.1 CENTRALE VRAAGSTELLING

De hoofdvraag van dit onderzoek komt tot stand door de doelstelling om te vormen tot een vraag. Er moet duidelijk worden welke doelwitten geselecteerd worden, om zo te kunnen voorspellen waar de risico's liggen. De hoofdvraag luidt als volgt;

Welke kenmerken hebben de slachtoffers en woningen van woningovervallen, en in hoeverre zijn woningovervallen met deze gegevens te verklaren?

Om deze vraag te beantwoorden, wordt een dossier analyse uitgevoerd worden. De inhoud van de dossiers wordt gecodeerd met behulp van een checklisten (Bijlage A). Er is gekozen om de

¹ In de periode van 2010 t/m juni 2012.

periode 2009 tot en met 2012 te analyseren. Welke kenmerken van doelwitten worden meegenomen in de analyse en meer gedetailleerde informatie over de beantwoording van de hoofdvraag, wordt in het hoofdstuk 'Methodologie' besproken.

1.3.2 DEELVRAGEN

Om de hoofdvraag van dit onderzoek te kunnen beantwoorden, zijn deelvragen nodig. Eerst wordt er een algemeen beschrijvende analyse van de woningovervallen in Gelderland-Midden uitgevoerd, waarna er wordt overgegaan op het onderwerp van dit onderzoek. De eerste deelvraag luidt als volgt;

Deelvraag 1. Wat zijn de kenmerken van de slachtoffers, woningen en locaties die zijn overvallen, en hangen bepaalde kenmerken met elkaar samen?

Allereerst worden kenmerken van de slachtoffers, de bekende daders, de woningen, de buurt en de buit verzameld. Vervolgens wordt onderzocht of doelwitten van woningovervallen inderdaad bepaalde kenmerken hebben die vaak naar voren komen. Daarna wordt geanalyseerd of er bepaalde kenmerken met elkaar samenhangen. Op deze manier kunnen patronen ontdekt worden. Wellicht zijn er verschillende 'typen' overvallen waar te nemen.

Deelvraag 2. Zijn er bepaalde incidenten die voorafgaan aan woningovervallen en wat kenmerkt deze incidenten?

Deze deelvraag diept één van de (mogelijke) kenmerken verder uit. Er wordt onderzocht of er inderdaad incidenten voorafgaan aan een woningoverval en welke incidenten dit zijn. Incidenten kunnen bepaalde kenmerken hebben waardoor ze een specifieke groep binnen de incidenten vormen. Deze deelvraag probeert ook uit te zoeken of de incidenten, die overvallen tot gevolg hebben, bepaalde kenmerken hebben waardoor ze verder gespecificeerd kunnen worden.

Deelvraag 3. Op welke wijze zijn woningovervallen te verklaren aan de hand van kenmerken en voorafgaande incidenten?

De laatste deelvraag onderzoekt of de kenmerken en de voorafgaande incidenten kunnen verklaren waarom een bepaald doelwit wordt geselecteerd. In de slotfase kunnen dan aanbevelingen worden gedaan over de wijze waarop woningovervallen voorkomen kunnen worden.

2 THEORETISCH KADER

De omgevingscriminologie is een invalshoek binnen de criminologie. Deze set van theorieën heeft een gemeenschappelijke interesse in de criminele activiteiten en de omgeving waarin deze activiteiten zich voordoen. De theorieën zoeken naar criminaliteitspatronen en proberen deze te verklaren door factoren uit de omgeving mee te nemen in de analyse. Ook proberen de theorieën voorspellingen te maken over (opkomende) criminaliteitsproblemen en welke strategieën gebruikt moeten worden om deze tegen te gaan (Wortley & Mazerolle, 2008).

Omgevingscriminologie gaat er vanuit dat er bepaalde sociale interacties en patronen te ontdekken zijn bij personen die overgaan op het plegen van een misdrijf. Hierbij wordt de aandacht niet op de sociale achtergronden of de persoonlijkheden van de daders gelegd, maar vooral op het begrijpen hoe specifieke doelen worden geselecteerd en welke factoren overwogen worden voordat de dader de beslissing neemt om een misdaad te plegen (Kennedy, 1990). De focus ligt op het veranderen van de fysieke omgeving in plaats van de daders, omdat het moeilijker is om personen te veranderen dan aanpassingen in de fysieke omgeving te doen.

Binnen de omgevingscriminologie vullen de verschillende theorieën elkaar aan, waardoor er een zo compleet mogelijk beeld wordt geschetst van criminele activiteiten. Dit onderzoek legt de focus op theorieën die kunnen voorspellen waarom sommige doelwitten worden geselecteerd en waarom andere doelwitten worden uitgesloten. Niet alleen de omgevingsfactoren spelen hierbij een rol, ook de buitverwachting en kenmerken van aantrekkelijke slachtoffers worden meegenomen in de analyse. Hierbij worden verschillende niveaus in acht genomen; de individuele dader (rationele keuze theorie), het ruimtelijk gebruik (crime pattern theorie) en de dagelijkse activiteiten van daders en slachtoffers (routine activity theorie) (Wortley & Mazerolle, 2008). Theorieën over herhaald slachtofferschap worden gebruikt om te verklaren waarom bepaalde slachtoffers en woningen herhaald slachtoffer worden.

2.1 RATIONELE KEUZE THEORIE

Binnen de rationele keuze theorie ligt de focus op het besluitvormingsproces van de individuele dader en ziet de wereld vanuit het perspectief van deze dader. De theorie gaat uit van daders die weloverwogen keuzes maken en dus rationeel zijn in hun besluitvormingsproces. De theorie probeert te begrijpen hoe daders keuzes maken, gedreven door een bepaald motief binnen een specifieke setting. Ook de invloeden en prikkels vanuit de omgeving, op het gedrag van de dader, worden meegenomen in deze theorie. De dader denkt voordat hij een keuze maakt, en neemt hierbij voor- en nadelen van de actie in overweging. Daders selecteren doelwitten en middelen op een wijze die kan worden verklaard en proberen voordeel te halen uit hun criminele activiteit. De voordelen moeten dus de geassocieerde nadelen kunnen overtreffen. Daarbij geldt ook dat, wanneer door een gebeurtenis de zogenaamd nadelen-voordelen ratio verandert, dit het besluit van de dader beïnvloedt. Om criminaliteit tegen te gaan moet er dus voor gezorgd worden dat, voor de (toekomstige) daders, de nadelen groter worden dan de voordelen. De keuze om over te gaan op criminaliteit wordt gemaakt wanneer illegale acties meer opleveren dan legale acties (Morrison & O'Donnell, 1996)(Cornish & Clark 1986) (Felson & Cohen, 1980).

De rationele keuze theorie is een 'lege' theorie, die verdere invulling voor specifieke situaties behoeft. Volgens Cornish & Clarke (1986) is crimineel gedrag niet alleen doelgericht en rationeel, maar ook misdadenspecifiek. Verder maken zij onderscheid tussen twee soorten beslissingen, namelijk de deelname beslissing en de beslissingen die worden genomen tijdens de activiteiten. Zij zien criminele activiteiten als een opeenvolging van stappen en beslissingen die

rationeel afgewogen worden. Binnen dit onderzoek wordt de rationele keuze theorie vooral gebruikt in de laatste fase van het selectieproces. Dit is het moment wanneer de dader afwegingen moet maken met betrekking tot het wel of niet overgaan op actie. Beslissingen tijdens de daadwerkelijke overval vallen al niet meer binnen dit onderzoek, omdat het selectieproces dan al is afgerond.

Een puntje van kritiek is dat het gedrag van een dader nooit helemaal rationeel en verklaarbaar is. Echter, hier heeft de theorie op ingespeeld door het begrip 'begrensdde rationaliteit' te introduceren. Hiermee wordt geprobeerd te zeggen dat rationaliteit niet altijd hetzelfde is als perfectie en dat er soms beslissingen moeten worden genomen onder minder gunstige omstandigheden. Verder wordt er erkend dat rationaliteit kan worden begrensd door bepaalde pathologische omstandigheden (Cornish & Clarke, 1986) (Petrosino & Brensilber, 2003). Het laatste puntje van kritiek op deze theorie is dat sommigen denken dat deze niet te toetsen is, omdat het gedrag van een dader altijd als rationeel geïnterpreteerd kan worden. Toch is deze theorie geschikt om bepaalde gedragingen van dader te verklaren, vooral wanneer deze wordt gebruikt in combinatie met andere theorieën (Eck & Weisburd, 1995).

2.2 ROUTINE ACTIVITY THEORIE

De routine activity theorie, ook wel gelegenheidstheorie genoemd, gaat over de samenhang tussen daders, slachtoffer en de attractie van de ruimte. Het besluitvormingsproces van de dader staat centraal. De theorie hangt samen met de rationele keuze theorie omdat er vanuit wordt gegaan dat het grootste deel van de criminele activiteiten rationele handelingen zijn. Volgens de theorie kunnen individuele daders niet los gezien worden van de omgeving (Felson & Cohen, 1980).

De theorie probeert de mogelijkheid tot criminele activiteiten te verklaren aan de hand van samenkomende omstandigheden. Om een criminele activiteit succesvol te voltooien moeten er sprake zijn van; een gemotiveerde dader, een kwetsbaar en/of gewenst doelwit en afwezigheid van capabele en effectieve controle. De dader, die de mogelijkheid heeft tot het uitvoeren van een criminele activiteit, en het doelwit moeten op dezelfde plek op dezelfde tijd zijn. Als laatste moet capabele en effectieve controle op die plek afwezig zijn. Deze condities worden gevormd door dagelijkse activiteiten en het ontbreken van één van deze condities is genoeg om een criminele activiteit te voorkomen.

Controle wordt uitgevoerd door een toezichthouder. Toezichthouders hoeven niet per se politiemannen of bewakers te zijn, maar ieder persoon kan een criminele activiteit belemmeren. Dit kan soms door alleen maar aanwezig te zijn, denk hierbij aan een buurman of medewerker in een winkel. Er zijn drie verschillende typen toezichthouders. Zogenaamde *intieme toezichthouders (handlers)* zijn personen die direct persoonlijk contact hebben met daders, zoals ouders of vrienden. De meeste volwassen daders staan echter niet onder continue toezicht van deze toezichthouders. Zodra (potentiële) criminelen zijn ontsnapt aan deze vorm van toezicht, kunnen ze op zoek naar een doelwit waarbij bewakers afwezig zijn. *Bewakers (guardians)* zijn toezichthouders die doelwitten kunnen beschermen tegen criminele activiteiten. Hierbij kan gedacht worden aan private beveiligers of de politie. Niet alleen personen maar ook fysieke elementen kunnen als bewaking gelden, denk hierbij aan alarmsystemen of camera's. Doelwitten die afgezonderd zijn van deze bewakers hebben aanzienlijk meer kans slachtoffer te worden. Het laatste type toezichthouder is de beheerder van een plek (*managers*). Beheerders zijn bijvoorbeeld conciërges, of andere personen die het gedrag bepalen in de omgeving die zij

beheren (Eck & Weisburd, 1995) (Bernasco & Block, 2009) (Felson & Cohen, 1980). Wanneer een bepaald doelwit geen van deze controles geniet, staat er voor de dader niet veel meer in de weg om het als doelwit te selecteren.

Onderstaand figuur laat het samenspel van de verschillende aspecten zien. De binnenste driehoek bevat de drie aspecten die nodig zijn om een criminele activiteit te laten gebeuren.

Eck's crime triangle ²

2.2.1 GEWILDE PRODUCTEN

Naast de ontbrekende controle, speelt ook de aantrekkelijkheid van aanwezige producten een rol bij de kwetsbaarheid van een doelwit. Sommige producten trekken misdadigers aan en brengen een bepaald risico met zich mee. Er zijn dus bepaalde 'gewilde producten'.

Woningen met gewilde producten worden mogelijk vaker slachtoffer van overvallen dan vergelijkbare woningen zonder deze producten. De term CRAVED beschrijft waaraan producten moeten voldoen, willen het gewilde producten zijn. CRAVED staat voor camouflerbare, (conceable), afneembare (removable), beschikbare (available), waardevolle (valuable), plezierige (enjoyable) en besteedbare (disposable) producten.

- Beschikbaar. Zichtbaarheid en toegankelijkheid vallen onder deze algemenere term.
- Waardevol. Criminelen selecteren alleen producten met waarde.
- Plezierig. Criminelen selecteren vooral producten die leuk zijn om te hebben of om te consumeren.
- Besteedbaar. Omdat veel producten worden gestolen om te verkopen, worden producten die makkelijk te verkopen zijn geselecteerd door criminelen.
- Afneembaar. Ook wel handzaam genoemd. Producten, die gemakkelijk te vervoeren zijn, worden geselecteerd.
- Camouflleerbaar. Producten die moeilijk te camoufleren zijn, zijn ook moeilijker te stelen. Dus producten die moeilijk te camoufleren zijn of die later gemakkelijk te identificeren zijn, worden minder snel gestolen (Clarke, 1999).

² Verkregen van <http://www.popcenter.org/learning/60steps/index.cfm?stepnum=8>, op 15-06-2012

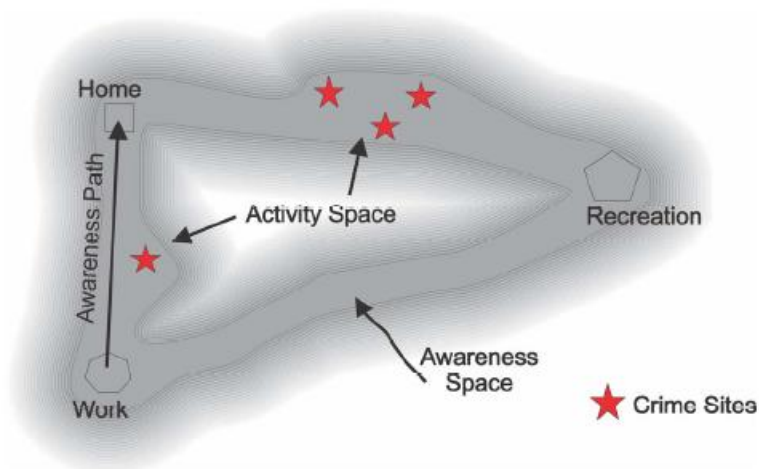
2.3 CRIME PATTERN THEORIE

Bij de crime pattern theorie, ook wel de patroontheorie genoemd, staan ruimte en patronen centraal. Patronen vertellen hoe actoren omgaan met hun fysieke omgeving en hoe potentiële doelwitten onder de aandacht van de daders komen.

De manier waarop een dader het doelwit selecteert, valt samen met de manier waarop een dader zich verplaatst op routinebasis. Volgens de theorie vindt criminaliteit niet plaats op basis van toeval, maar bestaan er bepaalde patronen. Het is een belangrijke theorie om samenspel tussen misdaad en plaats te begrijpen, omdat het probeert de spreiding van misdaad over een omgeving te verklaren. De rationele keuze theorie en de routine activity theorie kunnen gecombineerd worden met deze theorie. Rationeel denkende daders zullen merken geschikte doelwitten op tijdens hun routinematige activiteiten (Eck & Weisburd, 1995)(Wortley & Mazerolle, 2008). Veranderingen in de samenleving hebben ervoor gezorgd dat het aantal potentiële doelwitten toeneemt, terwijl de doelwitten minder worden bewaakt. Voorbeelden van deze sociale veranderingen zijn; steeds meer vrouwen die gaan werken waardoor woningen overdag leeg staan, meer mobiliteit door steeds meer auto's en minder sociale controle.

De omgeving waarin een dader zich verplaatst bestaat uit twee concepten. De 'activity space' is de directe omgeving van de dader, waar deze mee in contact komt door het uitvoeren van zijn of haar routine activiteiten. Het tweede concept, de 'awareness space' is een iets uitgebreidere omgeving en kan worden gedefinieerd als de omgeving waar de dader enige bekendheid mee heeft. Door het uitvoeren van routine activiteiten leren daders hun omgeving kennen.

Een dader heeft veel bekendheid hebben met een omgeving vlakbij de activity space, maar deze bekendheid wordt minder wanneer de afstand tot de activity space toeneemt. Dit verschijnsel wordt ook wel 'afstandsverval' (*distance decay*) genoemd. Dit is een bekend verschijnsel in de studie van ruimtelijk gedrag (Iwanski, Dabbaghian, Reid & Brantingham, 2011). Het laat zien dat een dader criminaliteit vaker dichtbij huis pleegt, omdat hij of zij daar goed bekend is met de omgeving. Vervolgens geldt dat, hoe verder de dader van huis is, hoe minder snel een dader toeslaat.

Activity space en Awareness space (Iwanski et al, 2011)

Daders hebben bewegingspatronen. Om de omgeving van een dader te bepalen zijn twee onderdelen belangrijk, namelijk de knooppunten en paden. *Knooppunten (nodes)* zijn centrale locaties of plaatsen in het leven van een dader waar hij of zij stopt om routine activiteiten uit te voeren. Hierbij kan gedacht worden aan de werkplek, winkel, school en de woonplek. *Paden* zijn de verbindingen tussen de verschillende knooppunten en deze verplaatsingen zijn van groot belang. Deze routes bepalen namelijk waar daders naartoe gaan, wat ze leren over een omgeving en zijn uiteindelijk de aanloop naar doelwitten (Iwanski et al, 2011) (Brantingham & Brantingham, 1995). Knooppunten en paden samen vormen de activity space van een dader en de awareness space wordt bepaald door de activity space, inclusief het gebied dat binnen visueel bereik van de activity space ligt. De meeste misdaden worden begaan in de awareness space van een dader. De awareness space voorspelt niet alleen waar daders toeslaan, maar ook dat slachtofferschap gekoppeld is aan de knooppunten en paden van slachtoffers. Personen worden slachtoffer wanneer ze zich in de awareness space van daders bevinden. (Brantingham & Brantingham, 1995)(Bernasco & Kooistra, 2010). Verder een onbekend gebied ingaan, is onaantrekkelijk voor een dader, omdat deze hier opgemerkt kan worden en niet bekend is met het gebied. Brantingham & Brantingham (1995) nemen rijke en armere buurten als voorbeeld. Daders identificeren rijke buurten als goede overallocaties, maar blijven toeslaan in buurten die ze zelf goed kennen of die dezelfde fysieke, sociale en economische kenmerken hebben als hun eigen buurt. In de laatste buurten worden ze niet als vreemden gezien, in een rijke buurt wel.

De indeling en het gebruik van ruimte zou ook misdaad bevorderend kunnen werken. Wanneer in een geconcentreerd gebied vaak criminaliteit voorkomt, wordt er ook wel gesproken van 'hotspots'. Een hot spot kan geïdentificeerd worden als een gebied waar vaker dan gemiddeld een criminele activiteit voorkomt, of waar personen een grotere kans dan gemiddeld hebben om slachtoffer te worden (Eck, Chainey, Cameron, Leitner & Wilson, 2005). Crime generators en Crime attractors zijn twee concepten die kunnen verklaren waarom er in sommige gebieden veel criminaliteit voorkomt en in sommige gebieden minder. Crime generators zijn gebieden die een groot aantal mensen aantrekken, die geen criminele intenties heeft. Crime generators vormen zich, doordat veel mensen zich van het ene knooppunt naar het andere knooppunt verplaatsen. Deze situaties genereren criminaliteit, omdat doelwitten en daders samen worden gebracht in settings die bevorderlijk zijn voor bepaalde criminele activiteiten. Crime attractors zijn bepaalde plekken of gebieden die mogelijkheden creëren voor daders. Daders zijn aangetrokken tot deze plekken omdat ze weten dat ze hier kunnen toeslaan. Crime attractors ontstaan wanneer doelwitten in de nabijheid van knooppunten van de potentiële daders liggen. Crime generators zorgen er doorgaans voor dat criminaliteit wordt gepleegd door zowel binnenstaanders als buitenstaanders van het gebied, terwijl crime attractors er doorgaans voor zorgen dat criminaliteit wordt gepleegd door buitenstaanders van het gebied. (Brantingham & Brantingham, 1995)(Bernasco & Block, 2011)

Niet alleen de fysieke omgeving, maar ook het sociale netwerk van de dader speelt een rol bij het selecteren van een doelwit. Het sociale netwerk bestaat uit verschillende personen die invloed kunnen uitoefenen op de beslissingen van anderen in het netwerk. Zo kunnen daders getipt worden door personen in hun sociale netwerk of juist bepalen om personen uit het netwerk te overvallen (Wortley & Mazerolle, 2008) (Wolters, 2010). Het is dan ook geen vreemde verschijning dat er een relatie bestaat tussen de dader en het slachtoffer.

Hoewel de crime pattern theorie en de routine activity theorie elkaar in vele opzichten ondersteunen, benadrukken Eck & Weisburd (1995) dat ze toch verschillende verklaringen kunnen geven voor criminaliteit op een specifieke plek. Bij de crime pattern theorie ligt de focus namelijk op hoe een dader een bepaalde plek ontdekt en daar toegang tot heeft, terwijl bij de routine activity theorie de focus ligt op het gedrag van de doelwitten en het ontbreken van bewakers. In het eerste geval worden doelwitten geselecteerd op basis van de locatie en de relatie met de omgeving en in het tweede geval worden doelwitten geselecteerd op basis van het type actoren aanwezig of afwezig. In dit onderzoek wordt de crime pattern theorie gebruikt om te verklaren waarom de daders een doelwit kiezen in een gebied. Hierbij worden ook kenmerken van het gebied, zoals crime generators of crime attractors meegenomen in de analyse.

2.4 HERHAALD SLACHTOFFERSCHAP

Naast de theorieën uit de omgevingscriminologie zijn er ook verklaringen waarom bepaalde doelwitten herhaaldelijk slachtoffer worden van een delict. Slachtofferschap blijkt een goede voorspeller van mogelijk toekomstig slachtofferschap. *Herhaald slachtofferschap* kan omschreven worden als “het meer dan eenmaal door delicten getroffen worden van een persoon, object of plaats gedurende een bepaalde periode” (Hakkert & Oppenwoning, 1996). Onderzoeken naar herhaald slachtofferschap richten zich op personen die meerdere keren slachtoffer worden van dezelfde delicten. Binnen dit onderzoek kan een doelwit echter slachtoffer worden van verschillende delicten, ook wel meervoudig slachtofferschap genoemd.

Er zijn twee verklaringen waarom bepaalde doelwitten herhaald slachtoffer worden. De ‘signaal verklaring’ beweert dat sommige potentiële doelwitten kwetsbaarder of aantrekkelijker zijn voor criminaliteit dan andere potentiële doelwitten. Deze aantrekkelijkheid is zowel de oorzaak van het eerste, als van het herhaalde, misdrijf. Er bestaat geen direct verband tussen de beide misdrijven, alleen een gemeenschappelijke oorzaak. De tweede verklaring, de ‘versterking’ verklaring, gaat wel uit van een verband tussen de verschillende misdrijven. Deze verklaring beweert dat het eerste slachtofferschap de kans vergroot op een herhaling. Het eerste slachtofferschap is dus de (mede)oorzaak van het volgende slachtofferschap en vaak zijn dezelfde daders aan het werk. Deze verklaring kan berusten op een specifieke strategie van daders. Zo kan het bijvoorbeeld dat daders bij de vorige gelegenheid iets gesignaleerd wat ze alsnog willen bemachtigen. (Bernasco, 2007) (Lopez, 2007) (Kleemans, 2001). Naast deze twee verklaringen spelen ook andere factoren mee, zoals het wonen in een slechte buurt, risicovolle leefstijlen en het onderhouden van bepaalde relaties.

Volgens de theorie is de kans op herhaling vooral in de eerste maanden na een het delict het grootst. Dit is een verhoogde risicoperiode. Deze verhoogde risicoperiode neemt geleidelijk aan af na verloop van tijd. Na een paar maanden is de kans om weer slachtoffer te worden gelijk aan die van andere doelwitten (Bernasco, 2007) (Lopez, 2007). Het onderzoek van Polvi, Looman, Humphries & Pease (1990) gaat over woninginbraken en laat zien dat er een disproportioneel risico is om binnen de eerste maand na de eerste inbraak wederom slachtoffer te worden van woninginbraak. Binnen deze maand is het risico het hoogst tijdens de eerste paar dagen. Na zeven tot elf maanden is de het risico slechts 1,27 zo groot.

2.5 TOEPASSING

De besproken theorieën richten zich op de omgeving, het doelwit en de keuzes van de dader. Aan de hand van deze theorieën moet voorspeld kunnen worden welke woningen een verhoogd risico lopen om overvallen te worden. Allereerst wordt er een algemene analyse uitgevoerd. Deze analyse is bedoeld om een algemeen beeld van de woningovervallen te geven en past de theorie nog niet toe. Naast een algemene analyse wordt er een verdiepende analyse uitgevoerd. Hierbij worden bepaalde kenmerken met elkaar in verband gebracht. Omdat er in de meeste gevallen niet gewerkt kan worden met een controlegroep is het niet mogelijk hypothesen te testen. Vandaar dat er wordt gewerkt met veronderstellingen vanuit de theorie. Deze bepalen welke kenmerken worden verzameld en gekoppeld. De verdiepende analyse doorloopt het selectieproces van de dader en bestaat uit drie delen; slachtofferselectie, het type woning en analyse van de locatie.

2.5.1 SLACHTOFFERSELECTIE

Daders kunnen hun keuze baseren op de personen die in de woning wonen. Het eerste gedeelte van de analyse onderzoekt kenmerken van de overvallen slachtoffers en probeert te verklaren waarom bepaalde personen overvallen worden.

De eerste veronderstelling is een algemene veronderstelling. Rationeel denkende daders zullen de slagingskans van de overval willen optimaliseren. De slagingskans wordt onder andere vergroot door de aanwezigheid van weinig slachtoffers. Er wordt dan geen tot weinig weerstand verwacht. Daders kunnen momenten kiezen waarop weinig slachtoffers aanwezig zijn, maar kunnen er ook voor kiezen om bij een groot aantal aanwezige slachtoffers het aantal daders te verhogen.

Veronderstelling 1: daders van een woningoverval zijn op het moment van de overval in de meerderheid ten opzichte van de slachtoffers.

De volgende veronderstellingen gaan over verschillende soorten slachtoffers. Daders zijn vaak op zoek naar specifieke slachtoffers. Eerder onderzoek wijst uit dat er drie type slachtoffers zijn, waar een groot deel van de slachtoffers in onderverdeeld kunnen worden (Broekhuis, 2012). De drie typen zijn:

1. Kwetsbaren. Onder dit type vallen personen die ouder zijn dan 65 jaar, alleen wonen op het moment van de overval en/of personen met lichamelijke beperkingen. Een verklaring voor het selecteren van deze slachtoffers is dat ze makkelijk te overmeesteren zijn.
2. Ondernemers. Onder dit type vallen personen met een eigen bedrijf, dan wel een belangrijke functie binnen een bepaalde onderneming. Een verklaring hiervoor is dat daders ondernemers selecteren, omdat ze bij deze slachtoffers een riant buit verwachten.
3. Criminelen. Onder dit type vallen personen met antecedenten op het gebied van vermogen, geweld, wapens en/of drugs. Een verklaring voor het selecteren van criminelen is dat criminelen elkaar kennen en daardoor weten bij wie buit te halen valt.

Veronderstelling 2: slachtoffers van woningovervallen zijn in te delen in de typen kwetsbaren, ondernemers en criminelen.

Bovenstaande laat zien dat er drie verschillende verklaringen zijn voor de selectie van een slachtoffer. Door de verschillende variabelen af te zetten tegen het type slachtoffer worden eventuele verschillen tussen de typen zichtbaar. Hierdoor kunnen de bovengenoemde verklaringen ontkracht of bevestigd worden. Mochten de slachtoffers ook binnen dit onderzoek onder te verdelen zijn in de drie slachtoffertypen, kan het per type verschillen in hoeverre de onderstaande veronderstellingen gelden.

Een dader zal een doelwit selecteren waarbij een concrete buit verwacht wordt. De dader kan een tip binnen hebben gekregen via zijn sociale netwerk, maar er kan ook buitverwachting zijn wanneer de slachtoffers ondernemers of criminelen zijn. Bij deze slachtoffers wordt verwacht dat ze geld of andere kostbare producten in hun woning hebben liggen. Wanneer daders een hoge buitverwachting hebben bij slachtoffers, betekend dit automatisch dat er geen sprake is van een gelegenheidsoverval.

Veronderstelling 3: daders van een woningoverval zijn meer geneigd een slachtoffer te selecteren waarbij ze een concrete reden hebben om buit te verwachten, dan een willekeurig ander slachtoffer.

De crime pattern theorie verklaart dat een dader een slachtoffer zoekt in de nabijheid van zijn of haar eigen woning, omdat de gelegenheid zich dan voordoet. Volgens de theorie worden veel overvallen gepleegd in de 'awareness space' van de dader. Binnen dit onderzoek is de awareness space een straal van 5 kilometer rondom de woning van de dader. Vooral kwetsbare slachtoffers worden om deze reden geselecteerd.

Veronderstelling 4: daders van een woningoverval zijn meer geneigd een slachtoffer te selecteren in hun awareness space, dan een slachtoffer buiten de awareness space.

Niet alleen de fysieke omgeving, ook de sociale omgeving kan ervoor zorgen dat een slachtoffer in de awareness space van een dader terecht komt. Hierbij wordt er een relatie of link tussen dader en slachtoffer veronderstelt. Deze veronderstelling geldt vooral voor criminelen.

Veronderstelling 5: daders van een woningoverval zijn meer geneigd een slachtoffer te selecteren dat een link heeft met hun sociale netwerk, dan een willekeurig ander slachtoffer.

2.5.2 TYPE WONING

Er is ook een mogelijkheid dat daders hun keuze op de woning in plaats van de slachtoffers. Een woning kan aantrekkelijk zijn door de aanwezige goederen. Er wordt verondersteld dat daders op zoek zijn naar CRAVED producten. Woningen waar deze producten aanwezig zijn, lopen dus een groter risico. Daarnaast heeft dit onderzoek een focus op de aanwezigheid van een kluis. Een kluis is geen CRAVED product, aangezien deze niet afneembaar is. Echter kan verwacht worden dat de inhoud van een kluis wel aan de eisen voldoet, waardoor de aanwezigheid van een kluis de woning aantrekkelijker maakt. Het is mogelijk dat overvallers besluiten een woning te overvallen, omdat de bewoners daarbij aanwezig zijn en onder dwang de kluis kunnen openen.

Veronderstelling 6: daders van een woningoverval selecteren relatief vaak woningen waar CRAVED producten aanwezig zijn.

Veronderstelling 7: daders van een woningoverval selecteren relatief vaak woningen waar een kluis aanwezig is.

Er is besproken dat eventueel toezicht op een woning veel invloed uitoefent op het gedrag van een dader. Hierbij kan gedacht worden aan bewaking van een woning, zoals een alarmsysteem. Ook weinig controle vanuit de omgeving kan ervoor zorgen dat daders een woning selecteren. In een buurt met sterke sociale cohesie is deze kans kleiner.

Veronderstelling 8: daders van een woningoverval selecteren relatief vaak woningen waarbij geen bewaking aanwezig is.

Veronderstelling 9: daders van een woningoverval selecteren relatief vaak woningen waarbij toezicht uit de omgeving ontbreekt.

2.5.3 LOCATIE

Naast de slachtoffers en de woningen, kan een dader zijn of haar keuze ook baseren op de omgeving van een doelwit. Criminaliteit is niet gelijk verdeeld en hotspots kunnen worden gevormd. In dit onderzoek zijn hotspots locaties waar veel woningovervallen plaatsvinden. In bepaalde gebieden is de kans groter dat hotspots gevormd worden dan in willekeurige gebieden. Wanneer een woning in zo'n gebied staat, heeft deze een grotere kans om doelwit te worden van een woningoverval dan een woning buiten dat gebied.

Volgens de theorie worden hotspots gevormd rondom crime generators en crime attractors. Dit laatste gedeelte van de analyse werkt met hypothesen, aangezien er nu wel een controlegroep aanwezig is. Wijken en buurten waar hotspots zijn gevormd worden vergeleken met nabije wijken en buurten waar geen overvallen hebben plaatsgevonden.

Hypothese 1: hotspots zijn meer geneigd zich te vormen in de buurt van een crime generator, dan op een andere willekeurige plek.

Hypothese 2: hotspots zijn meer geneigd zich te vormen in de buurt van een crime attractor, dan op een andere willekeurige plek.

De theorie veronderstelt ook dat daders niet als buitenstaander of 'vreemden' in een buurt geïdentificeerd willen worden, aangezien ze dan te snel opgemerkt worden. Ook is een dader niet wegwijs in een vreemde buurt. Daders zullen dus eerder toeslaan in een buurt vergelijkbaar met hun eigen buurt.

Hypothese 3: daders van een woningoverval zijn meer geneigd om een doelwit te selecteren in een wijk met dezelfde sociale, economisch en fysieke kenmerken als hun woonwijk, dan in een willekeurig andere wijk.

2.5.4 VOORAFGAANDE INCIDENTEN

Het tweede deel van het onderzoek onderzoekt eventuele voorafgaande incidenten. Hierbij wordt geanalyseerd of bepaalde incidenten een voorbode voor woningovervallen zijn. Het toepassen van de theorie heeft een kleine rol. Dit gedeelte richt zich meer op kenmerken van het doelwit. Toch zijn er twee veronderstellingen van herhaald slachtofferschap die opgesteld kunnen worden. Door beperkte beschikbaarheid van gegevens kunnen echter geen verbanden bewezen worden.

De eerste verklaring gaat niet uit van een verband tussen het eerste en het tweede slachtofferschap, maar van een gemeenschappelijke factor bij slachtoffers. Bepaalde slachtoffers zijn aantrekkelijker of kwetsbaarder voor herhaald slachtofferschap, dan andere potentiële

slachtoffers. Om de verklaring te kunnen bevestigen, moet er onderzocht worden of er een bepaald slachtoffertype vaak eerder slachtoffer is geweest van een incident. Wellicht is er één slachtoffertype aantrekkelijker of kwetsbaarder voor herhaald slachtofferschap.

Veronderstelling 10: De slachtoffertypen van woningovervallen zijn relatief vaak eerder slachtoffer geweest van een incident.

De tweede verklaring verwacht juist wel een verband tussen het eerste en tweede slachtofferschap. Omdat deze verklaring uitgaat van een verhoogd risico na het eerste incident, is de buitverwachting van belang.

Veronderstelling 11: Bij slachtoffers die eerder slachtoffer zijn geworden van een incident is relatief vaak sprake van een hoge buitverwachting tijdens de overval.

Deze veronderstellingen kunnen getoetst worden met de gegevens die beschikbaar zijn binnen dit onderzoek. Echter zijn de resultaten van deze toetsen niet sterk genoeg om een definitieve verklaring te kunnen geven voor herhaald slachtofferschap. Mede doordat er geen daderonderzoek is gedaan kan er weinig gezegd worden over de motivatie van een dader en is het niet duidelijk of dezelfde daders betrokken zijn geweest bij beide incidenten. Hierdoor kan er niets gezegd worden over de relatie tussen eerdere incidenten en woningovervallen en kan herhaald slachtofferschap toeval zijn geweest. Dit gedeelte van het onderzoek is van verkennende aard en richt zich meer op het onderscheiden van incidenten waar wel woningovervallen op volgen en incidenten waar geen woningovervallen op volgen.

Binnen de afdeling Analyse speelt de vraag of het waarschijnlijk is dat toekomstige overvallers, of hun tipgevers, een kluis waarnemen tijdens een voorafgaand incident en vervolgens terug komen voor deze kluis. Deze veronderstelling sluit aan bij de 'versterking' verklaring van herhaald slachtofferschap. Door de variabele kluis mee te nemen in de analyse wordt er geprobeerd de volgende veronderstelling te toetsen.

Veronderstelling 12: Bij slachtoffers die eerder slachtoffer zijn geworden van een incident is relatief vaak een kluis aanwezig.

Wederom geldt hier dat de gevonden resultaten niet sterk genoeg zijn om een definitieve verklaring te kunnen geven voor het herhaald slachtofferschap.

2.5.5 VERONDERSTELLINGEN EN THEORIEËN

Onderstaande tabel laat zien op welke theorieën de besproken veronderstellingen vooral betrekking hebben.

Veronderstelling	Rationele keuze theorie	Routine activity theorie	Crime pattern theorie	Herhaald slachtofferschap
Veronderstelling 1	Ja			
Veronderstelling 2	Ja	Ja	Ja	
Veronderstelling 3	Ja	Ja		
Veronderstelling 4			Ja	
Veronderstelling 5			Ja	
Veronderstelling 6		Ja		
Veronderstelling 7		Ja		
Veronderstelling 8		Ja		
Veronderstelling 9		Ja		
Hypothese 1			Ja	
Hypothese 2			Ja	
Hypothese 3			Ja	
Veronderstelling 10				Ja
Veronderstelling 11				Ja
Veronderstelling 12				Ja

3 METHODOLOGIE

In dit hoofdstuk wordt besproken via welke methode antwoorden op de onderzoeksvragen worden verkregen. De beslissingen over de methodologie van het onderzoek worden behandeld.

3.1 ANALYSE EENHEDEN

Analyse eenheden zijn de eenheden die onderzocht worden en waarover de onderzoeker iets wil vertellen (Babbie, 2007). In dit onderzoek zijn de eenheden van analyse de doelwitten van woningovervallen, die van 2009 tot en met 2012 zijn gepleegd in district Gelderland-Midden. Doelwitten bestaan uit woningen en bewoners, aangezien beide groepen kenmerken hebben die de selectie van daders beïnvloeden.

Een eenduidige en sluitende definitie vinden voor het delict woningoverval valt niet mee, mede doordat de strafwetgeving hier niet expliciet in voorziet. Wat onder de term 'overval' wordt verstaan, is vooral terug te vinden in artikelen 312 en 317 van het Wetboek van Strafrecht. Echter, om 'straatroof en diefstal gevolgd door geweld' uit te sluiten, heeft het Landelijke Overvallen Registratie Systeem (LORS) een overval explicieter gedefinieerd. Vanuit dit systeem worden de overvallen verzameld, vandaar dat deze definitie als uitgangspunt wordt genomen binnen dit onderzoek. Het LORS omschrijft het delict woningoverval als volgt: *"Het met geweld of onder bedreiging van geweld, wegnemen, of afpersen van enig goed, gepleegd tegen personen die zich in een afgeschermd ruimte bevinden of op een gepland/georganiseerd (waarde) transport, of een poging daartoe"* (Korps Landelijke politiediensten, 2009, pp. 2). Deze definitie zegt dat er sprake moet zijn geweest van contact met slachtoffers op een niet openbare plek, in dit geval dus bewoners in hun woning.

3.2 CHECKLISTEN

Om de gegevens en kenmerken van de woningovervallen overzichtelijk in kaart te brengen, is er gebruik gemaakt van een checklist. De checklist is nodig om de overvallen op dossierniveau te kunnen analyseren en een deel van de benodigde variabelen zijn terug te vinden in deze checklist. Aan de hand van een checklist worden kenmerken van woningovervallen op een systematisch manier weergegeven. De checklist is terug te vinden in de bijlage A. Niet bij elke overval is een verdachte bekend, vandaar dat de checklist niet altijd compleet ingevuld kan worden.

In het tweede deel van het onderzoek is wederom een checklist gebruikt, deze keer om kenmerken van inbraken te coderen. De checklist die gebruikt is voor de inbraken, is terug te vinden in bijlage B.

3.3 DATAVERZAMELING

3.3.1 LANDELIJKE OVERVALLEN REGISTRATIE SYSTEEM (LORS)

Het Landelijk Overvallen en Ramkraken Systeem is een systeem waarin alle overvallen terug te vinden zijn. Het is een centraal registratiesysteem voor alle overvallen en ramkraken in Nederland. Dit onderzoek houdt de definitie van woningovervallen van LORS aan. Logischerwijs worden alleen de delicten die door het LORS als woningoverval zijn gecategoriseerd, geanalyseerd. LORS is de enige bron die landelijk voorziet in specifieke en gedetailleerde informatie met betrekking tot woningovervallen. Van de periode 2009 tot en met 2012 staan er

108 woningovervallen geregistreerd in Gelderland-Midden. Na verwijdering van één zaak, die niet voldoet aan de definitie, blijven er 107 woningovervallen over om te analyseren.

3.3.2 BEDRIJFSPROCESSENSYSTEEM (BPS) EN BASISVOORZIENING HANDHAVING (BVH)

Het Bedrijfsprocessensysteem (BPS), en de opvolger Basisvoorziening Handhaving (BVH), zijn twee andere methoden om gegevens te verzamelen. Het BPS is een systeem dat door de politie gebruikt werd om alle soorten misdrijven in vast te leggen en bij te houden. Dit systeem werd gebruikt tot halverwege het jaar 2009, waarna de BVH werd geïntroduceerd. Omdat dit onderzoek de overvallen van het jaar 2009 tot en met 2012 onderzoekt, worden overvallen van voor juli 2009 gezocht in het BPS. De overvallen die na juli 2009 zijn gepleegd, worden in BVH gezocht. BVH is een systeem waarin incidenten worden gemeld en waarin processen-verbaal en persoonsdossiers worden aangemaakt. Door in beide systemen te zoeken op de dossiernummers, die gegenereerd zijn uit LORS, wordt er informatie gevonden over alle overvallen. Kenmerken van voorafgaande incidenten en van incidenten uit de steekproef worden ook opgezocht in BVH.

3.3.3 OVERIGE DATAVERZAMELING

Hieronder worden de overige manieren van dataverzameling benoemd, welke gebruikt zijn om bepaalde gegevens op te vragen.

- JD online: JD online is een digitale toegang tot het Justitieel Documentatie Systeem (JDS) van het OM. Dit systeem wordt gebruikt voor het zelfstandig verkrijgen van uittreksels en rapportages uit het persoonsdossier. Het JDS registreert alle misdrijven en overtredingen, die betrekking hebben op natuurlijke dan wel rechtspersonen. Dit systeem wordt gebruikt om te bepalen of een verdachte wel of niet is veroordeeld voor een overval (Justitiële Informatiedienst, 2012).
- Herkenningsdienstsysteem (HKS): het HKS systeem is een registratiesysteem van de politie en wordt gebruikt om te onderzoeken of de slachtoffers van woningovervallen antecedenten op hun naam hebben staan.
- Blueview: dit systeem combineert verschillende registratiesystemen van de politie. Via dit systeem kan er op naam gezocht worden. Het is gebruikt om te zoeken naar voorgaande incidenten van slachtoffers.
- De Gemeentelijke basisadministratie (GBA): GBA is gebruikt om het adres van de daders op het moment van de overval te achterhalen. Ook is het GBA gebruikt om te controleren of slachtoffers tijdens voorgaande incidenten en de overval nog op hetzelfde adres woonden.
- CBS: de website van het Centraal Bureau voor Statistiek (CBS) is geraadpleegd om cijfers van buurten en wijken te verzamelen.
- Map analyse: dit programma kan op een kaart van een gebied weergeven waar overvallen hebben plaatsgevonden. Door middel van dit programma kunnen eventuele hotspots worden waargenomen.

3.4 AANPAK

Het onderzoek kan opgedeeld worden in twee delen, namelijk het 'kenmerken' gedeelte en het 'incidenten' gedeelte. Voor het eerste deel worden de besproken veronderstelling getest. Nadat de overvallen van 2009 tot en met 2012 uit het LORS systeem zijn gehaald, worden ze verder geanalyseerd met behulp van informatie uit BPS, BVH, JD online en HKS. Met alle gegevens samen wordt een algemene analyse uitgevoerd, gevolgd door een verdiepende analyse. De verdiepende analyse koppelt bepaalde kenmerken aan elkaar op basis van de veronderstellingen die uit de theorie zijn gehaald. Het eerste gedeelte gaat over de slachtofferselectie. Hier worden de verschillende slachtoffertypologieën met bijbehorende kenmerken tegen elkaar afgezet. Het tweede gedeelte analyseert het type woning en onderzoekt of er bepaalde kenmerken de selectie voor een woning kunnen verklaren. Het derde gedeelte onderzoekt de locatie en omgeving van de overvallen woningen door middel van hypothesen. Na het plotten van de adressen van de overvallen woningen wordt er bepaald of er hotspots gevormd zijn. Buurten en wijken met hotspots worden, door middel van statistische toetsen, afgezet tegen nabije buurten en wijken waar geen overvallen plaatsvonden. Doordat de tweede groep functioneert als controlegroep kunnen de gemiddelden van demografische -, economische - en fysieke kenmerken vergeleken worden. Eventuele significante verschillen kunnen de hypothesen bevestigen of ontkrachten.

Zodra er duidelijk is welke kenmerken de woningen en slachtoffers van de overvallen hebben, wordt er nog één (mogelijk) kenmerk uitgediept; eventuele incidenten die vooraf gaan aan de overval. Het gaat in dit geval om incidenten waarbij de bewoner van een overvallen woning ook de slachtofferrol had, aangezien herhaald slachtofferschap wordt onderzocht. Gezien het risico op herhaald slachtofferschap afneemt met de tijd (Polvi et al, 1990), worden vooral incidenten in het jaar voorafgaande aan de overval geanalyseerd. Er is geen reden om te verwachten dat incidenten die verder in het verleden hebben plaatsgevonden een verband met de overval hebben. Wanneer er sprake is van herhaald slachtofferschap wordt er geprobeerd een verklaring te geven.

Mogelijk zijn er bepaalde incidenten die vaak voorafgaan aan de woningoverval. In dat geval worden de incidenten verder geanalyseerd. Echter bewijst het voorafgaan van een bepaald incident nog geen verband met overvallen, de incidenten kunnen zich namelijk ook voordoen wanneer een overval geen gevolg is. Vandaar dat (mogelijke) relevante kenmerken van de incidenten worden verzameld. Bijvoorbeeld; gaat een inbraak bij een crimineel vooraf aan een overval? Of is er een paar dagen voor de overval sprake van een verdachte situatie bij een rijtjeswoning? De bedoeling is om de incidenten waarop wel een overval volgt te onderscheiden van dezelfde incidenten waarop geen overval volgt. Er wordt een steekproefgroep genomen welke bestaat uit dezelfde incidenten waarop geen overval heeft gevolgd. Vervolgens worden de kenmerken van de voorafgaande incidenten vergeleken met de kenmerken van de steekproefgroep. Uit de resultaten moet duidelijk worden op welke vlakken de twee groepen verschillen. Als er daadwerkelijk een verschil tussen beide groepen bestaat, kan het incident worden gebruikt om overvallen te voorspellen.

Hoofdstuk 7 past de theorie toe op de resultaten en ontkracht of bevestigt de veronderstellingen. Uiteindelijk moet duidelijk worden welke kenmerken en eventuele voorafgaande incidenten doelwitten van overvallen hebben, en waarom. Op het laatst worden er aanbevelingen gedaan over de preventie aan de hand van de conclusies.

4 ANALYSE WONINGOVERVALLEN

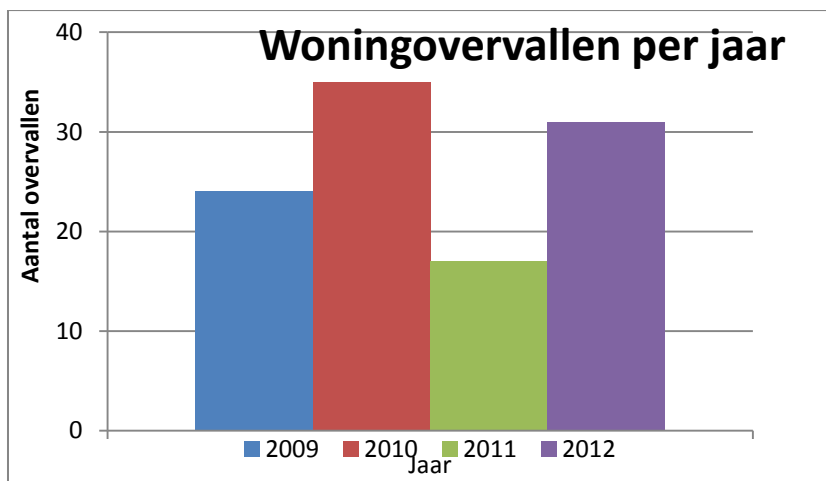
In dit hoofdstuk worden de resultaten van de dossieranalyse gepresenteerd. Er wordt een algemene beschrijving gegeven, welke inzicht biedt in de problematiek van woningovervallen in het district Gelderland-Midden. In deze beschrijving komen ook relevante kenmerken van doelwitten terug. Na de algemene beschrijving volgt er een verdiepende analyse. Deze analyse verzamelt de kenmerken van de woningen en zet bepaalde kenmerken tegen elkaar af. Daarnaast wordt de theorie toegepast. De analyse bestaat uit drie delen; analyse van de slachtoffersselectie, analyse van het type woning en analyse van de locatie.

De resultaten worden in dit hoofdstuk beknopt besproken, aangezien in hoofdstuk zeven de resultaten worden gebruikt om woningovervallen te verklaren.

4.1 ALGEMENE BESCHRIJVING

In de periode 2009 tot en met 2012 zijn er 107 woningovervallen gepleegd in Gelderland-Midden. Er zijn 108 zaken uit het LORS systeem gegenereerd, waarvan er één niet aan de definitie voldeed en verwijderd is. Wanneer dit cijfer nader wordt bestudeerd per jaar, valt op dat het aantal woningovervallen in 2010 met 35 (32,7%) overvallen het hoogst is. Daarentegen is het aantal overvallen in het jaar erna het laagst, namelijk 17 (15,9%) overvallen.

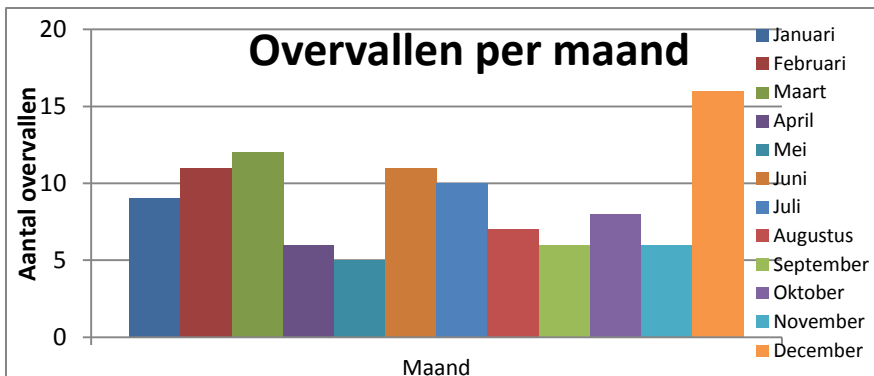
Figuur 1 Aantal overvallen per jaar

Het oplossingspercentage over de gehele periode is 14%. In 2011 is het oplossingspercentage het hoogst, namelijk 35,3%. In 2010 is er slechts één overval opgelost, wat gelijk staat aan een oplossingspercentage van 2,9%.

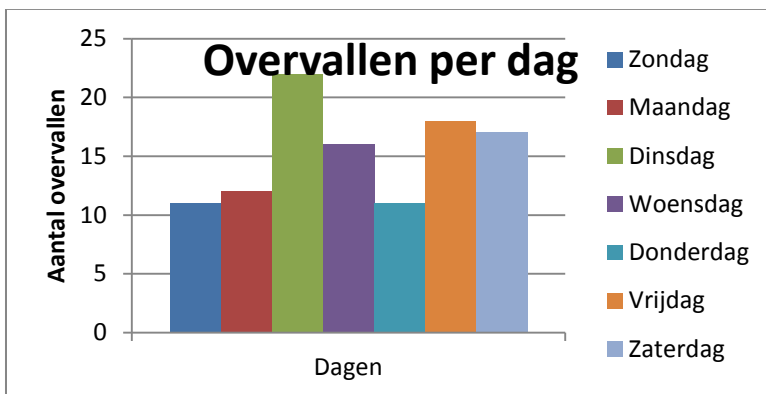
Als naar de verdeling naar maanden wordt gekeken (N = 107), is te zien dat tijdens de donkere maanden (oktober tot en met maart) de meeste overvallen zijn gepleegd. Figuur 2 laat zien dat 62 overvallen (57,9%) zijn gepleegd in de donkere maanden. December is de maand met de meeste overvallen, wat wellicht te wijten is aan het feit dat dit een donkere maand is. In april zijn de minste overvallen gepleegd.

Figuur 2 Aantal overvallen per maand

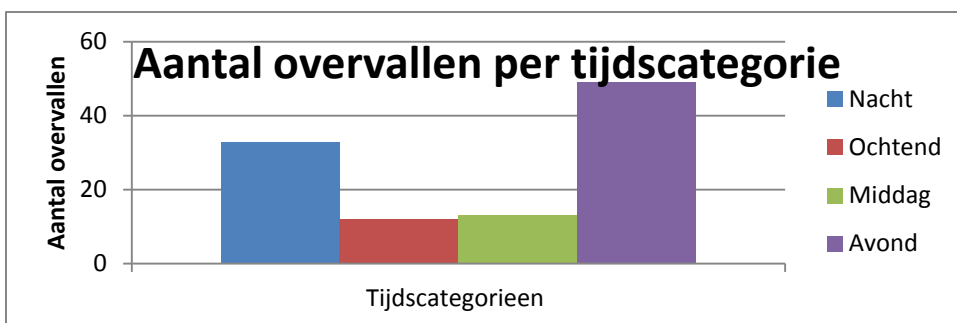
Figuur 3 laat de verdeling van de overvallen over de dagen zien. Wat opvalt is dat de meeste overvallen op een dinsdag zijn gepleegd, namelijk 22 overvallen. Ook op vrijdag en zaterdag zijn relatief veel overvallen gepleegd.

Figuur 3 Aantal overvallen naar dag van de week

De verdeling over tijds categorieën is te zien in figuur 4. De tijds categorieën zijn gerelateerd aan de dagdelen; nacht staat voor 00.01-06.00 uur, ochtend staat voor 06.01-12.00 uur, middag staat voor 12.01-18.00 uur en avond staat voor 18.01-00.00 uur. De verdeling over de dag laat zien dat de meeste overvallen wederom in het donker plaatsvonden, namelijk in de avond en in de nacht. In de avond- en nachturen zijn er 82 (76,6%) overvallen gepleegd. In de ochtend- en middaguren zijn er slechts 25 (23,4) overvallen gepleegd.

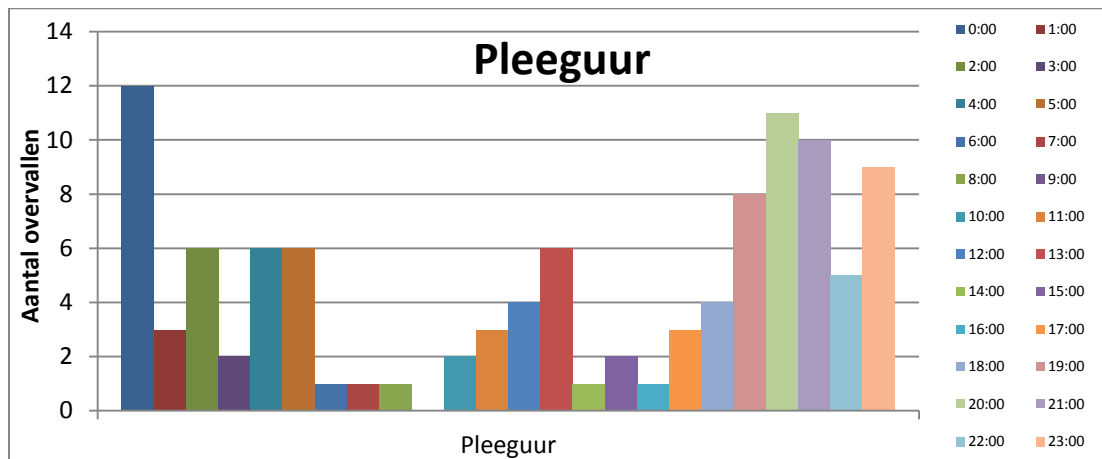
Figuur 4 Aantal overvallen naar tijds categorie

Uitgesplitst naar pleeguur zien we dat de meeste overvallen zijn gepleegd tussen 0:00 en 1:00. Tussen 9:00 en 10:00 is er geen enkele overval gepleegd. Wat verder opvalt is dat de avonden (vanaf 19 uur) geliefd zijn.

Wanneer we de pleeguren van de donkere- met de lichte dagen vergelijken valt op dat bij beide categorieën de avond en de nacht populair zijn. Echter worden in de donkere dagen de meeste overvallen eerder gepleegd, vanaf 20:00 uur, en in de lichte dagen worden ze later op de avond en 's nachts gepleegd, vanaf 23:00 uur (Figuur 5).

Figuur 5 Pleeguur overvallen

4.1.2 SLACHTOFFER- EN VERDACHTENKENMERKEN

Er wordt een onderscheid gemaakt tussen personen die aanwezig waren tijdens de overval en de bewoners van de woning. De aanwezige personen hoeven dus niet overeen te komen met de bewoners van de woning, de zogenaamde slachtoffers. In totaal waren er 162 personen aanwezig bij de overvallen, waarvan 75 (46,3%) vrouwen en 87 (53,7%) mannen. Gemiddeld waren er 1,5 personen aanwezig, maar bij 64 overvallen (59,8%) was er slechts één slachtoffer aanwezig (bijlage 4.1).

Een woningoverval kan gepleegd worden uit een verschillend aantal verdachten. Het aantal daders per overval wordt bepaald door de slachtofferverklaringen als basis te nemen. Hieruit blijkt dat er in totaal 261 verdachten zijn. Gemiddeld waren er 2,4 verdachten aanwezig bij een overval. Vaak waren de verdachten met z'n tweeën (45 overvallen, 42,1%). In één geval waren er zelfs zeven verdachten aanwezig (bijlage 4.2). Uit de verklaringen van de slachtoffer is gebleken dat, op twee overvallen na, alle verdachten van het mannelijk geslacht waren.

4.2 ANALYSE VAN SLACHTOFFER SELECTIE

4.2.1 SLACHTOFFER/DADER RATIO

Er is geconcludeerd dat de meeste overvallen tijdens de donkere uren en donkere maanden plaatsvinden. Daarnaast is het mogelijk dat daders het moment van de overval aan het aantal aanwezige slachtoffers aanpassen. Daders moeten slachtoffers kunnen overheersen. Een rationeel denkende dader streeft er naar om in de meerderheid te zijn, alhoewel dit bij kwetsbare slachtoffers niet altijd noodzakelijk is.

Het gemiddelde slachtoffer/dader ratio is 0,71. Dit betekent dat er voor één dader 0,71 slachtoffers aanwezig waren. Slechts in zeven (6,54%) gevallen waren er meer slachtoffers dan daders aanwezig. In 30 (28,04%) gevallen waren er evenveel slachtoffers als daders en in 70 (65,42%) gevallen waren er meer daders dan slachtoffers aanwezig. Een t-test wijst uit dat er significant meer daders dan slachtoffers aanwezig waren. Voor deze test is een ratio van 1 als voorbeeld gemiddelde genomen. Dit voorbeeld gemiddelde wijkt significant af van het werkelijke gemiddelde van 0,71 (bijlage 4.3).

Verder is er ook nog de mogelijkheid dat daders het tijdstip van de overval, aanpassen aan het tijdstip waarop er weinig slachtoffers aanwezig zijn. Dit lijkt echter niet het geval. De momenten waarop gemiddeld de meeste slachtoffers aanwezig waren (tijds categorie 00.01-06.00 en 18.01-00.00), zijn ook de momenten waarop de meeste overvallen plaatsvonden (Tabel 1).

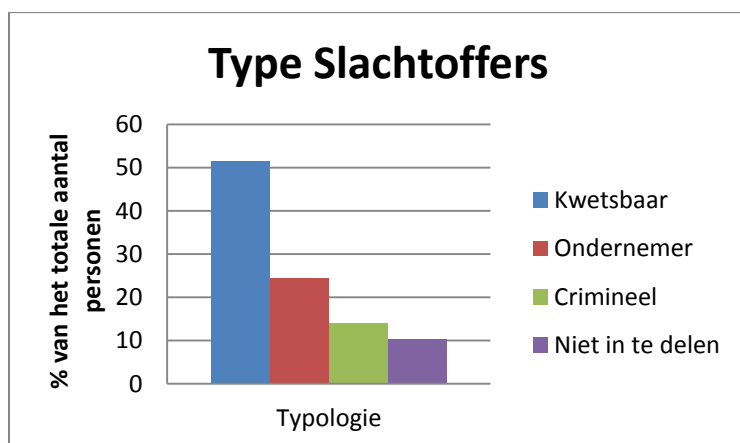
Tabel 1 Slachtoffers aanwezig per tijds categorie

Tijds categorie	Gemiddeld aantal slachtoffers aanwezig
00.01-06.00	1,64
06.01-12.00	1,33
12.01-18.00	1,38
18.01-00.00	1,51

4.2.2 TYPOLOGIE

Ook binnen dit onderzoek kunnen de slachtoffers verdeeld worden onder de drie typologieën. De verdeling ziet er als volgt uit; kwetsbare slachtoffers (55), ondernemers (26) of criminelen (15). Er is slechts een klein gedeelte van de slachtoffers niet in te delen (10,3%, 11) (Bijlage 4.4). De bewoners van een woning worden in dit gedeelte de slachtoffers genoemd. Deze hoeven dus niet overeen te komen met de personen die tijdens de overval aanwezig waren. Onderstaande figuur laat zien tot welke typologie de slachtoffers van de woningovervallen in Gelderland-Midden behoren.

Figuur 6 Overvallen ingedeeld naar slachtoffertypologie

4.2.3 BUITVERWACHTING

In de literatuur wordt verondersteld dat de verdachten een woning overvallen, wanneer ze weten dat er iets te halen valt. Daarom is er onderzocht of de verdachten bekendheid met de buit hadden. Dit kenmerk is gekoppeld aan het type slachtoffer. In veel gevallen zijn er geen daders

bekend, waardoor ze niet kunnen verklaren dat ze inderdaad bekendheid met de buit hadden. Toch wordt ook zonder deze verklaringen soms duidelijk dat ze gericht op zoek waren naar de buit, bijvoorbeeld omdat ze er specifiek naar vroegen. In deze gevallen is het antwoord 'waarschijnlijk/ logisch' gegeven. Tabel 2 laat de resultaten van de buitverwachting zien, uitgesplitst naar type slachtoffer. Wanneer de twee positieve categorieën (ja en waarschijnlijk) bij elkaar worden opgeteld, wordt duidelijk dat er in de meeste gevallen inderdaad sprake was van buitverwachting (53,3%).

Tabel 2 Buitverwachting. Percentage binnen de typologie

	Typologie					Totaal
		Kwetsbaar	Ondernemer	Crimineel	Onbekend	
Buitverwachting	Onbekend	49,1 (27)	0,0	13,3 (2)	45,5 (5)	31,8 (34)
	Ja	9,1 (5)	30,8 (8)	40,0 (6)	0,0	17,8 (19)
	Nee	21,8 (12)	0,0	6,7 (1)	27,3 (3)	15,0 (16)
	Waarschijnlijk	20,0 (11)	69,2 (18)	40,0 (6)	27,3 (3)	35,5 (38)
	Totaal	100 (55)	100 (26)	100 (15)	100 (11)	100 (107)

Daders verwachtte de buit bij criminelen relatief het vaakst, gevolgd door het type ondernemer. Wanneer de twee categorieën 'ja' en 'waarschijnlijk' bij elkaar opgeteld worden, was er de meeste zekerheid bij ondernemers. Bij criminelen was er twee keer sprake van een ripdeal. Bij zowel criminelen, als ondernemers, werd er dus gericht gewerkt. Bij het type kwetsbaar was het minst vaak sprake van buitverwachting.

Wanneer gekeken wordt naar verschil in buit, is het enige opmerkelijke verschil dat bij kwetsbare slachtoffers veel minder vaak geld buitgemaakt werd. Vervolgens is nog gekeken welk type slachtoffer het vaakst een kluis in de woning had. Bij het type ondernemers was relatief het vaakst een kluis aanwezig (38,5%, 10), wat geen verrassing is. Bij het type kwetsbaar was relatief het minst vaak een kluis aanwezig (16,4%, 9) (bijlage 4.5).

4.2.4 WOONAFSTAND

Ook de afstand van de dader naar het pleegadres is berekend en afgezet tegen het slachtoffertype. Hierbij is geen gemiddelde afstand berekend, omdat één uitschieter dit getal teveel heeft beïnvloed. Daarom is er voor gekozen om te werken met categorieën. De eerste categorie is een afstand tussen de 0 en 5 kilometer, de tweede categorie is een afstand tussen de 5 en 15 kilometer en de derde categorie is een afstand groter dan 15 kilometer. De afstand is berekend door de snelste route te nemen die over de openbare weg loopt. De kortste afstand die een dader heeft afgelegd is 200 meter en de langste afstand is 162,7 kilometer. Zoals de onderstaande Tabel laat zien, heeft het merendeel van de daders (45,5%) een overval binnen 5 kilometer gepleegd. Gekeken naar de typologieën, valt het op dat daders het meest ver hebben gereisd voor ondernemers. De grootste categorie is hier namelijk 15>, terwijl daders voor kwetsbaren en criminelen het minst ver hebben gereisd.

Tabel 3 Afstand uitgesplitst naar slachtoffer type (% binnen typologie)

	Kwetsbaar	Ondernemer	Crimineel	Onbekend	Percentage
0 -5 kilometer	61,5 %(16)	15,8 %(3)	83,3% (5)	25% (1)	45,5%(25)
5 -15 kilometer	19,2%(5)	15,8 %(3)	0%	50% (2)	18,2%(10)
15 > kilometer	19,2%(5)	68,4%(13)	16,7% (1)	25% (1)	36,4% (20)
Totaal	100 %(26)	100%(19)	100% (6)	100% (4)	100 %(55)

4.3 ANALYSE TYPE WONING

4.3.1 WONING KENMERKEN

Woningen kunnen worden onderverdeeld in verschillende typen. Tijdens het bestuderen van de dossiers viel op dat er vaak geen onderscheid wordt gemaakt tussen het type 'hoekwoning' en het type 'twee-onder-een-kap'. Daarom is ervoor gekozen om deze twee typen samen te voegen. Een vrijstaande woning werd het vaakst overvallen (31,8 %, 34), gevolgd door een tussenwoning (27,1%, 29). De overige typen zijn terug te vinden in de bijlage (bijlage 4.6).

In 19 (17,8%) gevallen was er beveiliging aanwezig bij de woningen. In 11 gevallen (57,9%) betrof dit een alarmsysteem. Opmerkelijk is dat bij 52 overvallen (48,6%) de bewoners zelf de deur openden voor de overvallers (bijlage 4.7).

4.3.2 BUITKENMERKEN

Bij 76 overvallen (71%) is het de daders gelukt iets buit te maken, bij de overige overvallen bleef het bij een poging. De buitgemaakte goederen zijn onderverdeeld in verschillende categorieën. De resultaten wijzen uit dat bij 52 overvallen (68,4%) geld werd buitgemaakt. De waarde varieert van 2 euro tot 33.000 euro, met een gemiddelde van 3330 euro. De mediaan is 410 euro. Naast geld zijn ook sieraden (35,5%) en elektronica (23,7%) vaak buitgemaakt (bijlage 4.8).

4.3.3 KLUIS

In 25 gevallen (23,4%) was er een kluis aanwezig. Tijdens de verhoren van de slachtoffers wordt er niet vaak gevraagd of er een kluis in de woning aanwezig is, vandaar dat dit in bijna de helft van de gevallen onbekend is. Wanneer er wel een kluis aanwezig is, wordt hier in 12 gevallen (48%) specifiek naar gevraagd door de overvallers (bijlage 4.9).

4.3.4 VERSCHILLEN TYPE WONING

Dit gedeelte bestudeert de verschillen tussen de typen woningen. De categorieën bungalow en overig zijn verwijderd voor deze analyse. De aantallen (1n en 4n) zijn te klein om hier iets over te kunnen zeggen. In dit gedeelte wordt ook de variabele buit uitgesplitst naar 'type woning'. De resultaten laten zien dat bij hoekwoningen, vrijstaande woningen en tussenwoningen, geld het vaakst buitgemaakt werd. Bij het type flat werd een mobiele telefoon meestal buitgemaakt. Het meeste geld werd buitgemaakt bij vrijstaande woningen, waarbij ook het vaakst een kluis aanwezig was. Tabel 4 laat een samenvatting zien van de verschillende kenmerken van de typen woningen (bijlage 4.10).

Tabel 4 Kenmerken per type woning

Type woning		Bij een poging gebleven	Beveiliging aanwezig	Wat meeste buitgemaakt	Gemiddelde geldwaarde buit	Aanwezigheid kluis	Meest voorkomende typologie
	Hoek/ Twee-onder-een-kap	34,6% (9)	15,4% (4)	Geld	3167,6	26,90% (7)	Kwetsbaar
	Vrijstaand	23,5% (8)	35,3% (12)	Geld	3901	38,20% (13)	Ondernemer
	Tussenwoning	27,6% (8)	3,4% (1)	Geld	2899,6	13,80% (4)	Kwetsbaar
	Flat	23,1% (3)	7,7% (1)	Mobiele telefoon	3075	7,70% (1)	Kwetsbaar

De beveiliging was vooral aanwezig bij vrijstaande woningen. Vrijstaande woningen zijn dus tegelijkertijd het meest beveiligd, maar ook het vaakst overvallen. Verder wonen in deze woningen het meestal ondernemers, terwijl in de overige woningen het vaakst kwetsbare personen wonen.

4.4 ANALYSE LOCATIE

4.4.1 BUURTNIVEAU

Naast kenmerken van de woningen, de buit en de slachtoffers kan, zoals geschetst is in het theoretisch kader, ook de locatie van een woningen van belang zijn. Het aantal overvallen kan erg verschillen per buurt, wijk of per stad. In dit gedeelte wordt getoetst of de locatie van een woning inderdaad invloed heeft op het (eventuele) slachtofferschap.

Om eventuele hotspots te ontdekken, zijn de adressen van de overvallen woningen geplot met behulp van het programma Mapanalyse. In dit onderzoek spreken we van een hotspot als er drie of meer overvallen in één buurt hebben plaatsgevonden. Als we dit criterium aanhouden, zijn er vijf hotspots te ontdekken. (Bijlage 4.11) De hotspots worden geanalyseerd op buurtniveau. De buurten waarin deze hotspots liggen, zijn vervolgens vergeleken met buurten in dezelfde wijk waarin geen overvallen hebben plaatsgevonden (de controlegroep). Op deze manier moet duidelijk worden waarom er in sommige buurten in de wijk wel overvallen plaatsvinden, en in andere buurten niet.

De buurten zijn vergeleken op kenmerken van de bewoners, inkomens, woningen en nabije voorzieningen. Er worden maar vijf hotspots vergeleken met vijf buurten, wat zorgt voor een klein N en een lage betrouwbaarheid van de resultaten. Om de betrouwbaarheid te verhogen, moet er een groter gebied met meer hotspots geanalyseerd worden. Echter, omwille van de afbakening en de opdracht van dit onderzoek, wordt alleen district Gelderland-Midden meegenomen. De gegevens zijn verzameld via het CBS en de gemiddelden van de jaren 2009 tot en met 2012 zijn gebruikt om de independent sample T-test uit te voeren. Deze toets test of de gemiddelden van de twee groepen van elkaar afwijken. Deze test is uitgevoerd voor alle kenmerken en de resultaten zijn terug te vinden in bijlage 4.12. In de bijlage staat een Tabel met de onderzochte kenmerken welke overzichtelijk laat zien of er een verschil bestaat tussen de groepen.

Tabel 5 Significante verschillen analyse locatie

Variabele	Hotspotbuurt	Controlebuurt	Significantiewaarde
Gemiddelde inkomen	28716,67	33300	P = 0,069**
Bedrijfsvestigingen (excl. agrarische bedrijven)	316	99	P =0,031*

*Significant bij $\alpha = 5\%$

**Significant bij $\alpha = 10\%$

Er zijn twee kenmerken die significant verschillen (Tabel 5). Het gemiddelde inkomen ligt in de controlebuurt hoger dan in de hotspotbuurt. Het tweede verschil is dat er in de hotspotbuurt meer bedrijven gevestigd zijn. Een verklaring is terug te vinden in hoofdstuk zeven.

4.4.2 WIJK NIVEAU

Er is een kans dat buurten in dezelfde wijk veel op elkaar lijken, vandaar dat er ook een analyse is uitgevoerd op wijkniveau. Wellicht dat er meer verschillen tussen wijken te vinden zijn. Deze analyse, uitgevoerd met dezelfde kenmerken als de vorige analyse, heeft geen enkel significant verschil opgeleverd (bijlage 4.12). Het inkomen in de hotspotwijk is wederom lager dan in de controlewijk en er zijn aanzienlijk meer bedrijven in de hotspotwijk gevestigd, maar deze resultaten zijn niet significant. Wat verder opvalt, is dat de woningwaarde in alle gevallen in de hotspotwijk lager ligt dan in de controlewijk. Dit was bij de analyse op buurtniveau ook het geval. Het lagere gemiddelde inkomen hangt hier logischerwijs mee samen.

4.5 SLOT

Er is een algemene analyse van woningovervallen uitgevoerd. Van 2009 tot en met 2012 zijn er 107 woningovervallen gepleegd in district Gelderland-Midden. Het oplossingspercentage over de gehele periode is 14%. Overvallen zijn vooral tijdens de donkere periodes gepleegd.

Het gemiddelde slachtoffer/dader ratio is 0,71 en een t-test wijst uit dat er significant meer daders dan slachtoffers aanwezig waren. De grootste groep slachtoffers bestaat uit het type kwetsbaar, 51,4% (55). Het type ondernemers beslaat 24,3% (26) en het type crimineel 14% (15). Vaak is er sprake van buitverwachting of waarschijnlijke buitverwachting (53,3%), alhoewel dit per type slachtoffer verschilt. Bij het type ondernemers is er het vaakst sprake van buitverwachting, bij het type kwetsbaar het minst vaak. Daarnaast reizen daders voor ondernemers het verst. Bij criminelen en kwetsbaren wonen de meeste daders binnen 5 kilometer.

Bij 71% (76) van de overvallen is er iets buitgemaakt, wat vaak bestaat uit geld (68,4%, 52) of andere CRAVED producten. Een vrijstaande woning is het vaakst overvallen en wijkt wat betreft kenmerken af van de andere woningen. Bij vrijstaande woningen is het vaakst sprake van beveiliging, woont vooral het type ondernemer en is het vaakst een kluis aanwezig. Tevens is de gemiddelde geldwaarde van de buit bij vrijstaande woningen het hoogst. In iets minder dan een kwart van de gevallen (23,6%, 25) is er een kluis aanwezig bij de woningen, waarbij er in 48% (12) van deze gevallen ook specifiek is gevraagd naar deze kluis.

De analyse van hotspots heeft weinig opmerkelijke resultaten opgeleverd. Toch zijn er twee variabelen die significant verschillen van de controlegroep: het inkomen in de hotspotwijk ligt lager dan in de omgeving en er zijn aanzienlijk meer bedrijven gevestigd dan in de omgeving.

5 VOORAFGAANDE INCIDENTEN

In het vorige hoofdstuk zijn bepaalde kenmerken van woningovervallen besproken. Dit gedeelte richt zich op één van de mogelijke kenmerken; voorafgaande incidenten. Vanuit de afdeling Analyse van het district Gelderland-Midden is de vraag gekomen of bepaalde incidenten aan woningovervallen voorafgaan en zo ja, wat deze incidenten kenmerkt. Dit hoofdstuk bevat een verkennend onderzoek naar incidenten, die aan een woningoverval vooraf gaan. Wederom worden hier alleen de resultaten weergegeven, waarna verklaringen worden gegeven in hoofdstuk zeven.

5.1 ALGEMENE ANALYSE

Incidenten tot drie jaar voor de overval zijn verzameld. Er is in het systeem Blue View gezocht op naam van het slachtoffer. Het gaat in dit geval om incidenten waarbij de persoon ook een slachtofferrol had, aangezien er onderzocht wordt of er sprake is van herhaald slachtofferschap. Incidenten waarbij de persoon een andere rol had, worden dus niet meegenomen in de analyse. Incidenten die in geen geval een verband met de woningoverval hebben, zoals medische incidenten, zijn ook niet meegenomen in de analyse.

Er ging in 36,4% (39) van de overvallen een incident vooraf. Percentage van de woningovervallen waaraan tot twee jaar voor de overval een incident voorafging bedraagt 33,6% (36) en in 26,2% (28) van de overvallen heeft tot één jaar voor de overval een incident plaatsgevonden (bijlage 5.1). Aangezien het risico op herhaald slachtofferschap afneemt met de tijd (Polvi et al, 1990), worden alleen de incidenten in het jaar voorafgaand aan de overval geanalyseerd. Daarnaast kunnen de resultaten van dit onderzoek door de politie worden gebruikt om te anticiperen op een toekomstige overval. Hiervoor zijn vooral voortekenen op korte termijn relevant, omdat het niet efficiënt is capaciteit voor een lange tijd te bezetten (Kleemans, 2001, pp 64).

5.1.1 SOORT INCIDENTEN

Tabel 6 laat zien welke incidenten zijn voorafgegaan aan woningovervallen. Het valt op dat de categorie 'Inbraak' er behoorlijk uitspringt. De rest laat een resultaat zien waaruit een verband met de woningovervallen blijkt; hiervoor is het aantal incidenten in deze categorie te klein (bijlage 5.2).

Tabel 6 Voorafgaande incidenten

Incident (tot twee jaar voor de overval)	Frequentie	Percentage geheel overvallen (N=107)	Percentage incidenten (N=36)
Inbraak	22	20,5%	61,1%
Inbraak bij bedrijf	4	3,7%	11,1%
Bedreiging	4	3,7%	11,1%
Verkeersslachtoffer	2	1,9%	5,6%
Verdachte situatie	6	5,6%	16,7%

Incident (tot 1 jaar voor de overval)	Frequentie	Percentage geheel overvallen (N=107)	Percentage incidenten (N=28)
Inbraak	17	15,9%	60,7%
Inbraak bij bedrijf	2	1,9%	7,1%
Bedreiging	2	1,9%	7,1%
Verkeersslachtoffer	2	1,9%	7,1%
Verdachte situatie	6	5,6%	21,4%

Aangezien dit een verkennend onderzoek is, met een kleine N, kunnen er geen uitspraken worden gedaan over de significantie. Er is wel duidelijk geworden dat de categorie 'Inbraak' verder geanalyseerd dient te worden, aangezien deze groep wat betreft frequenties behoorlijk afwijkt van de overige categorieën. Meer dan de helft van de woningovervallen waaraan incidenten voorafgingen (67,8%), valt onder deze categorie.

5.2 SLACHTOFFERS

Dit gedeelte gaat verder in op het verband tussen voorafgaande incidenten en slachtoffers. In 26,2% (28) van de gevallen ging er een incident aan een woningoverval vooraf. We zien in de onderstaande Tabel 7 dat het totale percentage flink omlaag wordt gehaald door de grootste groep slachtoffers, de kwetsbaren. Bij kwetsbare slachtoffers was het aantal voorafgaande incidenten relatief lager dan het aantal voorafgaande incidenten bij ondernemers en criminelen (bijlage 5.3).

Tabel 7 Typologie en voorafgaande incidenten

	Geen voorafgaande incidenten	Voorafgaande incidenten	Totaal	<i>Binnen geheel van incidenten</i>
Kwetsbaar	83,6% (46)	16,4% (9)	100% (55)	32,1% (9)
Ondernemer	61,5% (16)	38,5% (10)	100% (26)	35,7% (10)
Crimineel	60% (9)	40% (6)	100% (15)	21,4% (6)
Onbekend	72,7% (8)	27,3% (3)	100% (11)	10,7% (3)
Totaal	73,8% (79)	26,2% (28)	100% (107)	100% (28)

Bij een crimineel ging er relatief het vaakst een incident aan de overval vooraf. De groep ondernemers heeft binnen het geheel van incidenten het grootste aandeel (35,7%). Hierbij moet wel worden opgemerkt dat ondernemers een extra categorie hebben (inbraak bij bedrijf).

5.2.1 SOORT INCIDENTEN

Om te bepalen of er een verschil bestaat tussen de slachtoffers, is er per type slachtoffer geanalyseerd hoe frequent een incident voorkwam. Deze aantallen wijken af van de aantallen die hiervoor zijn gebruikt, omdat er per overval meerdere voorafgaande incidenten kunnen zijn voorgevallen (bijlage 5.4).

Tabel 8 Typologie en soort incidenten

	Inbraak	Inbraak bedrijf	Bedreiging	Verkeers incidenten	Verdachte situatie	Overig	Totaal
Kwetsbaar	66,7% (6)	0	0	0	11,1% (1)	22,2% (2)	100% (9)
Ondernemers	47,1% (8)	11,8% (2)	5,9% (1)	5,9% (1)	11,8% (2)	17,6% (3)	100% (17)
Crimineel	18,2% (2)	0	9,1% (1)	9,1% (1)	18,2% (2)	45,5% (5)	100% (11)

Tussen de groepen kwetsbaar en ondernemer zijn geen opmerkelijke verschillen waar te nemen, beiden werden ze het vaakst slachtoffer van inbraak. Het type crimineel werd slachtoffer van verschillende incidenten.

5.2.2 TYPE WONING

Tot slot is geanalyseerd of er een verband bestaat tussen het type woning en voorafgaande incidenten. Hier zijn geen opmerkelijke resultaten uitgekomen. Bij overvallen op vrijstaande woningen ging het vaakst een incident vooraf (38,2%). Bij een flat ging er in slechts in 7,7% van de gevallen een incident aan de overval vooraf (bijlage 5.5). Deze aantallen komen overeen met het algemene beeld van de overvallen woningen.

5.3 BUITVERWACHTING

Om later in het onderzoek een eventuele verklaring te kunnen geven voor herhaald slachtofferschap, is onderzocht of er een verband is met de buitverwachting. De data van één jaar voor de overval worden gebruikt. Onderstaande Tabel (Tabel 9) laat zien dat de meeste voorafgaande incidenten plaatsvonden bij woningen waar tijdens de overval buitverwachting of waarschijnlijk buitverwachting was.

Tabel 9 Buitverwachting en voorafgaande incidenten

	Geen voorafgaande incidenten	Voorafgaande incidenten	Totaal	Binnen geheel van voorafgaande incidenten
Buitverwachting	57,9% (11)	42,1% (8)	100% (19)	28,6% (8)
Geen buitverwachting	81,2% (13)	18,8% (3)	100% (16)	10,7% (3)
Waarschijnlijk buitverwachting	71,1% (27)	28,9% (11)	100% (38)	39,3% (11)

Onbekend is 21,4% (6)

Wanneer een incident vooraf ging aan een woningoverval, was er in 28,6% van de overvallen sprake van buitverwachting. In 39,3% van de overvallen was er waarschijnlijke buitverwachting. Opgeteld zorgt dit er voor, dat er na 67,9% van de incidenten sprake was van buitverwachting.

5.3.1 KLUIS

Binnen de afdeling Analyse speelt de vraag of het waarschijnlijk is dat toekomstige overvallers, of hun tipgevers, een kluis waarnemen tijdens een voorafgaand incident en vervolgens terug komen voor deze kluis. Deze veronderstelling valt onder de 'versterking' verklaring van herhaald slachtofferschap. Tabel 10 laat de resultaten zien (bijlage 5.7). Van de aanwezige kluizen stond 50% bij ondernemers.

Tabel 10 Kluis en voorafgaand incident

	Geen voorafgaand incident	Voorafgaande incident	Totaal	Percentage van voorafgaande incidenten (N=28)
Kluis aanwezig	60% (15)	40% (10)	100% (25)	35,7% (10)
Kluis afwezig	72,4% (21)	27,6% (8)	100% (29)	28,6% (8)
Gevraagd naar de kluis	45% (9)	55% (11)	100% (20)	
Niet gevraagd naar de kluis	80,5% (70)	19,5 (17)	100% (87)	

Wederom gaat het hier om een verkennend onderzoek, met een kleine N, en de verschillen tussen de groepen zijn niet groot. Bij een meerderheid van de overvallen op woningen, waar een kluis aanwezig was, ging geen incident vooraf. De groep zonder voorafgaand incident is echter drie keer zo groot als de groep waar wel een incident voorafging, waardoor het vergelijken van absolute aantallen geen goede vergelijking oplevert. Wanneer alleen de groep waarbij wel incidenten hebben plaatsgevonden geobserveerd wordt, blijkt dat er vaker incidenten voorafgingen bij overvallen op een woning waar een kluis aanwezig was, dan bij overvallen op een woning waar geen kluis aanwezig was. Dit is in strijd met het algemene beeld van de overvallen, waarbij er in minder dan een kwart van de gevallen een kluis aanwezig was.

Ook is onderzocht of overvallers specifiek hebben gevraagd naar een kluis. Wanneer er gevraagd werd naar een kluis, is de kans groter (55%) dat er wel een voorafgaand een incident heeft plaatsgevonden dan dat er geen voorafgaand incident heeft plaatsgevonden.

5.4 SLOT

In het politie systeem Blue View is het mogelijk om op naam van een persoon te zoeken. Alle namen van slachtoffers van woningovervallen zijn door het systeem gehaald. Hieruit is gebleken dat er bij 26,2% (28) van de woningovervallen een incident voorafging. Incidenten uit een periode tot één jaar voor de overval zijn diepgaander geanalyseerd. De incidenten bestaan vooral uit inbraken (67,8%) en verdachte situaties (21,4%). De meeste incidenten zijn voorgevallen voor bij woningen waar tijdens de overval buitverwachting of waarschijnlijke buitverwachting is. Bij de slachtoffers met voorafgaande incidenten is bovendien vaak specifiek naar de kluis gevraagd. De verdeling van typen woningen waaraan een incident voorafging komt

overeen met de algemene verdeling van woningovervallen. Het vaakst is een vrijstaande woning herhaald geselecteerd, het minst vaak een flat. Tot slot valt het op dat bij criminelen het vaakst een incident aan de overval voorafging (40% van de gevallen). Zij zijn slachtoffer geworden van een breed scala aan incidenten. Ondernemers zijn in 38,5% van de gevallen slachtoffer van een voorafgaand incident geworden, waarvan het vaakst een inbraak. Bij kwetsbaren is er het minst vaak een incident aan de overval voorafgegaan (16,4% van de gevallen). Mocht er wel een incident voorafgaan bij kwetsbaren, dan is dat meestal een inbraak.

6 VERDIEPING: INBRAKEN

6.1 ALGEMENE ANALYSE

De resultaten van het verkennend onderzoek laten zien dat een inbraak het vaakst van alle incidenten vooraf ging aan een overval. Dit hoofdstuk legt daarom de focus op dit incident. Er wordt geprobeerd antwoord te geven op de vraag waarin 'inbraken met overval tot gevolg' verschillen van 'inbraken zonder overval tot gevolg'. Alleen de inbraken gepleegd tot één jaar voor de overval zijn meegenomen in de analyse. Tabel 11 laat een verdeling van de verschillende soorten inbraken met overval tot gevolg zien (bijlage 6.1).

Tabel 11 Soorten inbraken

Soort inbraak	Frequentie	Percentage
Inbraak zonder buit	4	21,2%
Inbraak met buit	10	52,6%
Meerdere inbraken	3	15,8%
Inbraak bedrijf	2	10,5%
Totaal	19	100%

In totaal hebben er 21 inbraken plaatsgevonden, voorafgaand aan 17 overvallen. Zoals in Tabel 10 te zien is, betrof dit in de meeste gevallen een inbraak met buit (52,6%). Er zat gemiddeld 143 dagen tussen de inbraak en de overval, met een minimum van vijf dagen en een maximum van 306 dagen. Van één overval is het onbekend, maar in 40% van de overvallen vond binnen twee maanden na de inbraak plaats. 20% van de overvallen tussen de twee en zes maanden, en nog eens 40% na zes maanden (bijlage 6.2).

Bij de woningen waar is ingebroken, was in 57,1% (12) van de gevallen een kluis aanwezig. In 70,6% (12 van de 17) van de overvallen was er, na de inbraak, buitverwachting of waarschijnlijke buitverwachting. De meeste inbraken (waarvan twee bedrijfsinbraken) vonden plaats bij ondernemers (Tabel 12). Zoals in deze Tabel te zien is, ligt het totale aandeel van ondernemers binnen de woningovervallen aanzienlijk lager. Criminelen werden het minst vaak slachtoffer van inbraken.

Tabel 12 Typologie en inbraken

Type	Aandeel in de inbraken	Aandeel binnen totaal overvallen
Kwetsbaar	33,3% (7)	51,4% (55)
Ondernemer	52,4 (11)	24,3% (26)
Crimineel	9,5% (2)	14% (15)
Onbekend	4,8% (1)	10,3% (11)

6.2 STEEKPROEF

Om te bepalen of de groep 'inbraken met overval tot gevolg' (groep 1) verschilt van de groep 'inbraken met geen overval tot gevolg' (groep 2), worden de kenmerken van de twee groepen vergeleken. Om de tweede groep samen te stellen, is met behulp van SPSS een steekproef genomen van 21 inbraken. De steekproef is genomen uit alle woninginbraken uit Gelderland-Midden van 2009 tot en met 2012 ($n = 13892$), dezelfde periode als de woningovervallen. Vervolgens zijn van beide groepen dezelfde kenmerken verzameld, die van belang kunnen zijn om de inbraken van elkaar te onderscheiden. Deze kenmerken komen voort uit een brainstorm en uit veronderstellingen vanuit de theorie. Daarbij is gelet op eventuele buitverwachting, reden van terugkomst van de daders, de daadwerkelijke buit, kenmerken van het woning en kenmerken van de slachtoffers. De steekproef is te klein om statistisch onderbouwde uitspraken te doen. Deze vergelijking is dus bedoeld als verkenning en de resultaten kunnen worden gebruikt als basis voor een eventueel vervolgonderzoek. Tabel 13 (bijlage 6.3) wordt een overzicht van de resultaten gegeven. Opmerkelijke verschillen worden hieronder besproken en een uitgebreide verklaring is terug te vinden in het volgende hoofdstuk.

Er is al geconcludeerd dat het type slachtoffer bij de eerste groep vooral bestaat uit ondernemers, bij de tweede groep bestaat deze echter vooral uit kwetsbaren. Daarnaast is er een groot deel van de slachtoffers uit de tweede groep niet in te delen.

In groep 1 vindt men vooral vrijstaande woningen wanneer het woningtype wordt bekeken, terwijl groep 2 vooral uit tussenwoningen bestaat. Verder zijn in groep 1 aanzienlijk meer kluizen in de woningen aanwezig. De woningen in deze groep zijn vaak ook beter beveiligd en het blijft vaker bij een poging inbraak.

In groep 2 wordt vaker iets buitgemaakt, de buit bestaat veelal uit sieraden en elektronica. In groep 1 wordt meestal geld buitgemaakt. De werkwijze van de daders laat geen grote verschillen zien, alhoewel er bij groep 2 vaker grof gewerkt is. In dat geval is het woning overhoop gehaald en is er niet gericht naar de buit gezocht.

Tabel 13 Overzicht kenmerken groepen

Type slachtoffer	Groep 1	Groep 2
Kwetsbaar	33,3% (7)	57,1% (12)
Ondernemer	52,4 (11)	9,5% (2)
Crimineel	9,5% (2)	0
Niet in te delen	4,8% (1)	33,3% (7)
Type woning	Groep 1	Groep 2
Hoekwoning/Twee-onder-een kap	23,8% (5)	19% (4)
Vrijstaand	47,6% (10)	33,3% (7)
Tussenwoning	19% (4)	38,1% (8)
Flat	0	9,5% (2)
Overig	9,5% (2)	0
	Groep 1	Groep 2
Aanwezigheid kluis	57,1% (12)	9,5% (2)
Beveiliging	38,1 (8)	4,8% (1)
Poging	33,3% (7)	14,3% (3)
MO: gericht gewerkt	28,6% (6)	33,3% (7)
MO: grof gewerkt	33,3% (7)	47,6% (10)
Dader overlopen	9,5% (2)	19% (4)
Vermoeden dader	23,8% (5)	9,5% (2)
Buit	Groep 1	Groep 2
Geen	42,9% (9)	19% (4)
Geld	23,8% (5)	28,6% (6)
Sieraden	4,8% (1)	42,9% (9)
Elektronica	14,3% (3)	42,9 (9)
Telefoon	19% (4)	19% (4)
Kluis	19% (4)	0
Waarde papieren	4,8% (1)	14,3% (3)
Combinatie	14,3% (3)	19% (4)
Overig	47,3% (10)	23,8% (5)

6.3 SLOT

In dit hoofdstuk zijn de inbraken als voorafgaande incidenten verder geanalyseerd. Het betreft meestal een inbraak met buit (52,6%, 10), en 40% van de overvallen volgt binnen twee maanden na de inbraak. Bij 57,1% (12) van de gevallen is er een kluis aanwezig. Daarnaast is er na 70,6% van de inbraken buitverwachting. In de meeste gevallen is er bij een ondernemer ingebroken (52,4%, 11). Vervolgens is er een steekproef getrokken uit alle woninginbraken die zich hebben voorgedaan in Gelderland-Midden, in de periode 2009 tot en met 2012. Deze steekproef is vergeleken met de inbraken die verzameld zijn als voorafgaande incidenten. De vergelijking tussen voorafgaande incidenten (groep 1) en de steekproef (groep 2) laat zien dat het slachtoffertype verschilt; in de groep voorafgaande incidenten hebben ondernemers het grootste aandeel, terwijl in de steekproefgroep kwetsbare personen vooral slachtoffer worden. Ook het type woning komt niet overeen. De eerste groep bestaat vooral uit vrijstaande woningen, de tweede vooral uit tussenwoningen. Dit heeft hoogstwaarschijnlijk een verband met het type slachtoffer. Daarnaast zijn er verschillen m.b.t. de buit en zijn er in de eerste groep duidelijk meer kluisen aanwezig.

7 VERKLAREN

Dit hoofdstuk probeert de woningovervallen te verklaren. Theorieën van de omgevingscriminologie focussen zich op de omgeving waarin criminele activiteiten zich voordoen. Daarnaast worden maatregelen ontwikkeld om criminaliteit tegen te gaan door de omgeving te veranderen. In dit hoofdstuk worden de woningovervallen verklaard door de theorie toe te passen op de resultaten.

7.1 VERKLAREN WONINGOVERVALLEN

Woningovervallen worden vooral in de donkere maanden gepleegd. Binnen dit onderzoek zijn oktober tot en met maart donkere maanden. Tevens worden overvallen vooral in de avond en nachturen gepleegd, wederom een donkere periode. Dat de overvallers in het donker opereren, kan verklaard worden door het feit dat er op dat moment minder controle aanwezig is. Buurtbewoners of voorbijgangers zien niet wat er een paar woningen verderop gebeurt. Zoals de routine activity theorie het omschrijft; er is in dit geval sprake van gemotiveerde daders, een geschikt doelwit en afwezigheid van effectieve controle. Het feit dat tijdens de lichte dagen overvallen later worden gepleegd versterkt deze verklaring. Tijdens de lichte dagen begint de piek om 23:00 uur, tijdens de donkere dagen om 20:00 uur. Verder zijn de woningovervallen het vaakst op een dinsdag gepleegd. In de theorie is gezocht naar een verklaring hiervoor, deze is echter niet gevonden.

7.2 VERKLAREN SLACHTOFFERS

7.2.1 SLACHTOFFERS VS. DADERS

Daders hebben ervoor gezorgd dat ze de mogelijkheid hebben om slachtoffers te overmeesteren. Veronderstelling 1 kan worden bevestigd, aangezien het slachtoffer/dader ratio van 0,71 en de t-test duidelijk laten zien dat er significant meer daders tijdens woningovervallen aanwezig zijn. Dit vergroot de kans van slagen van de overval en kan duiden op voorbereiding van de daders, alhoewel daders niet overvallen op tijdstippen waarop de minste slachtoffers aanwezig zijn. De momenten waarop gemiddeld de meeste slachtoffers aanwezig zijn, de donkere uren, zijn ook de momenten waarop de meeste overvallen plaatsvinden. Wellicht is minder controle vanuit de omgeving toch belangrijker dan minder aanwezige slachtoffers.

7.2.2 SLACHTOFFER TYPOLOGIEËN

De veronderstelling over de verdeling over type slachtoffers lijkt ook binnen dit onderzoek te worden bevestigd. Slechts 11 keer (10,3%) kan een slachtoffer niet ingedeeld worden in één van de drie typologieën.

Logischerwijs is buitverwachting een belangrijk begrip bij woningovervallen. Elke theorie verklaart iets over dit begrip en het is een belangrijke motivatie voor daders. In de meerderheid van de gevallen is er inderdaad sprake van buitverwachting, alhoewel dit per type slachtoffer aanzienlijk verschilt. Zoals al verondersteld werd, is er bij ondernemers en criminelen de hoogste buitverwachting. Veronderstelling 3 gaat dus voor ondernemers en criminelen op. De aanwezigheid van een kluis, vaak bij ondernemers, werkt hier waarschijnlijk aan mee. Bij de grootste groep, de kwetsbaren, zijn daders bereid de grootste gok te nemen. Wanneer daders voor- en nadelen gaan afwegen, blijkt dat kwetsbaren minder weerstand kunnen bieden. Dit maakt dat de daders minder te verliezen hebben en de eventuele voordelen opwegen tegen de eventuele nadelen.

De crime pattern theorie beweert dat daders binnen hun awareness space toeslaan. Om te bepalen of dit inderdaad het geval is, is berekend hoeveel kilometer er tussen de overvallen woning en het toenmalige woonadres van de dader ligt. De resultaten laten zien dat de meeste daders binnen de 0 tot 5 kilometer toeslaan. Ook het verschijnsel 'afstandsverval' gaat op; hoe verder van huis, hoe minder snel een dader toeslaat. Daders hebben het meest ver gereisd voor ondernemers. Een mogelijke verklaring hiervoor is dat daders in contact komen met ondernemers, ook al wonen deze ondernemers niet binnen hun awareness space. Een andere verklaring is dat de buitverwachting hoog is bij ondernemers, waardoor daders gerichter kunnen werken en bereid zijn verder te reizen om ondernemers te overvallen. Er is een positief verband tussen de buitverwachting en de afgelegde reisafstand. Deze verklaring wordt versterkt door het feit dat daders van overvallen op kwetsbaren, het type slachtoffer met een lage buitverwachting, niet ver hebben gereisd. Kwetsbaren worden vaker slachtoffer van een gelegenheidsoverval. Het feit dat ze zich in de nabijheid van daders bevinden en kwetsbaar zijn, is genoeg om geselecteerd te worden. Veronderstelling 4 kan voor kwetsbaren en criminelen bevestigd worden, maar niet voor ondernemers.

Slachtoffers kunnen inderdaad ingedeeld worden in de typen kwetsbaar, ondernemers en criminelen. Ook de verklaringen voor de selectie van een bepaald slachtoffer lijken bevestigd te worden binnen dit onderzoek. Kwetsbaren worden vaak slachtoffer van een gelegenheidsoverval, aangezien alleen de nabijheid van daders verklaard waarom ze geselecteerd worden. Daarnaast is de buitverwachting bij dit type slachtoffer het laagst. Een lage buitverwachting betekent dat daders niet gericht te werk zijn gegaan, maar dat de gelegenheid zich voor heeft gedaan. Het feit dat dit slachtoffer op het pad van de overvaller komt plus het feit dat ze makkelijk te overmeesteren zijn, maakt dat dit type slachtoffer vaak overvallen wordt. Bij ondernemers is de buitverwachting het hoogst, wat bevestigd dat daders een riant buit verwachten bij deze slachtoffers. Ook bij criminelen is er sprake van een hoge buitverwachting. Daarnaast wonen ze in de nabijheid van daders. Het feit dat er wel sprake is van buitverwachting, laat zien dat het niet alleen maar een gelegenheidsoverval is. Daarnaast kan er, door de nabijheid van de daders, verondersteld worden dat er bekendheid is tussen dader en slachtoffer. Ook is het waarschijnlijk dat criminelen contacten met elkaar onderhouden. Er kan dus aangenomen worden dat criminelen zich inderdaad in het sociale netwerk van daders bevinden, waardoor daders weten dat hier een buit te halen valt en ze vaak in dezelfde buurt wonen. Veronderstelling 5 wordt hierdoor voor criminelen bevestigd.

7.3 VERKLAREN TYPE WONING

Het is ook een optie dat daders de woningen selecteren in plaats van de slachtoffers. Hierbij speelt de controle en aanwezigheid van buit een belangrijke rol. De buitgemaakte producten bestaan vooral uit geld, sieraden en elektronica. Deze producten zijn allen CRAVED producten, waardoor geconcludeerd kan worden dat daders vaker CRAVED producten buit maken dan niet-CRAVED producten. Veronderstelling 6 wordt hierdoor bevestigd. Wel moet opgemerkt worden dat de CRAVED omschrijving van Clarke (1999) zeer breed is, waardoor er bij voorbaat al een groot deel van de producten onder de omschrijving valt. Onder niet-CRAVED producten vallen onder andere de categorieën wapens, waardepapieren en overig. Daarnaast is onderzocht of er vaak een kluis aanwezig is bij de overvallen woningen. Helaas is de groep 'onbekend' veruit de grootste groep binnen deze resultaten, aangezien er tijdens de aangiften niet vaak over de aanwezigheid van een kluis wordt gesproken. In minder dan een kwart van de overvallen is het duidelijk dat er een kluis aanwezig is. Op basis hiervan kunnen we niet concluderen dat

overvallers inderdaad woningen selecteren waar een kluis aanwezig is en kan veronderstelling 7 niet bevestigd worden.

In minder dan $\frac{1}{5}$ van de gevallen is er bewaking aanwezig bij een woning. Het is niet bekend bij hoeveel procent van alle woningen in Gelderland-Midden bewaking aanwezig is, dus is het niet duidelijk of dit percentage boven of onder het gemiddelde ligt. Wat opvalt is dat vrijstaande woningen het vaakst geselecteerd worden, terwijl hier ook het vaakst beveiliging aanwezig is. Volgens de routine activity theorie selecteren daders juist objecten waar beveiliging afwezig is. De keuze voor een beveiligde woning kan verklaard worden door de locatie of door de bewoners. Sociale controle is bij een vrijstaande woning lager, omdat er zich minder personen in de directe omgeving bevinden. Daarnaast wonen er vaak ondernemers of personen met een hoger inkomen in een vrijstaande woning, waarbij een hoge buitverwachting is. Wanneer we kijken naar de gemiddelde geldwaarde van gestolen geld, is bij een vrijstaande woning inderdaad het meeste buitgemaakt. Wellicht dat de verwachte beloning opweegt tegen het risico van beveiliging. Een flat wordt weinig geselecteerd. Dit kan wederom verband hebben met dezelfde twee factoren. Sociale controle is hoog bij een flat, want er bevinden zich veel personen in de directe omgeving. De buitverwachting in een flat ligt laag, aangezien hier vooral kwetsbare personen en personen met een lager inkomen wonen. Daarnaast wijkt de buit uit een flat af van het algemene beeld van buitgemaakte goederen. Terwijl bij de overige type woningen geld het meeste wordt buitgemaakt, wordt in een flat een mobiele telefoon het meest buitgemaakt. Blijkbaar is er vaak geen geld aanwezig, wat dit type woning onaantrekkelijk maakt.

De verschillen tussen de type woningen lijken meestal verband te hebben met de factor controle en de verschillende bewoners. Er wordt verondersteld dat sociale controle zwaarder mee weegt dan beveiliging. Dit is gebaseerd op het feit dat er relatief vaak beveiliging aanwezig is bij vrijstaande woningen en weinig sociale controle. Veronderstelling 9 kan worden bevestigd, veronderstelling 8 niet. Daarnaast heeft een vrijstaande woning meestal een ondernemer als bewoner. Een flat, waar veel sociale controle is, wordt relatief weinig geselecteerd. Echter wordt een tussenwoning wel vaak geselecteerd, terwijl hier ook redelijk hoge sociale controle is. In hoeverre deze factor dus daadwerkelijk van invloed is, is de vraag.

7.4 VERKLAREN LOCATIE

Een belangrijk onderdeel van de omgevingscriminologie is de locatie. De locatie van een woning kan grote invloed uitoefenen op het risico dat een woning loopt om overvallen te worden. De crime pattern theorie bepaalt risicogebieden aan de hand van de awareness space van daders, crime generators en crime attractors.

De vergelijkingen tussen hotspot gebieden en controle gebieden hebben weinig opmerkelijke resultaten opgeleverd. Er zijn vijf hotspots gevormd en er zijn twee significante verschillen op buurtniveau waargenomen; (1) Het gemiddelde inkomen ligt in de hotspotbuurt lager dan in de controlebuurt en (2) in de hotspotbuurt zijn meer bedrijven gevestigd dan in de controlebuurt. Dat het gemiddelde inkomen in de hotspotbuurt lager ligt lijkt vreemd, aangezien er in een 'rijke' buurt meer te halen valt. Echter lijkt hypothese 3, dat daders toeslaan in een buurt vergelijkbaar met hun eigen buurt, hierdoor wel bevestigd. Aangezien de motieven van daders meestal van economische aard zijn, mag verondersteld worden dat ze over het algemeen niet in rijke buurten wonen (Petrosino & Brensilber, 2003). Rijke buurten vallen hierdoor ook niet snel in de awareness space van daders. Het tweede verschil is dat er in de hotspotbuurten meer bedrijven gevestigd zijn. Bedrijven trekken veel verschillende mensen aan, waardoor deze als crime

generators kunnen functioneren. In deze buurten komen veel verschillende personen. Er is dus op dit punt een bevestiging gevonden voor hypothese 1. Wat verder opvalt is dat de woningwaarde in alle gevallen in het hotspot gebied lager ligt dan in het controle gebied. Dit was bij de analyse op buurtniveau en op wijkniveau het geval, echter in beide gevallen niet significant. Het lagere gemiddelde inkomen hangt hier logischerwijs mee samen.

Alle voorzieningen die terug te vinden waren in de cijfers van het CBS zijn meegenomen in de analyse. Op deze manier waren mogelijke crime generators en crime attractors vertegenwoordigd in de vergelijking. Op het aantal gevestigde bedrijven na, is er geen bevestiging gevonden voor de hypothese dat hotspots inderdaad worden gevormd rondom crime generators en crime attractors. Hypothese 2 kan niet worden bevestigd. Hypothese 3 lijkt wel bevestigd, aangezien er geen hotspots zijn gevormd in welvarende buurten. Voor hypothese 1 is op één punt een bevestiging gevonden bij een significantie niveau van 5%.

7.5 VERKLAREN VOORAFGAANDE INCIDENTEN

Naast het zoeken naar kenmerken van de overvallen, is er ook onderzocht of de woningen en bewoners slachtoffer zijn van herhaald slachtofferschap. Dit is gedaan door na te gaan of er bepaalde incidenten voorafgaan aan woningovervallen. Het is niet mogelijk een definitieve verklaring te geven voor herhaald slachtofferschap, vandaar dat de focus meer ligt op kenmerken van de doelwitten.

7.5.1 SLACHTOFFERS

De 'signaal verklaring' beweert, dat sommige potentiële slachtoffers kwetsbaarder of aantrekkelijker zijn voor criminaliteit dan andere potentiële doelwitten. Er bestaat in dit geval geen direct verband tussen de beide misdrijven, alleen een gemeenschappelijke oorzaak. Uit de analyse blijkt dat bij 26,2% (28) van de overvallen in het jaar voorafgaande aan de overval een incident plaatsvindt. Kwetsbaren hebben relatief het kleinste aandeel binnen de incidenten en halen het gemiddelde omlaag haalt, terwijl dit bij de overvallen in het algemeen juist de grootste groep is. Kwetsbare personen worden dus minder vaak slachtoffer van herhaald slachtofferschap. Dit wijst er wederom op dat kwetsbaren waarschijnlijk slachtoffer worden van een gelegenheidsoverval. Veronderstelling 10 kan niet worden bevestigd voor kwetsbare slachtoffers.

Bij het type crimineel gaat relatief het vaakst een incident aan de woningoverval vooraf. Dit kan verklaard worden door het sociale netwerk van een crimineel. Criminelen werden slachtoffer van veel verschillende incidenten en niet, zoals bij ondernemers, van één soort incident. Een persoon in een crimineel milieu heeft een grotere kans om vaker slachtoffer te worden, waarbij het criminele milieu bij beide incidenten de oorzaak is. Als dit het geval is, kan de signaal verklaring opgaan. Het feit dat een crimineel zich in een milieu met andere criminelen bevindt, is zowel de oorzaak van het eerste slachtofferschap als van het tweede slachtofferschap. In dat geval heeft het voorafgaande incident geen verband met de overval. Veronderstelling 10 kan voor het type crimineel worden bevestigd.

De groep ondernemers heeft ook een groot aandeel binnen de voorafgaande incidenten, waardoor ook voor dit type veronderstelling 10 bevestigd kan worden. Relatief gezien gaat er bij dit type iets minder vaak een incident vooraf dan bij het type crimineel. Wel heeft dit type het grootste aandeel binnen het geheel van de incidenten. Er is al aangegeven dat ondernemers een extra categorie hebben (inbraak bij bedrijf). Ook dit incident kan verband hebben met de

woningoverval, waardoor ook deze categorie van belang is. Het feit dat ondernemers geselecteerd worden, kan vooral worden verklaard door de buitverwachting. De buitverwachting kan beide veronderstellingen van herhaald slachtofferschap onderbouwen of ontkrachten. Op basis van dit onderzoek is niet te bepalen of de buitverwachting bij het incident en de overval even hoog is (signaal verklaring), of dat de buitverwachting door het eerste incident hoger is geworden (versterking verklaring). Ditzelfde dilemma geldt voor de aanwezigheid van een kluis (welke wederom meestal aanwezig bij een ondernemer); wisten de daders in beide gevallen dat er een kluis aanwezig was, of is de kluis bij het eerste incident waargenomen?

Het type woning dat herhaald geselecteerd wordt, is te linken aan het slachtoffertype en komt overeen met het algemene beeld van de overvallen. In een vrijstaande woning woont meestal het type ondernemer, welke een groot aandeel heeft in het aantal incidenten. In een flat woont meestal het type kwetsbaar, welke een klein aandeel heeft in het aantal incidenten. Meer incidenten bij ondernemers betekent dus automatisch meer incidenten bij vrijstaande woningen. Er wordt hier verondersteld dat de daders afgaan op het type slachtoffer en niet het type woning, aangezien er meer variabelen samenhangen met het type slachtoffer. Om met zekerheid te kunnen zeggen dat de daders inderdaad afgaan op het type slachtoffer, zal een dader onderzoek naar motieven gedaan moeten worden.

7.5.2 BUITVERWACHTING

De versterking verklaring beweert dat het eerste slachtofferschap de kans vergroot op een herhaling. Het eerste slachtofferschap is de (mede)oorzaak van het volgende slachtofferschap. Toekomstige overvallers, of hun tipgevers, kunnen buit waarnemen tijdens een voorafgaand incident en vervolgens terug komen naar de woning om deze te overvallen. Als deze verklaring juist is, moet er een verband bestaan tussen de buitverwachting en voorafgaande incidenten. Vandaar dat er is onderzocht of de incidenten zorgen voor een hogere buitverwachting. Als er gekeken wordt naar alleen de gevallen waaraan een incident voorafgaat, is er na 67,9% van de incidenten sprake van buitverwachting of waarschijnlijke buitverwachting. Dit percentage zorgt ervoor dat veronderstelling 11 kan worden bevestigd, omdat bij 67,9% van de herhaalde slachtoffers een buitverwachting was tijdens de overval. Het is een mogelijkheid dat overvallers door middel van dit incident buitverwachting hebben opgedaan, zoals bij een inbraak, maar dit hoeft niet het geval te zijn. De buitverwachting kan ook zijn ontstaan los van het incident. Daarnaast is het niet duidelijk of dezelfde daders aan het werk zijn of dat de daders geheel onafhankelijk van elkaar werken en herhaald slachtofferschap dus toeval is. Echter is dit wel een percentage waardoor vervolgonderzoek interessant wordt.

Er is bij deze analyse een focus gelegd op de aanwezigheid van een kluis. De inhoud van een kluis kan in de meeste gevallen niet worden afgenomen zonder dat de bewoners erbij zijn. Dus wanneer overvallers eerder een kluis hebben gespot, maar deze niet kunnen openen of meenemen, is er een kans dat ze terug komen voor de kluis. De resultaten laten zien dat er vaker incidenten vooraf zijn gegaan bij een woning waar een kluis aanwezig is, dan bij een woning waar geen kluis aanwezig is. Dit wijkt af van het algemene beeld, waarbij er in iets minder dan een kwart van de gevallen een kluis aanwezig is. Veronderstelling 12 kan worden bevestigd. Het specifiek vragen naar een kluis door de overvallers kan een teken zijn van het feit dat overvallers de kluis eerder hebben waargenomen of dat ze een tip binnen hebben gekregen. Wanneer daders ernaar vragen, weten ze in ieder geval dat er een kluis aanwezig is of ze hebben een concrete reden om dit te verwachten. De verschillen tussen de groepen, waarbij wel

gevraagd is naar een kluis en waarbij niet gevraagd is naar een kluis, zijn opmerkelijk. Wanneer overvallers vragen naar een kluis, is de kans groot (55%) dat er voorafgaand een incident heeft plaatsgevonden. De 'versterking' verklaring kan in dit geval een goede verklaring zijn; bij voorafgaande incidenten is er een kluis waargenomen, welke de kans op herhaald slachtofferschap (in dit geval een overval) vergroot. Daarnaast blijkt dat het incident dat aan deze overvallen voorafgaat vooral inbraak is (81,8%, 9). Inbraak is een ideale situatie om een kluis waar te nemen. Echter kan er wederom niets definitief bevestigd of ontkracht worden omdat, ook voordat het eerste incident heeft plaatsgevonden, de aanwezigheid van een kluis al bekend kon zijn. Zeker is wel dat in deze 11 gevallen (39,3% van totaal incidenten) de kluis de drijfveer is.

7.6 INBRAAK

Dankzij de analyse werd duidelijk dat er vooral inbraken voorafgaan aan een overval. Daarom is er onderzocht of de twee groepen, 'inbraken met overval tot gevolg' (groep 1) en 'inbraken zonder overval tot gevolg' (groep 2), van elkaar verschillen. Dit is gedaan om inbraken waarop in de toekomst waarschijnlijk een overval zal volgen, te kunnen onderscheiden van een gewone inbraak. Bij het succesvol onderscheiden van deze groep kan er ingespeeld worden op het feit dat er een overval kan volgen.

Er is een verschil in slachtoffertype gevonden. In groep 1 bestaat deze vooral uit ondernemers, in groep 2 uit kwetsbaren. Aangezien het type kwetsbaar in de eerste groep een relatief klein aandeel heeft, kan geconcludeerd worden dat een inbraak bij kwetsbaren een kleine kans heeft om gevolgd te worden door een overval. Deze kans ligt hoger bij ondernemers. Ook kan een groot deel van de slachtoffers uit de tweede groep niet ingedeeld worden bij een slachtoffertype. Dit kan twee verklaringen hebben. Er wordt bij de aangifte van inbraken minder gerapporteerd dan bij aangiften van overvallen, waardoor het type vaker onbekend blijft. Daarnaast het is ook mogelijk dat het daadwerkelijk vaker willekeurige slachtoffers zijn, die niet aan de kwalificaties van een slachtoffertype voldoen.

Verder verschillen de type woningen. Groep 1 bestaat vooral uit vrijstaande woningen, groep 2 uit tussenwoningen. Dit hangt waarschijnlijk weer samen met het slachtoffertype. Wat waarschijnlijk ook verband heeft met het type slachtoffer, is dat er in groep 1 vaker een kluis aanwezig is. Binnen de eerste groep is meestal een kluis aanwezig. Dit maakt de aanwezigheid van een kluis een belangrijke factor.

In groep 2 wordt vaker iets buitgemaakt, wat vooral bestaat vooral uit sieraden en elektronica. In groep 1 wordt vooral geld buitgemaakt. Resultaten van de vorige analyse laten zien dat overvallers meestal geld buitmaken. Ook zijn in de eerste groep de woningen beter beveiligd en blijft het vaker bij een poging inbraak. Beveiliging kan als consequentie hebben dat inbrekers later terugkomen om te overvallen, bijvoorbeeld omdat dan het alarm niet aanstaat. Daarnaast kan een poging inbraak ervoor zorgen dat inbrekers later terugkomen om het nog een keer te proberen omdat ze in de woningen toch iets buit willen maken. Over de werkwijze van de daders kunnen geen harde uitspraken gedaan worden omdat de verschillen te klein zijn. Wel wordt er in de eerste groep iets vaker gericht gewerkt, wat erop kan duiden dat daders op zoek zijn naar een specifieke buit.

Inbraken waarop woningovervallen volgen worden dus vooral gekenmerkt doordat het inbraken bij ondernemers in vrijstaande huizen zijn. Daarnaast is er in de meerderheid van de

gevallen een kluis aanwezig en zijn de woningen vaker beveiligd. Dit wijkt af van het algemene beeld van inbraken. Over het algemeen vinden inbraken plaats bij kwetsbaren in tussenwoningen, zonder de aanwezigheid van een kluis en/of beveiliging.

7.7 SLOT

Er kan niet gesproken worden over één verklarende factor. Onderstaande tabel laat nogmaals overzichtelijk de beantwoording van de veronderstellingen en hypothesen zien. De beantwoording gebeurt op basis van de gevonden resultaten en verklaringen binnen dit onderzoek.

Veronderstelling	Beantwoording
Veronderstelling 1: <i>daders van een woningoverval zijn op het moment van de overval in de meerderheid ten opzicht van de slachtoffers</i>	Bevestigd
Veronderstelling 2: <i>slachtoffers van woningovervallen zijn in te delen in de typen kwetsbaren, ondernemers en criminelen.</i>	Bevestigd
Veronderstelling 3: <i>daders van een woningoverval zijn meer geneigd een slachtoffer te selecteren waarbij ze een concrete reden hebben om buit te verwachten, dan een willekeurig ander slachtoffer</i>	Bevestigd voor ondernemers en criminelen
Veronderstelling 4: <i>daders van een woningoverval zijn meer geneigd een slachtoffer te selecteren in hun awareness space, dan een slachtoffer buiten de awareness space.</i>	Bevestigd voor kwetsbaren en criminelen
Veronderstelling 5: <i>daders van een woningoverval zijn meer geneigd een slachtoffer te selecteren dat een link heeft met hun sociale netwerk, dan een willekeurig ander slachtoffer</i>	Bevestigd voor criminelen
Veronderstelling 6: <i>daders van een woningoverval selecteren relatief vaak woningen waar CRAVED producten aanwezig zijn</i>	Bevestigd
Veronderstelling 7: <i>daders van een woningoverval selecteren relatief vaak woningen waar een kluis aanwezig is</i>	Niet bevestigd
Veronderstelling 8: <i>daders van een woningoverval selecteren relatief vaak woningen waarbij geen bewaking aanwezig is.</i>	Niet bevestigd
Veronderstelling 9: <i>daders van een woningoverval selecteren relatief vaak woningen waarbij toezicht uit de omgeving ontbreekt.</i>	Bevestigd
Hypothese 1: <i>hotspots zijn meer geneigd zich te vormen in de buurt van een crime generator, dan op een andere willekeurige plek.</i>	Aangenomen (één generator gevonden)
Hypothese 2: <i>hotspots zijn meer geneigd zich te vormen in de buurt van een crime attractor, dan op een andere willekeurige plek.</i>	Verworpen
Hypothese 3: <i>daders van een woningoverval zijn meer geneigd om een doelwit te selecteren in een wijk met dezelfde sociale, economisch en fysieke kenmerken als hun woonwijk, dan in een willekeurig andere wijk</i>	Aangenomen (zwakke bevestiging)
Veronderstelling 10: <i>De slachtoffertypen van woningovervallen zijn relatief vaak eerder slachtoffer geweest van een incident</i>	Bevestigd voor ondernemers en criminelen
Veronderstelling 11: <i>Bij slachtoffers die eerder slachtoffer zijn geworden van een incident is relatief vaak sprake van een hoge buitverwachting tijdens de overval</i>	Bevestigd
Veronderstelling 12: <i>Bij slachtoffers die eerder slachtoffer zijn geworden van een incident is relatief vaak een kluis aanwezig.</i>	Bevestigd

8 CONCLUSIE

Dit rapport moet concluderen welke kenmerken woningen en slachtoffers van woningovervallen hebben. Het moet duidelijk worden hoe daders het selectieproces doorlopen en welke afwegingen ze maken. Door het bepalen van risico-objecten en risicopersonen, kan er gericht gewerkt worden om de overvalproblematiek aan te pakken. Daarnaast is er onderzocht of er bepaalde incidenten voorafgaan aan woningovervallen, welke wellicht een deel van de overvallen kunnen voorspellen. De overvallen die zijn gepleegd in Gelderland Midden, van 2009 tot en met 2012, zijn geanalyseerd. Dit waren in totaal 107 woningovervallen. Het onderzoek bestaat uit een dossieranalyse waarbij kenmerken verzameld zijn met behulp van een checklist. Welke kenmerken werden verzameld bepaalde onder andere het theoretisch kader, terug te vinden in het eerste gedeelte van dit rapport. Vervolgens zijn veronderstellingen geformuleerd om verbanden te onderzoeken. De rest van dit rapport bestaat uit een presentatie van de resultaten, het onderzoek naar voorafgaande incidenten en de verklaringen. In dit hoofdstuk wordt, aan de hand van de gevonden resultaten, antwoord gegeven op de onderzoeksvraag. Na deze conclusie worden er aanbevelingen voor preventie gegeven.

De hoofdvraag luidt:

Welke kenmerken hebben de slachtoffers en woningen van woningovervallen, en in hoeverre zijn woningovervallen met deze gegevens te verklaren?

Om de hoofdvraag te kunnen beantwoorden, zijn er drie deelvragen opgesteld. Per deelvraag wordt er een conclusie gegeven.

- 1. Wat zijn de kenmerken van de slachtoffers, woningen en locaties die zijn overvallen, en hangen bepaalde kenmerken met elkaar samen?*

De resultaten laten zien dat overvallen vooral in de donkere maanden en in de donkere uren gepleegd worden. Daarnaast zorgen daders ervoor dat ze in de meerderheid te zijn. Ze overvallen het vaakst een woning waar slechts één slachtoffer aanwezig is, terwijl daders het vaakst met z'n tweeën zijn. Dit kan ook duiden op voorbereiding.

Een kenmerk van de slachtoffers van woningovervallen is dat ze in te delen zijn in één van de drie typologieën; kwetsbaren, ondernemers of criminelen. Daarnaast bevinden de slachtoffers zich meestal in de awareness space van daders. De meeste slachtoffers vallen onder het type kwetsbaar. Ondernemers zijn de op één na grootste groep binnen de slachtoffers. Bij deze groep is er een hoge buitverwachting, maar ze wonen vaak niet in de nabijheid van daders. Ook bij criminelen is er een hoge buitverwachting. Daarnaast wonen zij meestal wel in de awareness space van daders.

Vervolgens zijn kenmerken van de woningen geanalyseerd. In de meeste woningen worden CRAVED producten buit gemaakt, waarvan in de meeste gevallen geld. In slechts een kwart van de gevallen is een kluis aanwezig, dus er kan niet geconcludeerd worden dat de aanwezigheid van een kluis een belangrijk kenmerk is. Het vaakst wordt een vrijstaande woning overvallen en er is in minder dan 1/5 van de gevallen beveiliging aanwezig. Wanneer kenmerken afgezet worden naar het type woning, valt het op dat vrijstaande woningen afwijken van de andere typen. Bij een vrijstaande woning is het vaakst beveiliging aanwezig, wordt het meeste buitgemaakt, is er relatief vaak een kluis aanwezig en woont er in de meeste gevallen een

ondernemer in plaats van een kwetsbaar persoon (zoals het geval was bij de andere typen). Deze kenmerken staan met elkaar in verband.

Verder is de locatie van de woningen ook geanalyseerd. Er zijn in vier wijken (vijf buurten) hotspots ontdekt. Eén van de kenmerken van de hotspotbuurten en wijken is dat het gemiddelde inkomen significant lager ligt dan in de controle buurten en wijken. Een ander kenmerk is dat er significant meer bedrijven gevestigd zijn in deze buurten en wijken. Verschillen met betrekking tot aanwezige voorzieningen zijn niet gevonden.

2. Zijn er bepaalde incidenten die voorafgaan aan woningovervallen en wat kenmerkt deze incidenten?

Binnen een jaar voorafgaande aan de overval vindt er in iets meer dan een kwart van de gevallen een incident plaats waarbij de bewoner slachtoffer is geworden. De meeste incidenten gaan vooraf bij criminelen en ondernemers. Criminelen worden slachtoffer van een breed scala aan incidenten en er is geen patroon te ontdekken. Ondernemers worden vooral slachtoffer van inbraken en hebben het grootste aandeel in voorafgaande incidenten. Dit verklaart ook waarom vrijstaande woningen het vaakst geselecteerd worden. Kwetsbare personen worden niet vaak slachtoffer van een voorafgaand incident. Buitverwachting lijkt samen te hangen met voorafgaande incidenten; wanneer er een incident heeft plaatsgevonden, is er bij de meeste overvallen sprake van buitverwachting tijdens de overval. Verder vinden er meer incidenten plaats bij een woning waar een kluis aanwezig is dan een woning zonder kluis.

Inbraken zijn de incidenten die het vaakst voorafgaan aan woningovervallen. Sommige kenmerken van de inbraken met overval tot gevolg wijken af van de kenmerken van het algemene beeld van inbraken. Er dient wel rekening te worden gehouden met het feit dat de resultaten zijn gebaseerd op een vergelijking met een kleine steekproef (N = 21), wat consequenties heeft voor de generaliseerbaarheid en validiteit van de resultaten. Inbraken met overval tot gevolg vinden meestal plaats bij ondernemers in plaats van kwetsbaren. Daarnaast worden vooral vrijstaande woningen geselecteerd en is er in de meeste gevallen een kluis aanwezig. Ook zijn de woningen beter beveiligd.

3. Op welke wijze zijn woningovervallen te verklaren aan de hand van kenmerken en voorafgaande incidenten?

Er zijn verschillende factoren die woningovervallen kunnen verklaren. De slachtoffertypologieën gaan ook binnen dit onderzoek op. Voor alle typologieën lijkt het van belang dat er weinig slachtoffers aanwezig zijn. Daders zijn significant vaker in de meerderheid, waardoor ze hun kans van slagen vergroten. Bij kwetsbare personen is, naast het kwetsbare karakter, de nabijheid een belangrijke factor. Deze slachtoffers worden overvallen omdat er de gelegenheid voor is. Ondernemers worden overvallen omdat daders er een riant buit verwachten. Deze groep bevindt zich vaak niet in de directe omgeving van de daders, maar de buitverwachting zorgt ervoor dat daders gerichter te werk gaan en verbreed zijn verder te reizen. Criminelen lijken vooral dankzij hun sociale netwerk, of hun omgeving, slachtoffer van woningovervallen te worden. Ze bevinden zich in de nabije omgeving van daders en er is bekendheid met de buit. Daarnaast is het waarschijnlijk dat criminelen contacten met elkaar onderhouden.

De veronderstelling over de aanwezig buit in woningen kan worden bevestigd. Bij de meeste woningen zijn CRAVED producten buit gemaakt. Overvallers lijken niet op zoek te zijn naar een

kluis, aangezien slechts een kwart van de gevallen duidelijk werd dat deze aanwezig was. Vrijstaande woningen worden het vaakst geselecteerd, maar er is ook het vaakst beveiliging aanwezig. Dit komt niet overeen met de veronderstelling dat daders woningen selecteren waarbij geen bewaking aanwezig is. Wel is de sociale controle het laagst bij vrijstaande woningen. De factor sociale controle kan verklaren waarom een vrijstaande woning vaak geselecteerd wordt en waarom een flat weinig geselecteerd wordt. Daarnaast openen bewoners vaak zelf de deur voor overvallers. Dit kan ervoor zorgen dat beveiliging geen drempel meer vormt voor overvallers.

Wanneer naar de locatie wordt gekeken blijkt dat er een zwakke bevestiging is gevonden voor de hypothese dat hotspots zich vormen in de buurt van crime generators. In de hotspot zijn namelijk significant meer bedrijven gevestigd en deze kunnen functioneren als crime generators. Er is geen bevestiging gevonden voor de hypothese dat hotspots zich vormen in de buurt van een crime attractors. Gekeken naar de verschillen tussen de buurten en wijken lijkt het niet logische dat hotspots gevormd worden in buurten en wijken met rijke bewoners waar het meeste te halen valt. Het gemiddelde inkomen ligt in hotspot gebieden significant lager. Hierdoor kan geconcludeerd worden dat daders toeslaan in buurten en wijken met dezelfde sociale, economisch en fysieke kenmerken als hun woonwijk

Het is door beperkingen niet mogelijk een verklaring te geven voor herhaald slachtofferschap; zowel de signaal- als de versterkingverklaring kan binnen dit onderzoek opgaan. Er kan zonder een daderonderzoek niets gezegd worden over de relatie tussen de voorafgaande incidenten en de woningoverval. Toch zijn er binnen dit verkennende gedeelte van het onderzoek twee belangrijke factoren van herhaald slachtofferschap meegenomen in de analyse. Kwetsbare slachtoffers worden niet vaak slachtoffer van herhaald slachtofferschap. Het zijn juist de andere twee slachtoffertypen waarbij vaak incidenten vooraf gaan. Slachtoffers waarbij tijdens de overval sprak was van een hoge buitverwachting waren wel relatief vaak slachtoffer van een voorafgaande incident. Waardoor deze buitverwachting is ontstaan en of dezelfde daders aan het werk zijn geweest, is niet bekend. Het feit dat de voorafgaande incidenten vooral inbraken zijn, versterkt de versterking verklaring. Tevens is er relatief vaak een kluis aanwezig bij slachtoffers die eerder slachtoffer zijn geworden van een incident. Daarnaast is de kans groot dat er een incident heeft plaatsgevonden wanneer overvallers naar de kluis vragen. Het idee dat een kluis daders aanmoedigt om terug te komen kan niet doorgestreept worden. Een relatie tussen de kluis en herhaald slachtofferschap kan binnen dit onderzoek niet bevestigd worden, maar deze twee bevinden laten zien dat het de moeite waard is om verder onderzoek te doen naar dit fenomeen.

8.1 OORZAKEN VAN WONINGOVERVALLEN

Wetenschappelijke onderzoek probeert antwoord te geven op de vraag 'waarom' een bepaald fenomeen of bepaalde reactie zich voordoet. Op basis van de gegeven conclusies kan er antwoord worden gegeven op de vraag waarom er woningovervallen worden gepleegd in Gelderland-Midden.

Gelegenheid en eenvoudig ; Een overval plegen is niet moeilijk. Bovendien is de pakkans erg klein, dus er zitten weinig consequenties aan een mislukte overval. De combinatie van de eenvoud en de gelegenheid, maakt dat er overvallen plaatsvinden. Dit zijn vaak impulsieve overvallen. Overvallers krijgen geschikte en kwetsbare doelwitten in het vizier tijdens routine activiteiten of tijdens het bezoeken van winkels en andere bedrijven. Ook zijn er genoeg geschikte doelwitten

in de woonomgeving van de dader te vinden. Kwetsbare slachtoffers en woningen in hotspot gebieden worden vooral slachtoffer van overvallen met deze oorzaken. Volgens sommige wetenschappers is de gelegenheid een net zo belangrijke oorzaak van criminaliteit als persoonlijke- en sociale variabelen (Felson & Clarke, 1998).

Het loont; Logischerwijs overvallen de meeste daders woningen om iets buit te maken. Echter gaan sommige daders niet impulsief te werk, maar juist gericht en voorbereid. Dan hebben we het over een ander soort overval met een andere oorzaak. Een woningoverval is een snelle manier om veel buit te maken als je weet waar je moet zoeken. Professionelere overvallen worden gepleegd door daders uit een andere omgeving, welke gericht op een buit afgaan. Voorbereiding kan de beloning vergroten en de pakkans verkleinen. Wanneer dader en slachtoffer bekenden van elkaar zijn, weten daders vaak precies wat er te halen valt. Ondernemers, criminelen en vrijstaande woningen worden slachtoffers van overvallen met deze oorzaak. Ook lijkt het erop dat eventueel herhaald slachtofferschap hiermee samenhangt.

In beide gevallen overtreft de verwachte beloning de risico's voor de daders. De verwachte beloning is bij kwetsbare slachtoffers niet hoog, daarentegen zijn de risico's ook laag. De risico's bij vrijstaande woningen en bij ondernemers zijn hoger, omdat deze woningen en slachtoffers beter beveiligd en minder kwetsbaar zijn. Echter is hier de verwachte beloning ook hoger, waardoor bij de afweging de verwachte beloning alsnog de risico's overtreft.

9 DISCUSSIE

In dit afsluitende gedeelte worden aanbevelingen voor preventie gedaan. Daarnaast worden de beperkingen, van zowel het onderzoeksdesign als de beschikbare informatie, besproken. Tot slot worden aanbevelingen gedaan voor eventueel vervolgonderzoek.

9.1 AANBEVELINGEN VOOR PREVENTIE

Voorkomen is beter dan genezen. Preventief te werk gaan moet ervoor zorgen dat er minder slachtoffers van woningovervallen worden gemaakt. De verschillende theorieën hebben verschillende interpretaties over het voorkomen of verminderen van criminaliteit. Deze interpretaties worden hieronder kort beschreven.

Volgens de rationele keuze theorie moeten het voor een dader nadelig worden om een overval te plegen. Met andere woorden: om criminaliteit tegen te gaan moeten de voordelen opwegen tegen de geassocieerde nadelen. Door bijvoorbeeld de noodzakelijke moeite voor de daders te verhogen, kan ervoor gezorgd worden dat ze niet meer overgaan op criminaliteit. De routine activity theorie beweert dat, om een criminele activiteit te voorkomen, het voldoende is om één van de condities (gemotiveerde dader, geschikt slachtoffer of afwezige controle) te elimineren. Daarnaast bevordert de aanwezigheid van bepaalde producten de kans op criminaliteit. Het wegnemen van deze producten verkleint het risico om slachtoffer te worden. De crime pattern theorie verklaart dat de kans om slachtoffer te worden afneemt wanneer slachtoffers zich verplaatsen buiten de awareness space van daders. De awareness space voorspelt niet alleen waar daders toeslaan, maar ook dat slachtofferschap gekoppeld is aan de knooppunten en paden van slachtoffers. Daarnaast kan een andere indeling en gebruik van ruimte ook misdaad bestrijdend werken. De theorie van herhaald slachtofferschap beweert dat, wanneer er sprake is van herhaald slachtofferschap, de gemeenschappelijke oorzaak weggehaald moet worden. Zodra er sprake is van de versterking verklaring is het een optie om het slachtoffer na het eerste incident te onderwerpen aan extra toezicht en controle.

9.1.1 VOORKOMEN DOOR MIDDEL VAN KENMERKEN

Onderstaande Tabel laat de meest voorkomende kenmerken van woningovervallen zien. Door middel van de theorieën wordt bepaald of het mogelijk is om aan de hand deze kenmerken woningovervallen te voorkomen.

Categorie	Kenmerk
Tijdstip	Donkere maanden/uren, dinsdag
Slachtoffers	<ul style="list-style-type: none">· Minder slachtoffers dan daders· Kwetsbare slachtoffers, ondernemers of criminelen
Type woning	Vrijstaande woningen
Gezochte buit	Geld
Nabijheid	0-5 km tussen woonadres dader - slachtoffer
Omgeving	Laag gemiddeld inkomen, veel bedrijfsvestiging

Voorafgaand aan deze analyse bestond het idee dat een kluis ook een relevant kenmerk was. Om dit te bevestigen, is het aantal betrokken kluisen echter te laag. Bij veel overvallen huizen is niet duidelijk of er een kluis aanwezig was of niet.

Dat overvallen vooral in de donkere tijden plaatsvinden, was al langer bekend bij de politie. De afwezigheid van controle lijkt hier de grootste oorzaak. Het toevoegen van extra controle moet volgens de routine activity theorie genoeg zijn om overvallen te verminderen. Bewoners kunnen extra controle aan woningen toevoegen door bijvoorbeeld gebruik te maken van een buurtalarm of rolluiken. Daarnaast kunnen bewoners ervoor kiezen om de deur niet meer te openen als het donker is. Controle op de (potentiële) daders kan worden verbeterd door toezichthouders toe te wijzen aan delictplegers. Reclasseringsbemoediging is een optie om daders nauwlettend in de gaten te houden. Ook kan er onderzoek worden gedaan naar patronen in de criminele carrières van (potentiële) daders, om zo in te spelen op het verwachte volgende delict. Tot slot kan de politie natuurlijk meer capaciteit inzetten in de donkere dagen, maar deze optie is veel te algemeen om een concrete verandering te realiseren.

Kwetsbare slachtoffers worden vooral slachtoffer van een gelegenheidsoverval (Clarke & Mayhew, 1989). Door het willekeurige karakter van deze selectie is het moeilijk om overvallen op deze groep te voorkomen, omdat er niet gericht gewerkt kan worden. Daarnaast wordt de overval vooral verklaard door statische factoren, zoals de leeftijd, welke niet beïnvloedbaar zijn (Mann, Hanson, & Thornton, 2010). Slachtoffers kunnen wel de dynamische factoren beïnvloeden, zoals er op toe zien dat ze ramen sluiten of kostbare producten niet in het zicht leggen. Aangezien de meeste overvallen plaatsvinden in de avonden kunnen kwetsbaren er ook voor kiezen om de deur niet meer te openen na een bepaalde tijd. Daarnaast kan het voor deze groep nut hebben om de beveiliging te verbeteren, omdat het risico voor de daders de (vaak lage) verwachte beloning dan wellicht overtreft. Ze blijven echter kwetsbaar en bevinden zich in de awareness space van de daders. In de meeste gevallen zijn daders niet bekend, waardoor er ook geen awareness space bekend is. Wel biedt deze bevinding perspectief voor het opsporen van overvallers. De kans is groot dat de overvaller van een kwetsbaar persoon in de nabijheid woont. Dit verkleint het zoekgebied naar daders. Voor het voorkomen van overvallen op ondernemers zijn meer opties mogelijk. Ondernemers worden geselecteerd vanwege de buitverwachting en er zijn meer dynamische factoren welke beïnvloed kunnen worden door interventie. Door er bijvoorbeeld voor te zorgen dat ondernemers geen opbrengsten meenemen naar woning wordt de buitverwachting verlaagd. Ondernemers kunnen gebruik maken van professioneel waardetransport om de omzet te vervoeren. Als ondernemers toch geld mee moeten nemen naar huis, moeten ze ervoor zorgen dat ze geld niet op vaste tijden naar de bank brengen of inwisselen. Daarnaast doen ze er goed aan om geld uit het zicht te tellen, zodat potentiële daders ondernemers niet met veel contant geld in de auto zien stappen of aan tafel zien zitten. Als er geen geld aanwezig is, zullen deze slachtoffers alsnog CRAVED producten in de woning hebben. Toch zien we dat overvallers meestal geld buitmaken, dus het wegnemen van deze factor kan overvallers er al van weerhouden om een woning te overvallen (Clark, 1999). Het is lastig om een interventie te ontwikkelen voor het type crimineel. Deze groep zal politiecontact mijden en de overvallen hebben wellicht een link met de criminele activiteiten van de slachtoffers. Een ripdeal is hiervan een voorbeeld. Het weghalen van de belangrijkste factor, het criminele milieu, kan het voordoen van meerdere incidenten wellicht voorkomen. Er zijn verschillende opties om criminelen weer op het rechte pad te brengen, zoals jeugdzorg en werkprojecten, waardoor de factor weggehaald wordt. Daarnaast moeten excuses om over te

gaan op criminaliteit worden geëlimineerd, bijvoorbeeld door opties te bieden om legaal geld te verdienen (Felson & Clark, 1998).

Voor alle slachtoffertypen geldt dat ze het risico om slachtoffer te worden kunnen verkleinen door; de moeite die overvallers moeten doen te verhogen, het risico voor overvallers te verhogen en de verwachte beloning voor overvallers te verlagen (Felson & Clark, 1998). Simpele aanpassingen zijn al genoeg. Voorbeelden zijn het weghalen van verleidingen en het plaatsen van een hek. Uit onderzoek blijkt dat alleen al een hek plaatsen zorgt voor aanzienlijk minder inbraken (Bowers, Johnson & Hirschfield, 2004).

Vrijstaande woningen worden het meest overvallen. Vervolgens blijkt dat deze vrijstaande woningen vooral ondernemers als eigenaar hebben. Deze groep heeft extra aandacht. Beveiliging toevoegen aan de woningen is een mogelijkheid om de controle te verbeteren. Echter lijkt deze beveiliging volgens dit onderzoek weinig effect te hebben, aangezien vrijstaande woningen het best beveiligd zijn en alsnog het vaakst overvallen worden. Dit is te danken aan de hoge buitverwachting. Daarnaast openen de bewoners vaak zelf de deur voor overvallers, waardoor het afschrikkende effect van beveiliging helemaal wegvalt. Alleen al het gebruik van een deurspion kan bepaalde overvallen voorkomen. Wellicht moet er bij deze groep meer bewustzijn gecreëerd worden van het gevaar, zodat ze kunnen ingrijpen waar mogelijk. Er kan preventie advies gegeven worden. Dit is ook mogelijk voor de kwetsbare slachtoffers. Wel moet er aan gedacht worden dat hierdoor ook angstgevoelens opgeroepen kunnen worden.

De analyse naar hotspots heeft beperkt bruikbare resultaten opgeleverd vanuit het oogpunt van preventie. Om hotspot vorming voor te zijn kunnen er maatregelen worden genomen in buurten waar veel bedrijven zijn gevestigd. Hierbij kan gedacht worden aan extra patrouille door de politie en meer beveiligingscamera's. Daarnaast zijn overvallers niet graag zichtbaar. Goede verlichting en gesnoeide struiken kunnen ervoor zorgen dat overvallers het te riskant vinden om toe te slaan in een bepaald gebied. Het feit dat er veel daders in een buurt wonen is ook een reden om maatregelen te nemen in een gebied. Daarnaast blijven gebieden waar al hotspots zijn gevormd, of waarop dat moment veel criminaliteit plaatsvindt, risicogebieden. Slachtofferschap verhoogt namelijk ook het slachtofferrisico van personen en/of objecten in de directe omgeving (Lopez, 2007).

9.1.2 VOORKOMEN DOOR MIDDEL VAN VOORAFGAANDE INCIDENTEN

De grootste groep incidenten met overval als gevolg zijn inbraken. Wanneer deze inbraken succesvol te onderscheiden zijn van willekeurige inbraken, is er wellicht een deel van de overvallen te voorkomen. Uitgebreide analyse laat zien dat het grootste verschil het slachtoffertype is. Kwetsbaren worden het vaakst slachtoffer van inbraken, terwijl ondernemers het vaakst slachtoffer worden van inbraak met overval tot gevolg. Daarnaast betreft het in de meeste gevallen een vrijstaande woningen en is er meestal een kluis aanwezig. Er moet bij de politie een belletje gaan rinkelen zodra er een inbraak bij een ondernemer zich voordoet, en de kans op een potentiële overval moet worden geanalyseerd³. De politie kan het slachtoffer voorzien van een (draagbare) alarmknop en ze kan samen met het slachtoffer een veiligheidsplan opstellen. Daarnaast kan er op kwetsbare momenten gepatrouilleerd worden. Welke momenten dit zijn, is terug te vinden in figuur 4 en 5. Ook kwetsbare plekken, zoals een makkelijke bereikbare achterdeur, kunnen aangepakt worden. In Gelderland-Midden vond 40%

³ Een voorspellende waarde kan niet worden gegeven, omdat niet onderzocht is hoeveel inbraken er in totaal plaatsvinden bij ondernemers en hoeveel inbraken bij kwetsbaren.

van de overvallen binnen twee maanden na de inbraak plaats. De maatregelen moeten dus snel toegepast worden en politiecapaciteit wordt waarschijnlijk slechts voor een korte periode bezet.

Als er sprake is van herhaald slachtofferschap, verklaart de theorie dat er een redelijke kans is dat beide incidenten door dezelfde dader worden gepleegd. Als er na de inbraak een vermoeden van de dader is, is dit dus relevante informatie (Kleemans, 2001, pp 64). Extra toezicht op de vermoedelijke dader is een optie, maar de dader kan ook andere criminelen tippen over bijvoorbeeld de aanwezige buit. Vandaar dat het ook van belang is zoveel mogelijk informatie te verzamelen over het mogelijke motief van de inbraak. Bijvoorbeeld; als de inbreker heeft ingebroken om de kluis leeg te halen, dan moet het slachtoffer zich (tijdelijk) ontdoen van de kluis. Als er vervolgens gecommuniceerd wordt dat er niets meer te halen valt, hebben de toekomstige daders geen reden om terug te komen voor een overval.

9.1.3 BELEIDSIMPLEMENTATIES

Het plegen van overvallen moet voor daders moeilijker, riskanter en minder belonend worden. Daarnaast moet meer onderzoek naar herhaald slachtofferschap ervoor zorgen dat er in de toekomst meer overvallen voorkomen worden. In dit gedeelte worden kort een paar beleidsopties, met daarbij bestaande voorbeelden, besproken.

Onderzoek - Donkere dagen offensief

Om meer inzicht te krijgen in overvallen die plaatsvinden in de donkere dagen periode stelt de politie al een aantal jaren het 'Donkere Dagen offensief' op. Ook de afdeling Analyse van district Gelderland-Midden schrijft ieder jaar een 'Donkere Dagen offensief'. Dit is een tactische en strategische analyse van alle overvallen, waarbij wordt ingezoomd op de donkere dagen periode. De analyse is bedoeld om de politie-inzet tactisch te bepalen op basis van risico-momenten, -plaatsen en -personen (Politie Gelderland-Midden, 2012). Onderzoek kan veel betekenen voor preventie. Belangrijke conclusies kunnen worden omgezet in maatregelen en het is al bewezen dat kleine aanpassingen kunnen leiden tot grote veranderingen (Laycock, 2005, pp 14-16). Door middel van onderzoek kan er ingespeeld worden op technologische en maatschappelijke veranderingen, waarbij preventiemaatregelen kunnen worden ontwikkeld.

Voorlichting Politiekeurmerk Veilig Wonen

Naar eigen zeggen is de kans dat een gelegenheidsinbreker de woning links laat liggen twee keer zo groot als de woning voldoet aan Het Politiekeurmerk Veilig Wonen (PKVW) (Politiekeurmerk Veilig Wonen, 2013). Omdat het hier om gelegenheidsinbrekers gaat, zal deze maatregel vooral effect hebben bij de kwetsbare slachtoffers en woningen in hotspot gebieden. Het keurmerk is een veiligheidsinstrument dat moet bijdragen aan de sociale veiligheid in en rond woningen, wooncomplexen, buurten en wijken. Naast het inhuren van een bedrijf om de woning in aanmerking te laten komen voor een certificaat, worden er preventie maatregelen genoemd die bewoners zelf kunnen nemen om een woning veiliger te maken. Er wordt geprobeerd bewoners bewust te laten wonen. Deze maatregel is gericht op woninginbraken, maar zal ook voor een deel daders van woningovervallen afschrikken.

Naar het PKVW zijn er nog andere manieren waarop voorlichting aan bewoners kan worden gegeven. Er kunnen voorlichtingsbijeenkomsten worden georganiseerd, brochures en flyers kunnen worden uitgedeeld, en er kunnen checklisten voor bewoners worden ontwikkeld (Centrum Criminaliteitspreventie Veiligheid, 2013).

Gezamenlijke, lokale aanpak van woningovervallen

Naast deze twee algemene opties is het ook mogelijk een gemeentelijk aanpak te ontwikkelen. Omdat woningovervallen een ad-hoc karakter hebben en per regio lijken te verschillen, kunnen bepaalde maatregelen beter per gemeente of district worden geïmplementeerd (Rovers et al., 2010). Het uitgangspunt kan een nationaal plan zijn, bijvoorbeeld het landelijke Actieprogramma ketenaanpak overvalcriminaliteit (Taskforce overvallen, 2011), welke vertaald wordt naar een regionaal plan. In verschillende gemeenten zijn ze al begonnen met een dergelijke aanpak. Enkele voorbeelden hiervan zijn terug te vinden op de site van het CCV. Bij een gezamenlijke en lokale aanpak kunnen verschillende organisaties betrokken worden, waarbij ze bepaalde rollen moeten innemen (Clarke & Newman, 2005, pp 36 - 38). De politie moet hier een leidende en overtuigende rol in spelen, waarbij ze probeert bewoners te overtuigen om bepaalde maatregelen te nemen. Daarnaast wordt ook de inzet van andere relevante organisaties verwacht, zoals het lokale bestuur, het Openbaar Ministerie, slachtofferhulp, ondernemers, woningcorporaties en wellicht andere gemeenten.

9.2 BEPERKINGEN

9.2.1 ONDERZOEKSDESIGN

De analyse eenheden van dit onderzoek zijn overvallen in het district Gelderland-Midden in de periode 2009 tot en met 2012. Aangezien de overvallen op dossierniveau moesten worden geanalyseerd, ging er behoorlijk wat tijd zitten in het verzamelen van de gegevens van 107 woningovervallen. Helaas is het door de aantallen niet altijd gelukt om statistisch significante uitspraken te doen. Vooral in het tweede gedeelte van het onderzoek, of wanneer er uitgesplitst werd naar verschillende kenmerken, bleven er per categorie niet genoeg overvallen over om statistische toetsen uit te voeren. Vandaar dat er uiteindelijk een steekproef van slechts 21 inbraken genomen werd. Dit heeft consequenties voor de generaliseerbaarheid en validiteit van de resultaten van deze vergelijking.

Daarnaast kon er in de meeste gevallen geen controlegroep (waarbij geen woningoverval had plaatsgevonden) worden gecreëerd. Dit had in sommige gevallen wel een toegevoegde waarde gehad. Dat dit niet mogelijk was kwam vooral door de aard van de opdracht en de informatieverzameling. Doordat er geen controlegroepen waren, konden er geen voorspellende waarden worden gegeven en was het toetsen van hypothesen in de meeste gevallen niet mogelijk.

Uit de theorieën zijn veronderstelling gehaald die getoetst moesten worden aan de hand van relevante kenmerken. Echter bleek het niet altijd mogelijk de gegevens van kenmerken ook daadwerkelijk te verzamelen en waren de theorieën op bepaalde gebieden erg algemeen. Zo was er bijvoorbeeld binnen dit onderzoeksdesign geen mogelijkheid om de sociale cohesie van een bepaalde buurt te bepalen, wat een belangrijk kenmerk binnen de routine activity theorie is. Ook werden begrippen soms bepaald aan de hand van slechts één kenmerk. Daar komt bovenop dat er weinig bekende daders van woningovervallen waren. Omdat de aantallen te klein waren, is er besloten om bepaalde gegevens van daders niet te bestuderen. Dit had consequenties voor bepaalde conclusies uit het onderzoek. Hierdoor is bijvoorbeeld de awareness space van een dader alleen op basis van het woonadres bepaald en kan er weinig gezegd worden over herhaald slachtofferschap. Relaties tussen eerdere incidenten en woningovervallen zijn niet te bewijzen zonder een daderonderzoek.

9.2.2 INFORMATIEVERZAMELING

Er mag verondersteld worden dat, zoals in vele onderzoeken naar criminaliteit, er in dit onderzoek sprake is van een dark number. Hierdoor zal vooral de informatie van het slachtoffertype crimineel niet altijd correct zijn, omdat deze groep er baat bij heeft bepaalde gegevens voor de politie achter te houden. Waarschijnlijk komt het aantal woningovervallen wel redelijk overeenkomen met de werkelijkheid, aangezien dit delict ingrijpend en serieus genoeg is om aangifte van te doen. Verder is er informatie gehaald en gebruikt uit verschillend informatiesystemen van de politie. Hierbij ontbreekt een eenduidige manier van registratie. Mede door het ontbreken van een strafrechtelijke classificatie van het delict bestaat er rond de afbakening van het begrip woningoverval een grijs gebied. Hierdoor wordt eenduidige registratie van dit incident bemoeilijkt. Daarnaast was de rest van de informatie zo nu en dan niet up-to-date en consequent. Het invullen van de gegevens is mensenwerk, wat ervoor zorgt dat er fouten kunnen worden gemaakt. Zo kwamen adressen niet altijd overeen of was er een gegeven van een slachtoffer verkeerd ingevoerd.

Dit onderzoek had een focus op de aanwezigheid van een kluis. Helaas werd in bijna de helft van de gevallen niet duidelijk of een slachtoffer een kluis in woning had. Dit heeft ervoor gezorgd dat er geen harde uitspraken konden worden gedaan over de invloed van dit kenmerk. Daarnaast werd bij het verzamelen van kenmerken van de inbraken niet altijd duidelijk in welke categorie een slachtoffer geplaatst moest worden. In sommige gevallen betekende dit dat slachtoffers niet in te delen waren, in sommige gevallen was de informatie bij dit delict niet toereikend.

9.3 AANBEVELINGEN VOOR VERVOLGONDERZOEK

Om de resultaten meer statistische significantie mee te geven kan het onderzoek uitgevoerd worden op 'Oost niveau'. Voor alle districten van eenheid Oost zijn de analyses van woningovervallen afgerond. Hierdoor zijn er al veel gegevens beschikbaar die gebruikt kunnen worden voor een onderzoek naar woningovervallen in de eenheid Oost. Doordat op deze manier de aantallen toenemen zijn er meer mogelijkheden voor statistische toetsen en kunnen verschillen tussen districten vergeleken worden. Dit onderzoek heeft ook de invloed van de aanwezigheid van een kluis onderzocht. Helaas was in de meeste gevallen geen kluis aanwezig, waardoor er geen sterk onderbouwde uitspraken konden worden gedaan. Wellicht kan er bij een overkoepelend onderzoek op een andere manier informatie over de aanwezigheid van een kluis worden verkregen.

Dit onderzoek heeft als uitgangspunt woningovervallen, waarbij er vervolgens is onderzocht welke incidenten voorafgaan aan woningovervallen. Het incident inbraak was het resultaat. Door de aard van het onderzoek beslaat dit laatste gedeelte slechts een deel van het onderzoek, waardoor er met kleine getallen is gewerkt. Een optie voor een vervolgonderzoek is om dit onderzoek 'om te draaien', waarbij inbraken als uitgangspunt worden gebruikt. Door inbraken te analyseren en door te onderzoeken bij welke inbraken woningovervallen volgen, kunnen de resultaten van dit onderzoek bevestigd of ontkracht worden. Daarnaast kunnen er ook voorspellende waarden worden gegeven.

Vanwege het kleine aantal bekende daders is ervoor gekozen om binnen dit onderzoek de focus te leggen op de slachtoffers. Bepaalde conclusie behoeften echter wel gegevens van de daders. Om het hele selectieproces van daders te kunnen verklaren, zal er een daderonderzoek gedaan moeten worden. Alleen met een daderonderzoek kan er meer gezegd worden over de motivatie en de gemaakte afwegingen. Vooral herhaald slachtofferschap kan grondiger verklaard worden

met behulp van een daderonderzoek. Zonder een daderonderzoek is het niet mogelijk om uit te bepalen of de overvallen een connectie hebben met de inbraken. Een onafhankelijke onderzoeker kan daders vragen naar hun motieven om over te gaan tot criminaliteit in het algemeen en de woningoverval in het bijzonder. Hierbij dient de onderzoeker niet als verlengstuk van de politie te worden gezien. Door de focus te leggen op daders kunnen tipstructuren of criminele netwerken worden ontdekt. Daarnaast kunnen er uitspraken worden gedaan over het feit of de aanwezigheid van een kluis een oorzaak of slechts een indicator van herhaald slachtofferschap is.

Het laatste gedeelte van dit onderzoek bespreekt opties om woningovervallen te voorkomen. Daarbij worden kort een paar bestaande beleidimplementaties besproken. In de toekomst kan er onderzoek worden gedaan naar het effect van deze implementaties. Daarnaast kunnen er nieuwe beleidsopties worden ontwikkeld en bestaande beleidsopties kunnen aangepast worden. Zolang door middel van onderzoek de gevolgen van nieuwe technologische en maatschappelijk ontwikkelingen zichtbaar worden, kan het beleid om overvalproblematiek tegen te gaan verder aangepast en verbeterd worden.

LITERATUUR

- Aboutaleb, A. (2009). *Actieprogramma Taskforce Overvallers 2009 – 2011*. Den Haag.
- Alink, Oude A. (2011). *Anybody home? Een onderzoek naar woningovervallen*. Enschede, Universiteit Twente.
- Berendsen, D. (2012). *Woningovervallen: een onderzoek naar daderkenmerken, modus operandi en de opsporingstechnieken van de politie ten aanzien van woningovervallen in Gelderland-Zuid*. Enschede, Universiteit Twente.
- Broekhuis, M. (2012). *Woningovervalcriminaliteit. Een verdiepend onderzoek naar slachtoffers van woningovervallen*. Enschede, Universiteit Twente.
- Babbie, E. (2007). *The practice of Social Research*. Wadsworth: Thomas Higher Education.
- Bernasco, W., & Block, R. (2009). *Where offenders choose to attack: a discrete choice model of robberies in Chicago*. *Criminology*, vol.47(1), pp 93-130.
- Bernasco, W., & Block, R. (2011). *Robberies in Chicago: A Block-level Analysis of the influence of crime Generators, crime Attractors, and Offender Anchor Points'*. *Journal of Research in Crime and Delinquency*, vol. 48, pp 33-57.
- Bernasco, W., & Kooistra, T. (2010). *Effects of residential history on commercial robbers' crime location choices*. *European Journal of Criminology*, vol.7(4), pp 251-265.
- Brantingham, P. & Brantingham, P.(1995). *Criminality of place*. *European Journal on Criminal Policy and Research*, vol. 3(3), pp 5-26.
- Bowers, K.J., Johnson, S.D., & Hirschfield, A. F. G. (2004). *Closing Off Opportunities for Crime: An Evaluation of Alley-Gating*. *European Journal on Criminal Policy and Research*, vol. 10(4), pp 285-308.
- Center for problem oriented Policing. (2012). *Crime Analysis for Problem Solvers in 60 Small Steps*. Verkregen op 15 juni, 2012, via <http://www.popcenter.org/learning/60steps/index.cfm?stepnum=8>, Verkregen op op 15-06-2012)
- Centrum Criminaliteitspreventie Veiligheid (2013). Verkregen op 27 februari, 2013, via <http://www.hetccv.nl/dossiers/overvalcriminaliteit>
- Clarke, R.V. (1999). *Hot Products: Understanding, Anticipating and Reducing Demand for Stolen Goods*. <http://www.homeoffice.gov.uk/prgpubs/fprs112.pdf>. Police Research Series Paper, vol. 112.
- Clarke, R. V., & Mayhew, P. (1989). *Crime as opportunity: A note on domestic gas suicide in Britain and the Netherlands*. *The British Journal of Criminology*, vol. 29(1), pp 35-46.
- Clarke, R. V., & Newman, G. R. (2005). *Modifying Criminogenic Products-What Role for Government?* In R. V. Designing out Crime from Products and Systems, vol. 18, pp 7-83. Cullompton, Devon, UK: Willan Publishing

- Cornish, D.B., & Clarke, R.V. (1986). *The Reasoning Criminal: Rational Choice Perspectives on offending*. New York, NY: Springer-Verlag
- Eck, J. E., & Weisburd, D. (1995). *Crime places in crime theory. Crime and Place*. Crime Prevention Studies, vol. 4. Monsey, NY: Criminal Justice Press
- Eck, J., Chainey, S., Cameron, J., Leitner, M., & Wilson, R. (2005). *Mapping Crime: Understanding Hot Spots*. Washington DC: National Institute of Justice.
- Felson, M. (2002). *Crime and everyday life*. Thousands Oaks, CA: Pine Forge Press.
- Felson, M., & Clarke, R. (1998). *Opportunity Makes the Thief: Practical Theory for Crime Prevention*. Londen: Home Office.
- Felson, M., & L. Cohen, L. (1980). *Human ecology and crime: A routine activity approach*. Human Ecology vol.8(4), pp 389-406.
- Iwanski, N., Frank, R., Dabbaghian, V., Reid, A., & Brantingham, P. (2011). *Analyzing an Offender's Journey to Crime: A Criminal Movement Model (CriMM)*. European Intelligence and Security Informatics Conference, pp. 70-77.
- Justitiële Informatiedienst. (2011). Verkregen op 8 januari ,2013, van: <http://www.justid.nl/index/jd-online/>
- Kennedy, D. B. (1990). *Facility site selection and analysis through environmental criminology*. Journal of Criminal Justice, vol. 18(3), pp 239-252.
- Kleemans, E.R. (2001). *Repeat Burglary Victimization: Results of Empirical Research in the Netherlands*. In G. Farrell & K. Pease (eds.). Repeat Victimization. Crime Prevention Studies , vol. 12, pp. 53-68. Monsey, New York: Criminal Justice Press.
- Korps Landelijke politiediensten (KLPD). (2009). *Landelijke analyse overvallen 2009*. Zoetermeer: Dienst IPOL.
- Laycock, G. (2005). *Defining crime science*. In M. J. Smith & N. Tilley (Eds.), Crime science: new approaches to preventing and detecting crime, pp. 3-24. Uffculme, UK: Willan Publishing.
- Lopez, M. (2007) *Besmettelijke woninginbraken*. Den Haag: RCM-Advies
- Mann, R., Hanson, R., & Thornton, D. (2010). *Assessing Risk for Sexual Recidivism: Some Proposals on the Nature of Psychologically Meaningful Risk Factors*. Sexual Abuse: A Journal of Research and Treatment , vol. 22 (2), pp 191-219.
- Minister van Justitie. (2009). *Instellingsbesluit Taskfore Overvallen*. Den Haag.
- Petrosino, A., & Brensilber, D. (2003). *The Motives, Methods and Decision Making of Convenience Store Robbers: Interviews with 28 Incarcerated Offenders in Massachusetts*. Crime Prevention Studies, vol. 16. Monsey, NY: Criminal Justice Press.
- Politie Gelderland-Midden (2012). *Donkere Dagen offensief overvallen 2012*. Arnhem.

Politiekeurmerk Veilig Wonen (2013). Verkregen op 27 februari, 2013, via www.politiekeurmerk.nl

Polvi, N., Looman, T., Humphries, C., & Pease, K. (1990). *Repeat Break and Enter Victimization: Time Course and Crime Prevention Opportunity*. *Journal of Police Science and Administration*, vol. 17(1), pp 8-11.

Rijksoverheid. (2012). Inrichtingsplan Nationale politie. Verkregen op 14 juni, 2012, via <http://www.rijksoverheid.nl/documenten-en-publicaties/rapporten/2012/06/25/inrichtingsplan-nationale-politie.html>

Rovers, B., Bruinsma, M., Jacobs, M., Jans, M., Moors, H., Siesling, M., & Fijnaut, C. (2010). *Overvallen in Nederland: Een fenomeenanalyse en evaluatie van de aanpak*. Den Haag: Boom Juridische Uitgevers.

Wolters, R.J. (2010). *Woningovervallen, Oost-West-Thuis-Best?: Inzicht in verdachtenkenmerken, slachtofferkenmerken, motieven en modus operandi bij woningovervallen in de regio Noord- en Oost-Gelderland*. Enschede, Universiteit Twente.

Wortley, R. & Mazerolle, L.G. (2008). *Environmental criminology and crime analysis*: Willan Publishing.

BIJLAGE A CHECKLIST WONINGOVERVAL

	Algemene kenmerken	
1	Casusnummer	
2	Jaar	(1) 2009 (2) 2010 (3) 2011 (4) 2012
3	Maand	
4	Dag	(1) Zondag (2) Maandag (3) Dinsdag (4) Woensdag (5) Donderdag (6) Vrijdag (7) Zaterdag
5	Tijdscategorie	(1) 00.01 – 06.00 (2) 06.01 – 12.00 (3) 12.01 – 18.00 (4) 18.01 – 00.00
6	Type woning	(1) Hoekwoning (2) Vrijstaand (3) Twee-onder-één-kap (4) Tussenwoning (5) Flat (6) Bungalow (7) Overige:.....
7	Beveiliging	Alarmsysteem (nee/ja) Extra hang/sluitwerk (nee/ja) Camera's (nee/ja) (Open) Overig:... (nee/ja) Geen Combinatie (nee/ja)
8	Toegankelijkheid	(1) Open voordeur (2) Open achterdeur (3) Open raam (4) Bewoner opent deur. Forceren: (5) Voordeur (6) Achterdeur (7) Zijdeur (8) Onbekend/ overig
9	Poging overval	(1) Ja (2) Nee (0) Onbekend
10	Begonnen als inbraak	(1) Ja (2) Nee (0) Onbekend
11	Opmerking	
	Slachtofferkenmerken	
12	Hoeveel aanwezig	
13	Naam slachtoffer(s)
14	Leeftijd	
15	Geslacht	(1) Vrouw (2) Man
16	Werkzaamheden	
17	Bedrijfsmatige overval	(1) Ja (2) Nee
18	Antecedenten (crimineel)	(1) Ja (2) Nee

19	Etniciteit	(1) Nederlands (2) Marokkaans (3) Turks (4) Antilliaans (5) Duits (6) Oost-Europees (7: Open) Overige:
	Daderkenmerken	
20	Hoeveel tijdens overval	
21	Naam dader(s)
22	Leeftijd	
23	Geslacht	(1) Vrouw (2) Man
24	Woonafstand (km)	
25	Motieven	Economisch (nee/ja) Verslaving (nee/ja) Spel of spanning (nee/ja) Wraak (nee/ja) Gelegenheid (nee/ja) Combinatie (nee/ja) Onbekend (nee/ja)
26	Relatie met slachtoffer	(1) Ja (2) Nee (0) Onbekend
27	Aard relatie	(1) Handelspartner (2) Familie (3) Kennissen (4) Buurtbewoners (5) Ex-partner (6) Crimineel contact (7) Anders namelijk.....(8) Geen bijzonderheden
	Buitkenmerken	
28	Wat is er buitgemaakt	Geld (nee/ja) Sieraden (nee/ja) Elektronica (nee/ja) Mobiele telefoon (nee/ja) Drugs(nee/ja) Combinatie (nee/ja) Wapen(nee/ja) Belangrijke papieren (nee/ja) Overig:.. Geen (nee/ja)
29	Was er bekendheid met buit?	(1) Ja (2) Nee (3) Waarschijnlijkheid/ Logisch (0) Onbekend
30	Was er een kluis aanwezig?	(1) Ja (2) Nee (0) Onbekend

BIJLAGE B CHECKLIST WONINGINBRAAK

	Checklist inbraken	
1	Nummer overval	Daders bekend?
2	Nummer inbraak	
3	Data tussentijd	
4	Typologie	1 t/m 3
5	Kluis	
6	Type woning	1 t/m 6
7	Alarmsysteem	
8	Poging?	
9	Buit	
10	Wijze binnenkomst	
11	MO	(1) gericht (2) grof
12	Dader overlopen	
13	Bekendheid dader	

BIJLAGE HOOFDSTUK 4

4.1 AANTAL AANWEZIGE SLACHTOFFERS

Slachtoffers				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
1	64	59,8	59,8	59,8
2	34	31,8	31,8	91,6
Valid 3	6	5,6	5,6	97,2
4	3	2,8	2,8	100,0
Total	107	100,0	100,0	

Vrouw				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
1	67	62,6	94,4	94,4
Valid 2	4	3,7	5,6	100,0
Total	71	66,4	100,0	
Missing System	36	33,6		
Total	107	100,0		

Man				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
1	64	59,8	85,3	85,3
Valid 2	10	9,3	13,3	98,7
3	1	,9	1,3	100,0
Total	75	70,1	100,0	
Missing System	32	29,9		
Total	107	100,0		

4.2 VERDACHTEN

Verdachten				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
1	17	15,9	15,9	15,9
2	45	42,1	42,1	57,9
3	32	29,9	29,9	87,9
Valid 4	10	9,3	9,3	97,2
5	1	,9	,9	98,1
6	1	,9	,9	99,1
7	1	,9	,9	100,0
Total	107	100,0	100,0	

4.3 SLACHTOFFER/DADER RATIO

One-Sample Statistics					
	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	
Ratio	107	,7143	,40413	,03907	

One-Sample Test						
	Test Value = 1					
	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
					Lower	Upper
Ratio	-7,314	106	,000	-,28574	-,3632	-,2083

4.4 TYPOLOGIE

Typologie					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	Kwetsbaar	55	51,4	51,4	51,4
	Ondernemer	26	24,3	24,3	75,7
	Crimineel	15	14,0	14,0	89,7
	Onbekend	11	10,3	10,3	100,0
	Total	107	100,0	100,0	

4.5 BUITVERWACHTING

Bekendheidbuit * Typologie Crosstabulation							
			Typologie				Total
			Kwetsbaar	Ondernemer	Crimineel	Onbekend	
Onbekend	Count		27	0	2	5	34
	% within Typologie		49,1%	0,0%	13,3%	45,5%	31,8%
Ja	Count		5	8	6	0	19
	% within Typologie		9,1%	30,8%	40,0%	0,0%	17,8%
Nee	Count		12	0	1	3	16
	% within Typologie		21,8%	0,0%	6,7%	27,3%	15,0%
Waarschijnlijk/Logisch	Count		11	18	6	3	38
	% within Typologie		20,0%	69,2%	40,0%	27,3%	35,5%
Total	Count		55	26	15	11	107
	% within Typologie		100,0%	100,0%	100,0%	100,0%	100,0%

Typologie * Geld Crosstabulation

			Geld		Total
			Ja	Nee	
Typologie	Kwetsbaar	Count	17	38	55
		% within Typologie	30,9%	69,1%	100,0%
		% within Geld	32,7%	69,1%	51,4%
	Ondernemer	Count	21	5	26
		% within Typologie	80,8%	19,2%	100,0%
		% within Geld	40,4%	9,1%	24,3%
	Crimineel	Count	9	6	15
		% within Typologie	60,0%	40,0%	100,0%
		% within Geld	17,3%	10,9%	14,0%
	Onbekend	Count	5	6	11
		% within Typologie	45,5%	54,5%	100,0%
		% within Geld	9,6%	10,9%	10,3%
Total	Count	52	55	107	
	% within Typologie	48,6%	51,4%	100,0%	
	% within Geld	100,0%	100,0%	100,0%	

Typologie * Kluis Crosstabulation

			Kluis			Total
			Onbekend	Ja	Nee	
Typologie	Kwetsbaar	Count	32	9	14	55
		% within Typologie	58,2%	16,4%	25,5%	100,0%
	Ondernemer	Count	8	10	8	26
		% within Typologie	30,8%	38,5%	30,8%	100,0%
	Crimineel	Count	5	5	5	15
		% within Typologie	33,3%	33,3%	33,3%	100,0%
	Onbekend	Count	8	1	2	11
		% within Typologie	72,7%	9,1%	18,2%	100,0%
	Total	Count	53	25	29	107
		% within Typologie	49,5%	23,4%	27,1%	100,0%

4.6 TYPE WONING

		Type woning			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
	Hoekwoning/Twee-onder-een-kap	26	24,3	24,3	24,3
	Vrijstaand	34	31,8	31,8	56,1
	Tussenwoning	29	27,1	27,1	83,2
Valid	Flat	13	12,1	12,1	95,3
	Bungalow	1	,9	,9	96,3
	Overig	4	3,7	3,7	100,0
	Total	107	100,0	100,0	

4.7 BEVEILIGING EN BINNENKOMST

		Alarmsysteem			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
	Aanwezig	11	10,3	10,3	10,3
Valid	Afwezig	96	89,7	89,7	100,0
	Total	107	100,0	100,0	

		Sluitwerk			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
	Aanwezig	6	5,6	5,6	5,6
Valid	Afwezig	101	94,4	94,4	100,0
	Total	107	100,0	100,0	

		Camera's			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
	Aanwezig	4	3,7	3,7	3,7
Valid	Afwezig	103	96,3	96,3	100,0
	Total	107	100,0	100,0	

		Overige beveiliging			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
	Aanwezig	1	,9	,9	,9
Valid	Afwezig	106	99,1	99,1	100,0
	Total	107	100,0	100,0	

		Toegankelijkheid			
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
	Open voordeur	4	3,7	3,7	3,7
	Open achterdeur	11	10,3	10,3	14,0
Valid	Open raam	5	4,7	4,7	18,7
	Bewoner opent deur	52	48,6	48,6	67,3
	Forceren voordeur	4	3,7	3,7	71,0

Forceren achterdeur	4	3,7	3,7	74,8
Overig	20	18,7	18,7	93,5
Inslaan raam	7	6,5	6,5	100,0
Total	107	100,0	100,0	

4.8 BUIT

Poging

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Ja	31	29,0	29,0	29,0
Valid Nee	76	71,0	71,0	100,0
Total	107	100,0	100,0	

Geld

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Ja	52	48,6	48,6	48,6
Valid Nee	55	51,4	51,4	100,0
Total	107	100,0	100,0	

Sieraden

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Ja	27	25,2	25,2	25,2
Valid Nee	80	74,8	74,8	100,0
Total	107	100,0	100,0	

Elektronica

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid Ja	18	16,8	16,8	16,8

Mobielelefoon

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Ja	17	15,9	15,9	15,9
Valid Nee	90	84,1	84,1	100,0
Total	107	100,0	100,0	
Nee	89	83,2	83,2	100,0
Total	107	100,0	100,0	

Drugs

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Ja	3	2,8	2,8	2,8
Valid Nee	104	97,2	97,2	100,0
Total	107	100,0	100,0	

Combinatie

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
--	-----------	---------	---------------	--------------------

	Ja	13	12,1	12,1	12,1
Valid	Nee	94	87,9	87,9	100,0
	Total	107	100,0	100,0	

Wapen

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
	Ja	3	2,8	2,8	2,8
Valid	Nee	104	97,2	97,2	100,0
	Total	107	100,0	100,0	

Waardepapieren

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
	Ja	24	22,4	22,4	22,4
Valid	Nee	83	77,6	77,6	100,0
	Total	107	100,0	100,0	

Overig

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
	Ja	15	14,0	14,0	14,0
Valid	Nee	92	86,0	86,0	100,0
	Total	107	100,0	100,0	

Geldwaarde

N	Valid	52
	Missing	55
Mean		3329,54
Median		410,00

Geldwaarde

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
	2	1	,9	1,9	1,9
	5	1	,9	1,9	3,8
	10	1	,9	1,9	5,8
	20	2	1,9	3,8	9,6
	40	1	,9	1,9	11,5
	45	1	,9	1,9	13,5
	50	1	,9	1,9	15,4
Valid	52	2	1,9	3,8	19,2
	55	1	,9	1,9	21,2
	60	1	,9	1,9	23,1
	65	1	,9	1,9	25,0
	100	2	1,9	3,8	28,8
	115	1	,9	1,9	30,8
	140	1	,9	1,9	32,7

150	1	,9	1,9	34,6
185	1	,9	1,9	36,5
225	1	,9	1,9	38,5
250	2	1,9	3,8	42,3
300	1	,9	1,9	44,2
350	1	,9	1,9	46,2
390	1	,9	1,9	48,1
400	1	,9	1,9	50,0
420	1	,9	1,9	51,9
450	1	,9	1,9	53,8
500	3	2,8	5,8	59,6
700	1	,9	1,9	61,5
750	1	,9	1,9	63,5
775	1	,9	1,9	65,4
1200	1	,9	1,9	67,3
1900	1	,9	1,9	69,2
2860	1	,9	1,9	71,2
3000	1	,9	1,9	73,1
3200	1	,9	1,9	75,0
3500	1	,9	1,9	76,9
4320	1	,9	1,9	78,8
5580	1	,9	1,9	80,8
5800	1	,9	1,9	82,7
7000	1	,9	1,9	84,6
7300	1	,9	1,9	86,5
7700	1	,9	1,9	88,5
8300	1	,9	1,9	90,4
15000	2	1,9	3,8	94,2
17950	1	,9	1,9	96,2
22500	1	,9	1,9	98,1
33000	1	,9	1,9	100,0
Total	52	48,6	100,0	
Missing System	55	51,4		
Total	107	100,0		

4.9 KLUIS

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Onbekend	53	49,5	49,5	49,5
Valid Ja	25	23,4	23,4	72,9
Nee	29	27,1	27,1	100,0
Total	107	100,0	100,0	

Kluis = Ja

Vraagkluis

N	Valid	25
	Missing	0
Mean		1,52
Median		2,00

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid Ja	12	48,0	48,0	48,0
Nee	13	52,0	52,0	100,0
Total	25	100,0	100,0	

4.10 ANALYSE TYPE WONING

		Poging		Total
		Ja	Nee	
Hoekwoning/Twee-onder-een-kap	Count	9	17	26
	% within Typewoning	34,6%	65,4%	100,0%
Vrijstaand	Count	8	26	34
	% within Typewoning	23,5%	76,5%	100,0%
Tussenwoning	Count	8	21	29
	% within Typewoning	27,6%	72,4%	100,0%
Flat	Count	3	10	13
	% within Typewoning	23,1%	76,9%	100,0%
Bungalow	Count	1	0	1
	% within Typewoning	100,0%	0,0%	100,0%
Overig	Count	2	2	4
	% within Typewoning	50,0%	50,0%	100,0%
Total	Count	31	76	107
	% within Typewoning	29,0%	71,0%	100,0%

Typewoning*\$Beveiliging Crosstabulation

			\$Beveiliging ^a				Total
			Alarmsysteem	Sluitwerk	Cameras	Overigbeveiliging	
Typewoning	Hoekwoning/Twee-onder-een-kap	Count	3	0	0	1	4
		% of Total	15,8%	0,0%	0,0%	5,3%	21,1%
	Vrijstaand	Count	5	5	4	0	12
		% of Total	26,3%	26,3%	21,1%	0,0%	63,2%
	Tussenwoning	Count	1	0	0	0	1
		% of Total	5,3%	0,0%	0,0%	0,0%	5,3%
	Flat	Count	1	1	0	0	1
		% of Total	5,3%	5,3%	0,0%	0,0%	5,3%
	Bungalow	Count	1	0	0	0	1
		% of Total	5,3%	0,0%	0,0%	0,0%	5,3%
	Total	Count	11	6	4	1	19
		% of Total	57,9%	31,6%	21,1%	5,3%	100,0%

Percentages and totals are based on respondents.

a. Dichotomy group tabulated at value 1.

Typewoning*\$Buit Crosstabulation

			\$Buit ^a								Total	
			Geld	Sieraden	Elektronica	Mobielelefoon	Drugs	Combinatie	Wapen	Waardepapieren		Overig
Typewoning	Hoekwoning/Twee-onder-een-kap	Count	12	10	3	2	0	2	0	4	3	17
		% within	23,1%	37,0%	16,7%	11,8%	0,0%	15,4%	0,0%	16,7%	20,0%	
		\$Buit										
	Vrijstaand	Count	21	8	9	3	0	10	2	9	7	26
		% within	40,4%	29,6%	50,0%	17,6%	0,0%	76,9%	66,7%	37,5%	46,7%	
		\$Buit										
	Tussenwoning	Count	14	6	5	6	2	1	1	7	4	21
		% within	26,9%	22,2%	27,8%	35,3%	66,7%	7,7%	33,3%	29,2%	26,7%	
		\$Buit										
	Flat	Count	4	3	1	5	1	0	0	3	1	10
		% within	7,7%	11,1%	5,6%	29,4%	33,3%	0,0%	0,0%	12,5%	6,7%	
		\$Buit										
	Overig	Count	1	0	0	1	0	0	0	1	0	2
		% within	1,9%	0,0%	0,0%	5,9%	0,0%	0,0%	0,0%	4,2%	0,0%	
		\$Buit										
	Total	Count	52	27	18	17	3	13	3	24	15	76
		\$Buit										

Percentages and totals are based on respondents.

a. Dichotomy group tabulated at value 1.

Typewoning * Kluis Crosstabulation

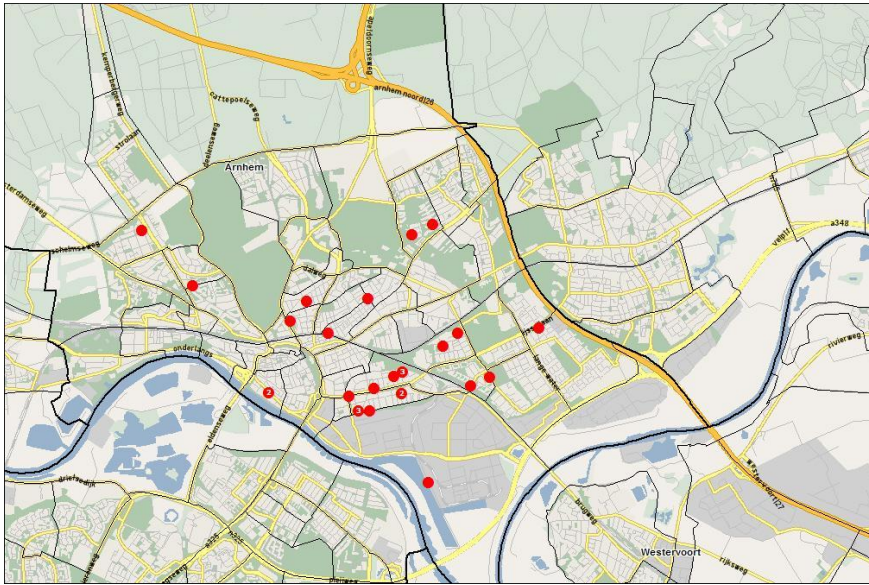
		Kluis			Total	
		Onbekend	Ja	Nee		
Typewoning	Hoekwoning/Twee-onder-een-kap	Count	12	7	7	26
		% within Typewoning	46,2%	26,9%	26,9%	100,0%
	Vrijstaand	Count	12	13	9	34
		% within Typewoning	35,3%	38,2%	26,5%	100,0%
	Tussenwoning	Count	15	4	10	29
		% within Typewoning	51,7%	13,8%	34,5%	100,0%
	Flat	Count	10	1	2	13
		% within Typewoning	76,9%	7,7%	15,4%	100,0%
	Bungalow	Count	1	0	0	1
		% within Typewoning	100,0%	0,0%	0,0%	100,0%
	Overig	Count	3	0	1	4
		% within Typewoning	75,0%	0,0%	25,0%	100,0%
	Total	Count	53	25	29	107
		% within Typewoning	49,5%	23,4%	27,1%	100,0%

Typewoning * Typologie Crosstabulation

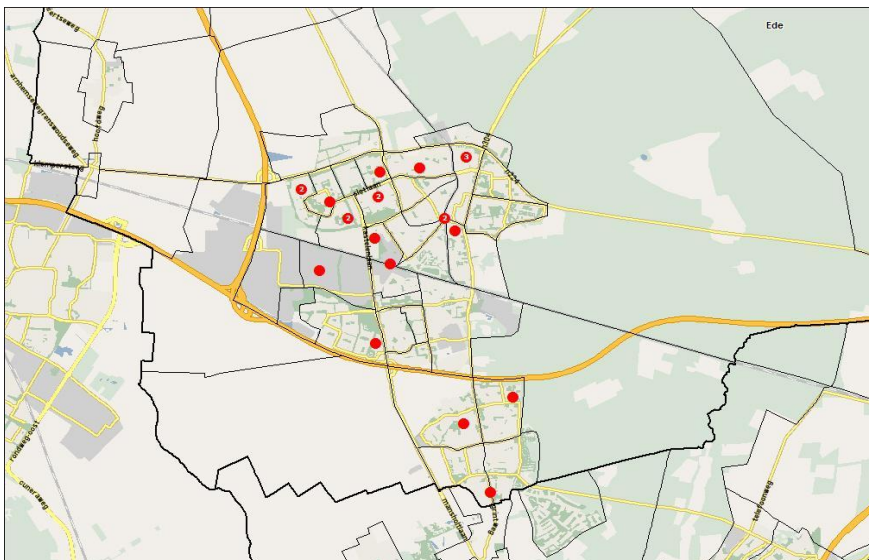
		Typologie				Total	
		Kwetsbaar	Ondernemer	Crimineel	Onbekend		
Typewoning	Hoekwoning/Twee-onder-een-kap	Count	16	4	4	2	26
		% within Typewoning	61,5%	15,4%	15,4%	7,7%	100,0%
	Vrijstaand	Count	14	18	0	2	34
		% within Typewoning	41,2%	52,9%	0,0%	5,9%	100,0%
	Tussenwoning	Count	14	3	9	3	29
		% within Typewoning	48,3%	10,3%	31,0%	10,3%	100,0%
	Flat	Count	10	1	1	1	13
		% within Typewoning	76,9%	7,7%	7,7%	7,7%	100,0%
	Bungalow	Count	0	0	0	1	1
		% within Typewoning	0,0%	0,0%	0,0%	100,0%	100,0%
	Overig	Count	1	0	1	2	4
		% within Typewoning	25,0%	0,0%	25,0%	50,0%	100,0%
	Total	Count	55	26	15	11	107
		% within Typewoning	51,4%	24,3%	14,0%	10,3%	100,0%

4.11 KAARTEN HOTSPOTS

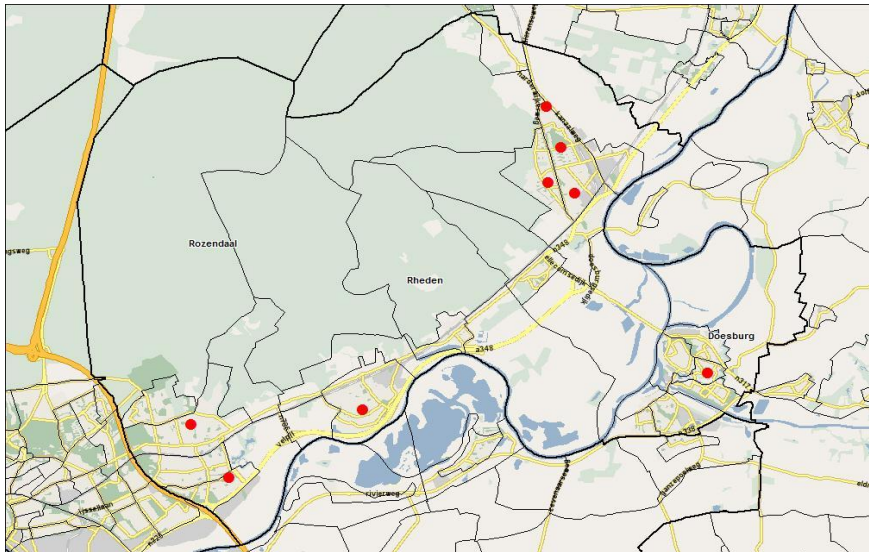
Wijk Arnhem Noord – buurt Statenkwartier en buurt Arnhemsebroek

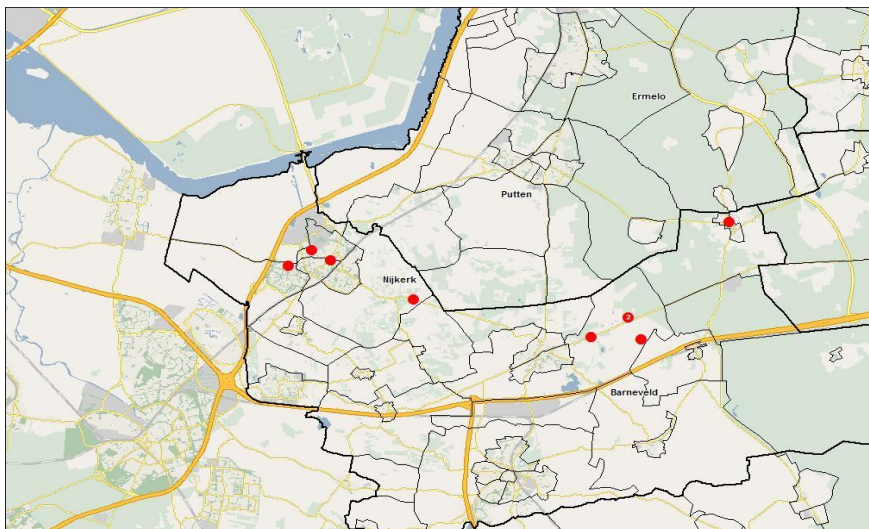
Ede – Buurt Centrum

Ijsselwaarden – wijk Dieren, buurt 01

Voortwoningen – Wijk 01, buurt 09 Verspreide woningen Voortwoningen

4.12 VERGELIJKING BUURTEN EN WIJKEN

De totale percentages kunnen afwijken van 100% doordat gemiddelden zijn afgerond.

Variabele	Gemiddelde Hotspot buurt	Gemiddelde Controle buurt	Significant verschil?	Gemiddelde hotspotwijk	Gemiddelde controlewijk	Significant verschil?
Bevolkingsdichtheid aantal inwoners per km ²	5312	2978	Nee	1470	1721	Nee
Leeftijdsgroepen (% van de bewoners)			Nee			Nee
0 - 15	15,6	14,8		17,0	18,0	
15 - 25	14,7	11,8		13,1	12,2	
25 - 45	29,7	30,5		27,5	26,2	
45 - 65	25,7	29,2		25,6	26,0	
65+	13,5	14,		17,1	17,7	
Gezinssamenstelling (% van aantal woninghoudens)			Nee			Nee
Eenpersoonswoninghoudens	44,2	46,4		39,8	36,8	
Woninghoudens zonder kinderen	25,9	28,7		28,9	29,4	
Woninghoudens met kinderen	30,0	25,0		31,6	33,6	
Allochtone bevolking (% van de bevolking buurt)			Nee			Nee
Westerse allochtonen	9,1	8,7		8,5	7,5	
Niet-westerse allochtonen	16,6	12,6		11,9	7,5	
Gemiddelde woningwaarde in euro's	258.749,8	317.499,8	Nee	226333,0	279925,3	Nee
Percentage koopwoningen (% totaal woningen)	50,7	53,0	Nee	47,9	62,5	Nee
Percentage huurwoningen (% totaal woningen)	46,8	44,3		51,9	36,8	
Gemiddelde inkomen	28716,7	33300	Ja ($\alpha = 10\%$) P = 0,069	28275,0	29025,0	Nee
Woninghoudens met laag inkomen (%)	46,6	48,3	Nee	34,8	33,5	Nee
Woninghoudens met hoog inkomen (%)	16,0	22,4		20,3	21,5	
Woninghoudens onder of rond sociaal minimum (%)	11,5	27,0		49,3	8,7	
Bijstandsuitkering (per 1000 woninghoudens)	48,7	34,8	Nee	20,5	19,4	Nee
WW-uitkering (per 1000 woninghoudens)	21,8	16,8		19,0	18,3	
Bedrijfsvestigingen (excl. agrarische bedrijven)	316,0	98,7	Ja ($\alpha = 5\%$) P = 0,031	1280	475	Nee
Aantal restaurants binnen 3 km	61	60		49	50,0	
Aantal supermarkten binnen 3 km	14	13		12	13	
Afstand tot bioscoop (km)	7,9	6,4	Nee	10,3	9,7	Nee
Afstand tot zwembad (km)	4,2	4,3		3,9	3	
Afstand tot treinstation (km)	1,9	2,1		1,5	1,9	
Afstand tot oprit hoofdverkeer (km)	1,8	1,8		1,5	1,8	
Omgevingsadressendichtheid per km ²	1660	1524	Nee	1501	1441	Nee

Group Statistics

Groep	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
Inkomen Werkelijke groep	3	28716,6667	3016,75875	1741,72647
Controle groep	3	33300,0000	1113,55287	642,91005

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
Inkomen	Equal variances assumed	1,998	,230	-2,469	4	,069	-4583,33333	1856,59485	-9738,06702	571,40036
	Equal variances not assumed			-2,469	2,535	,106	-4583,33333	1856,59485	11154,78710	1988,12044

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
									Lower	Upper
Bedrijfsvestiging	Equal variances assumed	2,393	,197	3,251	4	,031	217,33333	66,85640	31,71022	402,95645
	Equal variances not assumed			3,251	2,163	,075	217,33333	66,85640	-50,50406	485,17073
Restaurants	Equal variances assumed	,016	,904	,022	8	,983	,80000	36,43817	-83,22656	84,82656
	Equal variances not assumed			,022	7,992	,983	,80000	36,43817	-83,24166	84,84166
Supermarkten	Equal variances assumed	,179	,684	,059	8	,954	,40000	6,72309	-15,10348	15,90348
	Equal variances not assumed			,059	7,914	,954	,40000	6,72309	-15,13296	15,93296
Bioscoop	Equal variances assumed	1,028	,340	,340	8	,742	1,46000	4,28796	-8,42805	11,34805
	Equal variances not assumed			,340	7,643	,743	1,46000	4,28796	-8,50909	11,42909
Zwembaden	Equal variances assumed	,003	,959	-0,033	8	,975	-,04000	1,21532	-2,84253	2,76253
	Equal variances not assumed			-0,033	7,985	,975	-,04000	1,21532	-2,84345	2,76345
Treinstation	Equal variances assumed	,594	,463	-,234	8	,821	-,28000	1,19507	-3,03584	2,47584
	Equal variances not assumed			-,234	6,917	,822	-,28000	1,19507	-3,11275	2,55275
Hoofdverkeer	Equal variances assumed	,091	,770	,030	8	,977	,02000	,67380	-1,53377	1,57377
	Equal variances not assumed			,030	7,893	,977	,02000	,67380	-1,53744	1,57744

BIJLAGE HOOFDSTUK 5

5.1 VOORAFGAANDE INCIDENTEN

Voorafgaande tot 3 jaar terug

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Nee	68	63,6	63,6	63,6
Valid Ja	39	36,4	36,4	100,0
Total	107	100,0	100,0	

Voorafgaande tot 2 jaar terug

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Nee	71	66,4	66,4	66,4
Valid Ja	36	33,6	33,6	100,0
Total	107	100,0	100,0	

Voorafgaande tot 1 jaar terug

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Nee	79	73,8	73,8	73,8
Valid Ja	28	26,2	26,2	100,0
Total	107	100,0	100,0	

5.2 SOORT INCIDENTEN

Tot 2 jaar voor de overval

Inbraak

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Geen	14	13,1	38,9	38,9
Ja, zonder buit	8	7,5	22,2	61,1
Valid Ja, met buit	7	6,5	19,4	80,6
Meerdere, met buit	7	6,5	19,4	100,0
Total	36	33,6	100,0	
Missing System	71	66,4		
Total	107	100,0		

Inbraakbedrijf

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Geen	32	29,9	88,9	88,9
Ja, zonder buit	1	,9	2,8	91,7
Valid Ja, met buit	2	1,9	5,6	97,2
Meerdere malen ingebroken	1	,9	2,8	100,0
Total	36	33,6	100,0	
Missing System	71	66,4		
Total	107	100,0		

Bedreiging

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
	Geen	32	29,9	88,9	88,9
Valid	Ja	4	3,7	11,1	100,0
	Total	36	33,6	100,0	
Missing	System	71	66,4		
Total		107	100,0		

Verkeersincidenten

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
	Geen	34	31,8	94,4	94,4
Valid	Ja	2	1,9	5,6	100,0
	Total	36	33,6	100,0	
Missing	System	71	66,4		
Total		107	100,0		

Verdachtsituatie

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
	Geen	30	28,0	83,3	83,3
Valid	Ja	6	5,6	16,7	100,0
	Total	36	33,6	100,0	
Missing	System	71	66,4		
Total		107	100,0		

Tot 1 jaar voor de overval**Incident**

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
	Geen	79	73,8	73,8	73,8
Valid	Ja	28	26,2	26,2	100,0
	Total	107	100,0	100,0	

Inbraak

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
	Geen	11	10,3	39,3	39,3
	Ja, zonder buit	4	3,7	14,3	53,6
Valid	Ja, met buit	10	9,3	35,7	89,3
	Meerdere, met buit	3	2,8	10,7	100,0
	Total	28	26,2	100,0	
Missing	System	79	73,8		
Total		107	100,0		

Inbraakbedrijf

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	Geen	26	24,3	92,9	92,9
	Ja, met buit	2	1,9	7,1	100,0
	Total	28	26,2	100,0	
Missing	System	79	73,8		
Total		107	100,0		

Bedreiging

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	Geen	26	24,3	92,9	92,9
	Ja	2	1,9	7,1	100,0
	Total	28	26,2	100,0	
Missing	System	79	73,8		
Total		107	100,0		

Verkeersincidenten

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	Geen	26	24,3	92,9	92,9
	Ja	2	1,9	7,1	100,0
	Total	28	26,2	100,0	
Missing	System	79	73,8		
Total		107	100,0		

Verdachtsituatie

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	Geen	22	20,6	78,6	78,6
	Ja	6	5,6	21,4	100,0
	Total	28	26,2	100,0	
Missing	System	79	73,8		
Total		107	100,0		

Overigincidenten

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	Geen	17	15,9	60,7	60,7
	Zakkenrollen/beroving	2	1,9	7,1	67,9
	Brand	1	,9	3,6	71,4
	Overlast	1	,9	3,6	75,0
	Aandachtsvestiging	2	1,9	7,1	82,1
	Combinatie	2	1,9	7,1	89,3
	Zedenzaak	1	,9	3,6	92,9
	Vernieling	1	,9	3,6	96,4

	Woningelijk geweld	1	,9	3,6	100,0
	Total	28	26,2	100,0	
Missing	System	79	73,8		
Total		107	100,0		

5.3 SLACHTOFFER TYPOLOGIE

Typologie * Incident Crosstabulation

		Incident		Total	
		Geen	Ja		
Typologie	Count	46	9	55	
	Kwetsbaar	% within Typologie	83,6%	16,4%	100,0%
		% within Incident	58,2%	32,1%	51,4%
	Count	16	10	26	
	Ondernemer	% within Typologie	61,5%	38,5%	100,0%
		% within Incident	20,3%	35,7%	24,3%
	Count	9	6	15	
	Crimineel	% within Typologie	60,0%	40,0%	100,0%
		% within Incident	11,4%	21,4%	14,0%
	Count	8	3	11	
	Onbekend	% within Typologie	72,7%	27,3%	100,0%
		% within Incident	10,1%	10,7%	10,3%
Count	79	28	107		
Total	% within Typologie	73,8%	26,2%	100,0%	
	% within Incident	100,0%	100,0%	100,0%	

5.4 SOORT INCIDENT NAAR SLACHTOFFERTYPE

Inbraak^a

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
	Geen	3	5,5	33,3	33,3
	Ja, zonder buit	4	7,3	44,4	77,8
Valid	Ja, met buit	1	1,8	11,1	88,9
	Meerdere, met buit	1	1,8	11,1	100,0
	Total	9	16,4	100,0	
Missing	System	46	83,6		
Total		55	100,0		

a. Typologie = Kwetsbaar

Inbraakbedrijf^a

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	Geen	9	16,4	100,0	100,0
Missing	System	46	83,6		

Total	55	100,0	
-------	----	-------	--

a. Typologie = Kwetsbaar

Bedreiging^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid Geen	9	16,4	100,0	100,0
Missing System	46	83,6		
Total	55	100,0		

a. Typologie = Kwetsbaar

Verkeersincidenten^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid Geen	9	16,4	100,0	100,0
Missing System	46	83,6		
Total	55	100,0		

a. Typologie = Kwetsbaar

Verdachtsituatie^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid Geen	8	14,5	88,9	88,9
Valid Ja	1	1,8	11,1	100,0
Valid Total	9	16,4	100,0	
Missing System	46	83,6		
Total	55	100,0		

a. Typologie = Kwetsbaar

Overigincidenten^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid Geen	7	12,7	77,8	77,8
Valid Aandachtsvestiging	1	1,8	11,1	88,9
Valid Combinatie	1	1,8	11,1	100,0
Valid Total	9	16,4	100,0	
Missing System	46	83,6		
Total	55	100,0		

a. Typologie = Kwetsbaar

Inbraak^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid Geen	2	7,7	20,0	20,0
Valid Ja, met buit	6	23,1	60,0	80,0
Valid Meerdere, met buit	2	7,7	20,0	100,0
Valid Total	10	38,5	100,0	
Missing System	16	61,5		
Total	26	100,0		

a. Typologie = Ondernemer

Inbraakbedrijf^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	Geen	8	30,8	80,0
	Ja, met buit	2	7,7	100,0
	Total	10	38,5	100,0
Missing	System	16	61,5	
Total		26	100,0	

a. Typologie = Ondernemer

Bedreiging^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	Geen	9	34,6	90,0
	Ja	1	3,8	100,0
	Total	10	38,5	100,0
Missing	System	16	61,5	
Total		26	100,0	

a. Typologie = Ondernemer

Verkeersincidenten^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	Geen	9	34,6	90,0
	Ja	1	3,8	100,0
	Total	10	38,5	100,0
Missing	System	16	61,5	
Total		26	100,0	

a. Typologie = Ondernemer

Verdachtsituatie^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	Geen	8	30,8	80,0
	Ja	2	7,7	100,0
	Total	10	38,5	100,0
Missing	System	16	61,5	
Total		26	100,0	

a. Typologie = Ondernemer

Overigincidenten^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	Geen	7	26,9	70,0
	Zakkenrollen/beroving	1	3,8	80,0
	Brand	1	3,8	90,0
	Zedenzaak	1	3,8	100,0
	Total	10	38,5	100,0
Missing	System	16	61,5	

Total	26	100,0	
-------	----	-------	--

a. Typologie = Ondernemer

Inbraak^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid Geen	4	26,7	66,7	66,7
Valid Ja, met buit	2	13,3	33,3	100,0
Total	6	40,0	100,0	
Missing System	9	60,0		
Total	15	100,0		

a. Typologie = Crimineel

Inbraakbedrijf^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid Geen	6	40,0	100,0	100,0
Missing System	9	60,0		
Total	15	100,0		

a. Typologie = Crimineel

Bedreiging^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid Geen	5	33,3	83,3	83,3
Valid Ja	1	6,7	16,7	100,0
Total	6	40,0	100,0	
Missing System	9	60,0		
Total	15	100,0		

a. Typologie = Crimineel

Verkeersincidenten^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid Geen	5	33,3	83,3	83,3
Valid Ja	1	6,7	16,7	100,0
Total	6	40,0	100,0	
Missing System	9	60,0		
Total	15	100,0		

a. Typologie = Crimineel

Verdachtsituatie^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid Geen	4	26,7	66,7	66,7
Valid Ja	2	13,3	33,3	100,0
Total	6	40,0	100,0	
Missing System	9	60,0		
Total	15	100,0		

a. Typologie = Crimineel

Overigincidenten^a

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	Geen	1	6,7	16,7	16,7
	Overlast	1	6,7	16,7	33,3
	Aandachtsvestiging	1	6,7	16,7	50,0
	Combinatie	1	6,7	16,7	66,7
	Vernieling	1	6,7	16,7	83,3
	Woningelijk geweld	1	6,7	16,7	100,0
	Total	6	40,0	100,0	
Missing	System	9	60,0		
Total		15	100,0		

a. Typologie = Crimineel

5.5 TYPE WONING

Typewoning * Incident Crosstabulation

		Incident		Total
		Geen	Ja	
Hoekwoning/Twee-onder-een-kap	Count	21	5	26
	% within Typewoning	80,8%	19,2%	100,0%
Vrijstaand	Count	21	13	34
	% within Typewoning	61,8%	38,2%	100,0%
Tussenwoning	Count	23	6	29
	% within Typewoning	79,3%	20,7%	100,0%
Flat	Count	12	1	13
	% within Typewoning	92,3%	7,7%	100,0%
Bungalow	Count	1	0	1
	% within Typewoning	100,0%	0,0%	100,0%
Overig	Count	1	3	4
	% within Typewoning	25,0%	75,0%	100,0%
Total	Count	79	28	107
	% within Typewoning	73,8%	26,2%	100,0%

5.6 BUIT BEKENDHEID

Bekendheidbuit * Incident Crosstabulation

			Incident		Total
			Geen	Ja	
Onbekend	Count		28	6	34
	% within Bekendheidbuit		82,4%	17,6%	100,0%
Ja	Count		11	8	19
	% within Bekendheidbuit		57,9%	42,1%	100,0%
Nee	Count		13	3	16
	% within Bekendheidbuit		81,2%	18,8%	100,0%
Waarschijnlijk/Logisch	Count		27	11	38
	% within Bekendheidbuit		71,1%	28,9%	100,0%
Total	Count		79	28	107
	% within Bekendheidbuit		73,8%	26,2%	100,0%

Bekendheidbuit * Incident Crosstabulation

			Incident		Total
			Geen	Ja	
Onbekend	Count		28	6	34
	% within Incident		35,4%	21,4%	31,8%
Ja	Count		11	8	19
	% within Incident		13,9%	28,6%	17,8%
Nee	Count		13	3	16
	% within Incident		16,5%	10,7%	15,0%
Waarschijnlijk/Logisch	Count		27	11	38
	% within Incident		34,2%	39,3%	35,5%
Total	Count		79	28	107
	% within Incident		100,0%	100,0%	100,0%

5.7 KLUIS

Kluis * Incident Crosstabulation

			Incident		Total
			Geen	Ja	
Onbekend	Count		43	10	53
	% within Kluis		81,1%	18,9%	100,0%
Ja	Count		15	10	25
	% within Kluis		60,0%	40,0%	100,0%
Nee	Count		21	8	29
	% within Kluis		72,4%	27,6%	100,0%
Total	Count		79	28	107

% within Kluis	73,8%	26,2%	100,0%
----------------	-------	-------	--------

Vraagkluis * Incident Crosstabulation

		Incident		Total
		Geen	Ja	
Ja	Count	9	11	20
	% within Vraagkluis	45,0%	55,0%	100,0%
Nee	Count	70	17	87
	% within Vraagkluis	80,5%	19,5%	100,0%
Total	Count	79	28	107
	% within Vraagkluis	73,8%	26,2%	100,0%

Typologie * Vraagkluis Crosstabulation

			Vraagkluis		Total
			Ja	Nee	
Kwetsbaar	Count		5	50	55
	% within Typologie		9,1%	90,9%	100,0%
Ondernemer	Count		11	15	26
	% within Typologie		42,3%	57,7%	100,0%
Crimineel	Count		3	12	15
	% within Typologie		20,0%	80,0%	100,0%
Onbekend	Count		1	10	11
	% within Typologie		9,1%	90,9%	100,0%
Total	Count		20	87	107
	% within Typologie		18,7%	81,3%	100,0%

BIJLAGE HOOFDSTUK 6

6.1 INBRAAK

Inbraak ^a				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	Ja, zonder buit	4	23,5	23,5
	Ja, met buit	10	58,8	82,4
	Meerdere, met buit	3	17,6	100,0
	Total	17	100,0	100,0

a. Inbraakjanee = Ja

Inbraakbedrijf ^a				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	Geen	15	88,2	88,2
	Ja, met buit	2	11,8	100,0
	Total	17	100,0	100,0

a. Inbraakjanee = Ja

6.2 TUSSENTIJD

Tussentijd				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	5	1	2,4	5,0
	10	1	2,4	10,0
	12	1	2,4	15,0
	14	1	2,4	20,0
	21	1	2,4	25,0
	32	1	2,4	30,0
	50	1	2,4	35,0
	55	1	2,4	40,0
	142	1	2,4	45,0
	146	1	2,4	50,0
	147	1	2,4	55,0
	180	1	2,4	60,0
	211	1	2,4	65,0
	212	1	2,4	70,0
	230	1	2,4	75,0
	244	1	2,4	80,0
	271	1	2,4	85,0
	281	1	2,4	90,0
	283	1	2,4	95,0

	306	1	2,4	5,0	100,0
	Total	20	47,6	100,0	
Missing	System	22	52,4		
Total		42	100,0		

6.3 VERGELIJKING

Typologie^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid Kwetsbaar	12	57,1	57,1	57,1
Valid Ondernemer	2	9,5	9,5	66,7
Valid Onbekend	7	33,3	33,3	100,0
Total	21	100,0	100,0	

a. Groep = Steekproef

Typewoning^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid Hoektweeondereen	5	23,8	23,8	23,8
Valid Vrijstaand	10	47,6	47,6	71,4
Valid Tussenwoning	4	19,0	19,0	90,5
Valid Overig	2	9,5	9,5	100,0
Total	21	100,0	100,0	

a. Groep = Werkelijk

Typewoning^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid Hoektweeondereen	4	19,0	19,0	19,0
Valid Vrijstaand	7	33,3	33,3	52,4
Valid Tussenwoning	8	38,1	38,1	90,5
Valid Flat	2	9,5	9,5	100,0
Total	21	100,0	100,0	

a. Groep = Steekproef

Kluis^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid Onbekend/Nee	9	42,9	42,9	42,9
Valid Ja	12	57,1	57,1	100,0
Total	21	100,0	100,0	

a. Groep = Werkelijk

Kluis^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid Onbekend/Nee	19	90,5	90,5	90,5
Valid Ja	2	9,5	9,5	100,0

Total	21	100,0	100,0
-------	----	-------	-------

a. Groep = Steekproef

Beveiliging^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Afwezig	13	61,9	61,9	61,9
Valid Camera en/of alarmsysteem	8	38,1	38,1	100,0
Total	21	100,0	100,0	

a. Groep = Werkelijk

Beveiliging^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Afwezig	20	95,2	95,2	95,2
Valid Camera en/of alarmsysteem	1	4,8	4,8	100,0
Total	21	100,0	100,0	

a. Groep = Steekproef

Poging^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Ja	7	33,3	33,3	33,3
Valid Nee	14	66,7	66,7	100,0
Total	21	100,0	100,0	

a. Groep = Werkelijk

Poging^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Ja	3	14,3	14,3	14,3
Valid Nee	18	85,7	85,7	100,0
Total	21	100,0	100,0	

a. Groep = Steekproef

MO^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
n.v.t.	8	38,1	38,1	38,1
Valid Gericht/netjes gewerkt	6	28,6	28,6	66,7
Grof gewerkt	7	33,3	33,3	100,0
Total	21	100,0	100,0	

a. Groep = Werkelijk

MO^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
n.v.t.	4	19,0	19,0	19,0
Valid Gericht/netjes gewerkt	7	33,3	33,3	52,4
Grof gewerkt	10	47,6	47,6	100,0
Total	21	100,0	100,0	

a. Groep = Steekproef

Overlopendader ^a				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	onbekend/n.v.t.	6	28,6	28,6
	ja	2	9,5	38,1
	nee	13	61,9	100,0
	Total	21	100,0	100,0

a. Groep = Werkelijk

Overlopendader ^a				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ja	4	19,0	19,0
	nee	17	81,0	100,0
	Total	21	100,0	100,0

a. Groep = Steekproef

Vermoedendader ^a				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ja	5	23,8	23,8
	nee	16	76,2	100,0
	Total	21	100,0	100,0

a. Groep = Werkelijk

Vermoedendader ^a				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ja	2	9,5	9,5
	nee	19	90,5	100,0
	Total	21	100,0	100,0

a. Groep = Steekproef

Buit ^a				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	Ja	12	57,1	57,1
	Nee	9	42,9	100,0
	Total	21	100,0	100,0

a. Groep = Werkelijk

Geld ^a				
	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	Geen	16	76,2	76,2
	Ja	5	23,8	100,0
	Total	21	100,0	100,0

a. Groep = Werkelijk

Geldwaarde^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid 15,00	1	4,8	20,0	20,0
100,00	1	4,8	20,0	40,0
8000,00	1	4,8	20,0	60,0
12000,00	1	4,8	20,0	80,0
60000,00	1	4,8	20,0	100,0
Total	5	23,8	100,0	
Missing System	16	76,2		
Total	21	100,0		

a. Groep = Werkelijk

Sieraden^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid geen	20	95,2	95,2	95,2
ja	1	4,8	4,8	100,0
Total	21	100,0	100,0	

a. Groep = Werkelijk

Electronica^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid geen	18	85,7	85,7	85,7
ja	3	14,3	14,3	100,0
Total	21	100,0	100,0	

a. Groep = Werkelijk

Telefoon^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid geen	17	81,0	81,0	81,0
ja	4	19,0	19,0	100,0
Total	21	100,0	100,0	

a. Groep = Werkelijk

Sleutels^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid geen	20	95,2	95,2	95,2
ja	1	4,8	4,8	100,0
Total	21	100,0	100,0	

a. Groep = Werkelijk

Kluis^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid Geen	17	81,0	81,0	81,0

ja	4	19,0	19,0	100,0
Total	21	100,0	100,0	

a. Groep = Werkelijk

Waardepapieren^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
geen	20	95,2	95,2	95,2
Valid ja	1	4,8	4,8	100,0
Total	21	100,0	100,0	

a. Groep = Werkelijk

Combinatie^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
geen	18	85,7	85,7	85,7
Valid ja	3	14,3	14,3	100,0
Total	21	100,0	100,0	

a. Groep = Werkelijk

Overig^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
geen	13	61,9	61,9	61,9
Valid ja	8	38,1	38,1	100,0
Total	21	100,0	100,0	

a. Groep = Werkelijk

Buit^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
0	1	4,8	4,8	4,8
Valid Ja	16	76,2	76,2	81,0
Nee	4	19,0	19,0	100,0
Total	21	100,0	100,0	

a. Groep = Steekproef

Geld^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Geen	15	71,4	71,4	71,4
Valid Ja	6	28,6	28,6	100,0
Total	21	100,0	100,0	

a. Groep = Steekproef

Geldwaarde^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
25,00	1	4,8	16,7	16,7
Valid 100,00	2	9,5	33,3	50,0
200,00	2	9,5	33,3	83,3

	280,00	1	4,8	16,7	100,0
	Total	6	28,6	100,0	
Missing	System	15	71,4		
Total		21	100,0		

a. Groep = Steekproef

Sieraden^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
geen	12	57,1	57,1	57,1
Valid ja	9	42,9	42,9	100,0
Total	21	100,0	100,0	

a. Groep = Steekproef

Electronica^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
geen	12	57,1	57,1	57,1
Valid ja	9	42,9	42,9	100,0
Total	21	100,0	100,0	

a. Groep = Steekproef

Telefoon^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
geen	17	81,0	81,0	81,0
Valid ja	4	19,0	19,0	100,0
Total	21	100,0	100,0	

a. Groep = Steekproef

Sleutels^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid geen	21	100,0	100,0	100,0

a. Groep = Steekproef

Kluis^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid Geen	21	100,0	100,0	100,0

a. Groep = Steekproef

Waardepapieren^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
geen	18	85,7	85,7	85,7
Valid ja	3	14,3	14,3	100,0
Total	21	100,0	100,0	

a. Groep = Steekproef

Combinatie^a

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
--	-----------	---------	---------------	--------------------

	geen	17	81,0	81,0	81,0
Valid	ja	4	19,0	19,0	100,0
	Total	21	100,0	100,0	

a. Groep = Steekproef

Overig^a

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
	geen	16	76,2	76,2	76,2
Valid	ja	5	23,8	23,8	100,0
	Total	21	100,0	100,0	

a. Groep = Steekproef